

Spis treści

I Akty ustawodawcze

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/847 z dnia 20 maja 2021 r. ustanawiające program „Fiscalis” na rzecz współpracy w dziedzinie opodatkowania i uchylające rozporządzenie (UE) nr 1286/2013 1

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2021/848 z dnia 27 maja 2021 r. wykonujące rozporządzenie (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii 18
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2021/849 z dnia 11 marca 2021 r. zmieniające, w celu dostosowania do postępu naukowo-technicznego, część 3 załącznika VI do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin ⁽¹⁾ 27
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2021/850 z dnia 26 maja 2021 r. w sprawie zmiany i sprostowania załącznika II oraz zmiany załączników III, IV i VI do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 dotyczącego produktów kosmetycznych ⁽¹⁾ 44
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/851 z dnia 26 maja 2021 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1484/95 w odniesieniu do ustalania cen reprezentatywnych w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj 52
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/852 z dnia 27 maja 2021 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 32/2000 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 847/2006 w odniesieniu do wyłączenia przywozu produktów pochodzących ze Zjednoczonego Królestwa z kontyngentów taryfowych 54

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/853 z dnia 27 maja 2021 r. w sprawie odnowienia zatwierdzenia substancji czynnej *Streptomyces* szczep K61, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz w sprawie zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 ⁽¹⁾ 56
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/854 z dnia 27 maja 2021 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Indii i Indonezji 61

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2021/855 z dnia 27 maja 2021 r. zmieniająca decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii 90
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2021/856 z dnia 25 maja 2021 r. określająca datę podjęcia przez Prokuraturę Europejską zadań związanych z prowadzeniem postępowań przygotowawczych oraz z wnoszeniem i popieraniem oskarżeń 100
- ★ Decyzja Komisji (UE) 2021/857 z dnia 27 maja 2021 r. zmieniająca decyzję (UE, Euratom) 2021/625 w odniesieniu do objęcia niektórymi firm inwestycyjnych kryteriami kwalifikowalności dotyczącymi członkostwa w unijnej sieci głównych dealerów 103
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2021/858 z dnia 27 maja 2021 r. zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2017/253 w odniesieniu do ostrzeżeń uruchamianych w związku z poważnymi transgranicznymi zagrożeniami zdrowia oraz na potrzeby ustalania kontaktów zakaźnych pasażerów zidentyfikowanych na podstawie kart lokalizacji pasażera ⁽¹⁾ 106

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2021/847

z dnia 20 maja 2021 r.

ustanawiające program „Fiscalis” na rzecz współpracy w dziedzinie opodatkowania i uchylające rozporządzenie (UE) nr 1286/2013

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114 i 197,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Program Fiscalis 2020, który został ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2013 ⁽³⁾ i jest wdrażany przez Komisję we współpracy z państwami członkowskimi i państwami stowarzyszonymi, a także programy będące jego poprzednikami przyczyniły się w znacznym stopniu do ułatwienia i wzmocnienia współpracy między organami podatkowymi w Unii. Organy podatkowe państw uczestniczących dostrzegają wartość dodaną tych programów, w tym w odniesieniu do ochrony finansowych i gospodarczych interesów państw członkowskich oraz podatników. Stawienie czoła wyzwaniom na najbliższe dziesięciolecie będzie możliwe jedynie, jeżeli państwa członkowskie będą patrzeć poza granice swoich terytoriów administracyjnych i intensywnie współpracować ze swymi partnerami.
- (2) Program Fiscalis 2020 zapewnia państwom członkowskim unijne ramy, w kontekście których mogą one rozwijać współpracę. Ramy te są rozwiązaniem bardziej racjonalnym pod względem kosztów niż tworzenie indywidualnych ram współpracy dwustronnej lub wielostronnej przez każde państwo członkowskie. W związku z tym należy zapewnić kontynuację programu Fiscalis 2020 poprzez ustanowienie nowego programu w tej samej dziedzinie, tj. programu „Fiscalis” (zwanego dalej „Programem”).
- (3) Zapewniając ramy dla działań, które wspierają rynek wewnętrzny, sprzyjają konkurencyjności Unii i chronią interesy finansowe i gospodarcze Unii i jej państw członkowskich, Program powinien przyczynić się do: wspierania polityki podatkowej i wdrażania unijnego prawa dotyczącego opodatkowania; zapobiegania oszustwom podatkowym, uchylaniu się od opodatkowania, agresywnemu planowaniu podatkowemu i podwójnemu nieopodatkowaniu oraz zwalczania tych zjawisk; zapobiegania niepotrzebnym obciążeniom administracyjnym dla obywateli i przedsiębiorstw

⁽¹⁾ Dz.U. C 62 z 15.2.2019, s. 118.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 17 kwietnia 2019 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz stanowisko Rady w pierwszym czytaniu z dnia 10 maja 2021 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym). Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 19 maja 2021 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające program działań na rzecz poprawy skuteczności systemów podatkowych w Unii Europejskiej na okres 2014–2020 (Fiscalis 2020) i uchylające decyzję nr 1482/2007/WE (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 25).

w przypadku transakcji transgranicznych i zmniejszania tych obciążeń; wspierania bardziej sprawiedliwych i bardziej efektywnych systemów podatkowych; osiągnięcia pełnego potencjału rynku wewnętrznego i promowania uczciwej konkurencji w Unii; wspierania wspólnego podejścia Unii na forach międzynarodowych; wspierania budowania potencjału administracyjnych organów podatkowych, w tym poprzez modernizację technik sprawozdawczości i kontroli; a także wspierania szkoleń dla pracowników organów podatkowych w tym zakresie.

- (4) W niniejszym rozporządzeniu określono pulę środków finansowych na Program, która podczas rocznej procedury budżetowej ma stanowić dla Parlamentu Europejskiego i Rady główną kwotę odniesienia w rozumieniu pkt 18 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 16 grudnia 2020 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Europejską w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami oraz w sprawie nowych zasobów własnych, w tym również harmonogramu wprowadzania nowych zasobów własnych ⁽⁴⁾.
- (5) W celu wsparcia procesu przystępowania państw trzecich i stowarzyszania tych państw w Programie powinny móc uczestniczyć państwa przystępujące i państwa kandydujące, a także potencjalni kandydaci i państwa partnerskie objęte europejską polityką sąsiedztwa, w przypadku gdy spełnione są określone warunki. Mogą w nim również uczestniczyć inne państwa trzecie zgodnie z warunkami ustanowionymi w szczegółowych umowach zawartych pomiędzy Unią a tymi państwami dotyczących ich uczestnictwa we wszelkich programach Unii.
- (6) Do niniejszego Programu stosuje się rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 ⁽⁵⁾ (zwane dalej „rozporządzeniem finansowym”). Rozporządzenie finansowe określa zasady wykonania budżetu Unii, w tym zasady dotyczące dotacji, nagród, zamówień, zarządzania pośredniego, instrumentów finansowych, gwarancji budżetowych, pomocy finansowej oraz zwrotu kosztów poniesionych przez ekspertów zewnętrznych.
- (7) Działania w ramach programu Fiscalis 2020 okazały się adekwatne i dlatego powinny zostać utrzymane. W celu uproszczenia i zwiększenia elastyczności w wykonywaniu Programu, a tym samym lepszej realizacji jego celów, działania powinny zostać zdefiniowane wyłącznie w odniesieniu do ogólnych kategorii, wraz z podaniem wykazu przykładów konkretnych działań, takich jak spotkania i podobne wydarzenia ad hoc, w tym, w stosownych przypadkach, obecność w urzędach administracyjnych i udział w postępowaniach administracyjnych, ustrukturyzowana współpraca oparta na projektach, w tym, w stosownych przypadkach, wspólne kontrole, a także budowanie potencjału w zakresie IT, w tym, w stosownych przypadkach, dostęp organów podatkowych do połączonych rejestrów. W stosownych przypadkach działania powinny mieć również na celu zajęcie się tematami priorytetowymi, aby zrealizować cele Programu. Poprzez współpracę i budowanie potencjału Program powinien także promować i wspierać rozpowszechnianie innowacji i zwiększanie ich efektu dźwigni w celu dalszej poprawy zdolności do realizacji głównych priorytetów opodatkowania.
- (8) Ze względu na coraz większą mobilność podatników, liczbę transakcji transgranicznych, umiędzynarodowienie instrumentów finansowych i związane z tym zwiększone ryzyko oszustw podatkowych, uchylania się od opodatkowania i agresywnego planowania podatkowego, które to zjawiska wykraczają daleko poza granice Unii, w interesie Unii lub państw członkowskich mogłoby leżeć dostosowanie lub rozszerzenie europejskich systemów elektronicznych na potrzeby współpracy z państwami trzecimi niestowarzyszonymi z Programem oraz współpracy z organizacjami międzynarodowymi. W szczególności takie dostosowanie lub rozszerzenie pozwoliłoby uniknąć obciążenia administracyjnego i kosztów wynikających z opracowywania i eksploatacji dwóch podobnych systemów elektronicznych służących do unijnej i międzynarodowej wymiany informacji. W związku z tym, jeżeli jest to należycie uzasadnione takim interesem, takie dostosowanie lub rozszerzenie powinno kwalifikować się do finansowania w ramach Programu.
- (9) Biorąc pod uwagę znaczenie globalizacji i znaczenie zwalczania oszustw podatkowych, uchylania się od opodatkowania i agresywnego planowania podatkowego, w Programie powinna być przewidziana możliwość zaangażowania ekspertów zewnętrznych w rozumieniu art. 238 rozporządzenia finansowego. Tacy eksperci zewnętrzni powinni być przedstawicielami głównie organów rządowych, w tym organów rządowych niestowarzyszonych państw trzecich, w tym krajów najsłabiej rozwiniętych, oraz przedstawicielami organizacji międzynarodowych, podmiotów gospodarczych, podatników i społeczeństwa obywatelskiego. W związku z tym przez kraje najsłabiej rozwinięte należy rozumieć państwa trzecie lub terytoria spoza UE kwalifikujące się do otrzymania oficjalnej pomocy rozwojowej

⁽⁴⁾ Dz.U. L 4331 z 22.12.2020, s. 28.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

zgodnie z odpowiednim wykazem, który został publicznie udostępniony przez Komitet Pomocy Rozwojowej Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju i jest oparty na definicji krajów najsłabiej rozwiniętych Organizacji Narodów Zjednoczonych. Wybór ekspertów do grup eksperckich powinien opierać się na decyzji Komisji z dnia 30 maja 2016 r. ustanawiającej horyzontalne zasady tworzenia i funkcjonowania grup eksperckich Komisji. W przypadku ekspertów powołanych do działania we własnym imieniu i działających niezależnie w interesie publicznym, Komisja powinna zapewnić, aby eksperci ci byli bezstronni, nie znajdowali się w ewentualnym konflikcie interesów w związku z pełnionymi przez nich obowiązkami zawodowymi oraz aby informacje o ich wyborze i uczestnictwie w grupie były publicznie dostępne.

- (10) Zgodnie z zobowiązaniem Komisji do zapewnienia spójności i uproszczenia programów finansowania, podjętym w komunikacie z dnia 19 października 2010 r. w sprawie przeglądu budżetu UE, w przypadku gdy działania przewidziane w ramach Programu prowadzą do osiągnięcia celów, które są wspólne dla różnych instrumentów finansowania, zasoby powinny być współdzielone z innymi unijnymi instrumentami finansowania, z wyłączeniem podwójnego finansowania. Działania w ramach Programu powinny zapewniać spójność w wykorzystaniu zasobów unijnych wspierających politykę podatkową i organy podatkowe.
- (11) Mając na względzie racjonalność pod względem kosztów Program powinien wykorzystywać możliwe synergie z innymi środkami Unii w powiązanych dziedzinach, takimi jak program „Cła” ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/444 ⁽⁶⁾, Unijny program zwalczania nadużyć finansowych ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/785 ⁽⁷⁾, Program na rzecz jednolitego rynku ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/690 ⁽⁸⁾, Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241 ⁽⁹⁾ oraz Instrument Wsparcia Technicznego ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/240 ⁽¹⁰⁾.
- (12) Największą część budżetu w ramach Programu mają pochłoniąć działania w zakresie budowania potencjału w dziedzinie technologii informacyjnej (IT). W związku z tym przepisy szczególne powinny określać i wprowadzać rozróżnienie między wspólnymi i krajowymi komponentami europejskich systemów elektronicznych. Ponadto należy jasno zdefiniować zakres działań i obowiązków Komisji i państw członkowskich. W miarę możliwości należy zapewnić interoperacyjność między wspólnymi i krajowymi komponentami europejskich systemów elektronicznych oraz synergie z innymi elektronicznymi systemami odpowiednich programów Unii.
- (13) Obecnie nie ma wymogu sporządzania wieloletniego planu strategicznego w dziedzinie opodatkowania w celu stworzenia spójnego i interoperacyjnego środowiska elektronicznego na potrzeby opodatkowania w Unii. Aby zapewnić spójność i koordynację działań w zakresie budowania potencjału w dziedzinie IT, Program powinien przewidywać wymóg sporządzania takiego planu, będącego narzędziem planowania, które powinno być zgodne z zobowiązaniami wynikającymi z odpowiednich aktów prawnych Unii i nie powinno wykraczać poza te zobowiązania.
- (14) Niniejsze rozporządzenie powinno być wdrażane za pomocą programów prac. Z uwagi na średnio- i długoterminowy charakter realizowanych celów i w oparciu o doświadczenia zdobyte z biegiem czasu programy prac powinny być tak skonstruowane, by mogły obejmować kilka lat. Przejście z rocznych programów prac na programy wieloletnie, które powinny obejmować okres nieprzekraczający trzech lat, zmniejszyłoby obciążenie administracyjne zarówno dla Komisji, jak i państw członkowskich.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/444 z dnia 11 marca 2021 r. w sprawie ustanowienia programu „Cła” na rzecz współpracy w dziedzinie cel oraz uchylenia rozporządzenia (UE) nr 1294/2013 (Dz.U. L 87 z 15.3.2021, s. 1).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/785 z dnia 29 kwietnia 2021 r. ustanawiające Unijny program zwalczania nadużyć finansowych i uchylające rozporządzenie (UE) nr 250/2014 (Dz.U. L 172 z 17.5.2021, s. 110).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/690 z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustanawiające program na rzecz rynku wewnętrznego, konkurencyjności przedsiębiorstw, w tym małych i średnich przedsiębiorstw, dziedziny roślin, zwierząt, żywności i paszy, oraz statystyk europejskich (Program na rzecz jednolitego rynku) oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 99/2013, (UE) nr 1287/2013, (UE) nr 254/2014, (UE) nr 652/2014 (Dz.U. L 153 z 3.5.2021, s. 1).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241 z dnia 12 lutego 2021 r. ustanawiające Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (Dz.U. L 57 z 18.2.2021, s. 17).

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/240 z dnia 10 lutego 2021 r. ustanawiające Instrument Wsparcia Technicznego (Dz.U. L 57 z 18.2.2021, s. 1).

- (15) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ⁽¹¹⁾.
- (16) Zgodnie z pkt 22 i 23 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa ⁽¹²⁾ niniejszy Program powinien być oceniany na podstawie informacji zgromadzonych zgodnie ze szczególnymi wymogami dotyczącymi monitorowania, przy czym należy unikać obciążeń administracyjnych, w szczególności dla państw członkowskich, a także nadmiernej regulacji. Wymogi te powinny, w stosownych przypadkach, obejmować mierzalne wskaźniki stanowiące podstawę oceny skutków programu w praktyce. Oceny śródkresowe i końcowe, które powinny zostać przeprowadzone nie później niż cztery lata po, odpowiednio, rozpoczęciu i zakończeniu realizacji Programu, powinny wnieść wkład w proces decyzyjny kolejnych wieloletnich ram finansowych. W ocenach śródkresowych i końcowych należy również uwzględnić pozostałe przeszkody utrudniające osiągnięcie celów Programu i przedstawić sugestie dotyczące najlepszych praktyk. Oprócz ocen śródkresowych i końcowych należy sporządzać, w ramach systemu sprawozdawczości dotyczącej realizacji, roczne sprawozdania z postępów w celu monitorowania postępów. Sprawozdania te powinny zawierać streszczenie zdobytych doświadczeń oraz, w stosownych przypadkach, napotkanych przeszkód, w kontekście działań realizowanych w ramach Programu, które miały miejsce w danym roku.
- (17) Komisja powinna regularnie organizować seminaria dla organów podatkowych, na których przedstawiciele państw członkowskich będący beneficjentami omawiają zagadnienia i proponują możliwe usprawnienia związane z celami Programu, w tym wymianę informacji między organami podatkowymi.
- (18) Aby we właściwy sposób reagować na zmiany w priorytetach polityki podatkowej, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w odniesieniu do zmian w wykazie wskaźników służących mierzeniu stopnia realizacji celów szczegółowych Programu oraz uzupełnienia niniejszego rozporządzenia o uregulowania dotyczące ustanowienia ram monitorowania i oceny. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (19) Zgodnie z rozporządzeniem finansowym” rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 ⁽¹³⁾, rozporządzeniami Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 ⁽¹⁴⁾, (Euratom, WE) nr 2185/96 ⁽¹⁵⁾ i (UE) 2017/1939 ⁽¹⁶⁾ interesy finansowe Unii należy chronić za pomocą proporcjonalnych środków, w tym środków w zakresie zapobiegania nieprawidłowościom – w tym nadużyciom finansowym – ich wykrywania, korygowania i prowadzenia w ich sprawie postępowań, odzyskiwania środków utraconych, nienależnie wypłaconych lub nieodpowiednio wykorzystanych oraz, w stosownych przypadkach, nakładania kar administracyjnych. W szczególności, zgodnie z rozporządzeniami (Euratom, WE) nr 2185/96 i (UE, Euratom) nr 883/2013, Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) jest uprawniony do prowadzenia dochodzeń administracyjnych, w tym kontroli na miejscu i inspekcji, w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycia finansowe, korupcja lub wszelka inna nielegalna działalność na szkodę interesów finansowych Unii. Zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) 2017/1939

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

⁽¹²⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

⁽¹³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

⁽¹⁶⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1).

Prokuratura Europejska (EPPO) jest uprawniona do prowadzenia postępowań przygotowawczych oraz wnoszenia i popierania oskarżeń w sprawie przestępstw naruszających interesy finansowe Unii, jak przewidziano w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371⁽¹⁷⁾. Zgodnie z rozporządzeniem finansowym każda osoba lub podmiot, które otrzymują środki finansowe Unii, mają w pełni współpracować ochrony interesów finansowych Unii, przyznać Komisji, OLAF, Trybunałowi Obrachunkowemu oraz, w przypadku państw członkowskich, które uczestniczą we wzmocnionej współpracy na podstawie rozporządzenia (UE) 2017/1939, EPPO, niezbędne prawa i dostęp, a także zapewniać, aby wszelkie osoby trzecie uczestniczące w wykonywaniu środków finansowych Unii przyznały tym organom równoważne prawa..

- (20) Państwa trzecie będące członkami Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG) mogą uczestniczyć w programach Unii w ramach współpracy ustanowionej na mocy Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym⁽¹⁸⁾, które przewiduje realizację programów na podstawie decyzji wydanej na mocy tego porozumienia. Państwa trzecie mogą również uczestniczyć w tych programach na podstawie innych instrumentów prawnych. W niniejszym rozporządzeniu należy wprowadzić przepis szczególnie zobowiązujący państwa trzecie do przyznania właściwemu urzędnikowi zatwierdzającemu, OLAF oraz Trybunałowi Obrachunkowemu praw i dostępu niezbędnych do wykonywania w pełni ich odpowiednich kompetencji.
- (21) Do niniejszego rozporządzenia zastosowanie mają horyzontalne zasady finansowe przyjęte przez Parlament Europejski i Radę na podstawie art. 322 TFUE. Zasady te zostały ustanowione w rozporządzeniu finansowym i określają w szczególności procedurę uchwalania i wykonywania budżetu w drodze dotacji, zamówień, nagród i wykonania pośredniego oraz przewidują kontrolę odpowiedzialności podmiotów upoważnionych do działań finansowych. Zasady przyjęte na podstawie art. 322 TFUE obejmują także ogólny system warunkowości służący ochronie budżetu Unii.
- (22) Rodzaje finansowania i metody wykonania na podstawie niniejszego rozporządzenia powinny być wybierane na podstawie ich możliwości osiągnięcia celów szczegółowych działań i zapewnienia rezultatów, z uwzględnieniem w szczególności kosztów kontroli, obciążenia administracyjnego oraz spodziewanego ryzyka nieprzestrzegania przepisów. Przy tym wyborze pod uwagę należy wziąć korzystanie z płatności ryczałtowych, finansowanie według stawek zryczałtowanych i koszty jednostkowe, a także finansowanie niepowiązane z kosztami, o którym mowa w art. 125 ust. 1 rozporządzenia finansowego. Koszty kwalifikowalne powinny być określone w zależności od charakteru działań kwalifikowalnych. Zasadnicze znaczenie ma pokrycie kosztów podróży, zakwaterowania i pobytu uczestników spotkań i wydarzeń ad hoc oraz pokrycie kosztów związanych z organizacją wydarzeń tak, by zapewnić udział ekspertów krajowych i organów podatkowych we wspólnych działaniach.
- (23) Zgodnie z art. 193 ust. 2 rozporządzenia finansowego, dotacji można udzielić na działanie, które już się rozpoczęło, pod warunkiem że wnioskodawca może wykazać potrzebę rozpoczęcia działania przed podpisaniem umowy o udzielenie dotacji. Jednakże koszty poniesione przed dniem przedłożenia wniosku o udzielenie dotacji nie są kwalifikowalne, z wyjątkiem należycie uzasadnionych sytuacji wyjątkowych. Aby uniknąć wszelkich zakłóceń w udzieleniu unijnego wsparcia, które mogłyby zaszkodzić interesom Unii, należy przewidzieć możliwość, by w decyzji w sprawie finansowania – w ograniczonym okresie na początku wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027 i wyłącznie w należycie uzasadnionych przypadkach – dopuścić kwalifikowalność działań i kosztów od początku roku budżetowego 2021, nawet jeżeli działania te zostały zrealizowane, a koszty poniesione przed przedłożeniem wniosku o udzielenie dotacji.
- (24) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na jego rozmiary i skutki możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, o której mowa w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (25) Należy zatem uchylić rozporządzenie (UE) nr 1286/2013.
- (26) Aby zapewnić ciągłość udzielania wsparcia w odpowiednim obszarze polityki oraz umożliwić rozpoczęcie wdrażania od początku obowiązywania wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w trybie pilnym i być stosowane z mocą wsteczną od dnia 1 stycznia 2021 r.,

⁽¹⁷⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii (Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 29).

⁽¹⁸⁾ Dz.U. L 1 z 3.1.1994, s. 3.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia program „Fiscalis” na rzecz współpracy w dziedzinie opodatkowania (zwany dalej „Programem”) na okres od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2027 r.

Niniejsze rozporządzenie określa cele Programu, jego budżet na okres 2021–2027, formy finansowania unijnego oraz zasady dotyczące przyznawania takiego finansowania.

Artykuł 2

Definicje

Na potrzeby niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „opodatkowanie” oznacza kwestie – w tym projektowanie, administrację oraz egzekucję i zapewnienie przestrzegania przepisów – związane z następującymi podatkami i cłami:
 - a) podatek od wartości dodanej przewidziany w dyrektywie Rady 2006/112/WE ⁽¹⁹⁾;
 - b) podatki akcyzowe od alkoholu przewidziane w dyrektywie Rady 92/83/EWG ⁽²⁰⁾;
 - c) podatki akcyzowe od wyrobów tytoniowych przewidziane w dyrektywie Rady 2011/64/UE ⁽²¹⁾;
 - d) podatki od produktów energetycznych i energii elektrycznej przewidziane w dyrektywie Rady 2003/96/WE ⁽²²⁾;
 - e) inne podatki i cła, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 2010/24/UE ⁽²³⁾, w zakresie, w jakim są one istotne z punktu widzenia rynku wewnętrznego i współpracy administracyjnej między państwami członkowskimi;
- 2) „organy podatkowe” oznaczają organy publiczne i inne podmioty odpowiedzialne za opodatkowanie lub za działania związane z podatkami;
- 3) „europejskie systemy elektroniczne” oznaczają systemy elektroniczne niezbędne do celów opodatkowania i do wykonywania zadań organów podatkowych.

Artykuł 3

Cele Programu

1. Cele ogólne Programu obejmują wspieranie organów podatkowych i opodatkowania w celu poprawy funkcjonowania rynku wewnętrznego, promowanie konkurencyjności Unii i uczciwej konkurencji w Unii, ochronę interesów finansowych i gospodarczych Unii i jej państw członkowskich, w tym ochronę tych interesów przed oszustwami podatkowymi, uchylaniem się od opodatkowania i unikaniem opodatkowania, oraz poprawę poboru podatków.

⁽¹⁹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1).

⁽²⁰⁾ Dyrektywa Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych (Dz.U. L 316 z 31.10.1992, s. 21).

⁽²¹⁾ Dyrektywa Rady 2011/64/UE z dnia 21 czerwca 2011 r. w sprawie struktury oraz stawek akcyzy stosowanych do wyrobów tytoniowych (Dz.U. L 176 z 5.7.2011, s. 24).

⁽²²⁾ Dyrektywa Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz.U. L 283 z 31.10.2003, s. 51).

⁽²³⁾ Dyrektywa Rady 2010/24/UE z dnia 16 marca 2010 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności dotyczących podatków, ceł i innych obciążeń (Dz.U. L 84 z 31.3.2010, s. 1).

2. Cele szczegółowe Programu obejmują wspieranie polityki podatkowej i wdrażania unijnego prawa dotyczącego opodatkowania, promowanie współpracy między organami podatkowymi, w tym wymiany informacji podatkowych, oraz wspieranie budowania potencjału administracyjnego, w tym w zakresie kompetencji ludzkich oraz opracowania i eksploatacji europejskich systemów elektronicznych.

Artykuł 4

Budżet

1. Pula środków finansowych na realizację Programu na okres 2021–2027 wynosi 269 000 000 EUR według cen bieżących.
2. Z kwoty, o której mowa w ust. 1, można również pokrywać wydatki na przygotowanie, monitorowanie, kontrolę, audyt, ocenę i inne działania związane z zarządzaniem Programem oraz na ocenę realizacji jego celów. Ponadto z kwoty tej można pokrywać wydatki związane z badaniami, spotkaniami ekspertów, działaniami informacyjnymi i komunikacyjnymi, w zakresie, w jakim są one związane z celami Programu, jak również wydatki związane z sieciami informatycznymi, które kładą nacisk na przetwarzanie i wymianę informacji, łącznie z narzędziami informatycznymi dla przedsiębiorstw oraz z innego rodzaju pomocą techniczną i administracyjną niezbędną w związku z zarządzaniem Programem.

Artykuł 5

Państwa trzecie stowarzyszone z Programem

W Programie mogą uczestniczyć następujące państwa trzecie:

- a) państwa przystępujące, państwa kandydujące i potencjalni kandydaci, zgodnie z ogólnymi zasadami i ogólnymi warunkami uczestnictwa tych państw w programach Unii, ustanowionymi w odpowiednich umowach ramowych i decyzjach rad stowarzyszenia lub w podobnych porozumieniach oraz zgodnie ze szczegółowymi warunkami ustanowionymi w porozumieniach między Unią a tymi państwami;
- b) państwa objęte europejską polityką sąsiedztwa, zgodnie z ogólnymi zasadami i ogólnymi warunkami uczestnictwa tych państw w programach Unii, ustanowionymi w odpowiednich umowach ramowych i decyzjach rad stowarzyszenia lub w podobnych porozumieniach oraz zgodnie ze szczegółowymi warunkami ustanowionymi w porozumieniach między Unią a tymi państwami, pod warunkiem że państwa te osiągnęły dostateczny poziom zbliżenia właściwego prawodawstwa i metod administracyjnych do prawodawstwa i metod Unii;
- c) inne państwa trzecie, zgodnie z warunkami ustanowionymi w szczegółowej umowie obejmującej uczestnictwo danego państwa trzeciego w programie Unii, pod warunkiem że umowa ta:
 - (i) zapewnia sprawiedliwą równowagę w odniesieniu do wkładów i korzyści państwa trzeciego uczestniczącego w programach Unii;
 - (ii) określa warunki uczestnictwa w programach, w tym sposób obliczania wkładów finansowych do poszczególnych programów, i związane z tymi programami koszty administracyjne;
 - (iii) nie przyznaje państwu trzeciemu jakichkolwiek uprawnień decyzyjnych w odniesieniu do Programu;
 - (iv) gwarantuje prawa Unii do zapewnienia należytego zarządzania finansami i ochrony jej interesów finansowych.

Wkłady, o których mowa w akapicie pierwszym lit. c) ppkt (ii), stanowią dochody przeznaczone na określony cel zgodnie z art. 21 ust. 5 rozporządzenia finansowego.

Artykuł 6

Wykonanie i formy finansowania unijnego

1. Program jest wykonywany w ramach zarządzania bezpośredniego zgodnie z rozporządzeniem finansowym.

2. Program może zapewniać finansowanie w dowolnej z form przewidzianych w rozporządzeniu finansowym, w szczególności w postaci dotacji, nagród, zamówień oraz zwrotu wydatków na podróże i kosztów pobytu ponoszonych przez ekspertów zewnętrznych.

ROZDZIAŁ II

Kwalifikowalność

Artykuł 7

Działania kwalifikowalne

1. Do finansowania kwalifikują się wyłącznie działania podjęte dla zrealizowania celów określonych w art. 3.
2. Działania, o których mowa w ust. 1, obejmują:
 - a) spotkania i podobne wydarzenia *ad hoc*;
 - b) ustrukturyzowaną współpracę opartą na projektach;
 - c) działania w zakresie budowania potencjału w dziedzinie IT, w szczególności w zakresie opracowywania i eksploatacji europejskich systemów elektronicznych;
 - d) działania w zakresie budowania kompetencji ludzkich i budowania potencjału w innym zakresie;
 - e) działania wspierające i inne działania, w tym:
 - (i) przygotowywanie badań i innych stosownych materiałów pisemnych;
 - (ii) działania innowacyjne, w szczególności inicjatywy odnoszące się do weryfikacji poprawności projektów, do projektów pilotażowych i do tworzenia prototypów;
 - (iii) wspólnie opracowywane działania komunikacyjne;
 - (iv) inne stosowne działania przewidziane w programach prac, o których mowa w art. 13, które są niezbędne do osiągnięcia celów określonych w art. 3 lub służą wspieraniu tych celów.

Załącznik I zawiera niewyczerpujący wykaz możliwych form stosownych działań, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a), b) i d).

Załącznik III zawiera niewyczerpujący wykaz priorytetowych tematów działań.
3. Działania polegające na opracowywaniu i eksploatacji dostosowania lub rozszerzenia wspólnych komponentów europejskich systemów elektronicznych na potrzeby współpracy z państwami trzecimi niestowarzyszonymi z Programem lub współpracy z organizacjami międzynarodowymi kwalifikują się do finansowania, jeżeli leżą w interesie Unii lub państw członkowskich. Komisja wprowadza niezbędne ustalenia administracyjne, które mogą przewidywać wkład finansowy zainteresowanych osób trzecich na rzecz tych działań.
4. W przypadku gdy działanie w zakresie budowania potencjału w dziedzinie IT, o którym mowa w ust. 2 akapit pierwszy lit. c) niniejszego artykułu, dotyczy opracowania i eksploatacji europejskiego systemu elektronicznego, do finansowania w ramach Programu kwalifikują się tylko koszty związane z obowiązkami powierzonymi Komisji na mocy art. 11 ust. 2. Państwa członkowskie ponoszą koszty związane z obowiązkami powierzonymi im na mocy art. 11 ust. 3.

Artykuł 8

Udział ekspertów zewnętrznych

1. Jeżeli jest to korzystne dla realizacji działania służącego osiągnięciu celów Programu określonych w art. 3, w działaniu takim mogą uczestniczyć – w charakterze ekspertów zewnętrznych – przedstawiciele organów rządowych, w tym organów z państw trzecich niestowarzyszonych z Programem, w tym z krajów najslabiej rozwiniętych, a także, w stosownych przypadkach, przedstawiciele organizacji międzynarodowych i innych właściwych organizacji, przedstawiciele podmiotów gospodarczych, przedstawiciele organizacji reprezentujących podmioty gospodarcze oraz przedstawiciele społeczeństwa obywatelskiego.

2. Koszty poniesione przez ekspertów zewnętrznych, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, kwalifikują się do zwrotu w ramach Programu zgodnie z art. 238 rozporządzenia finansowego.
3. Ekspertów zewnętrznych, o których mowa w ust. 1, wybiera Komisja, w tym spośród ekspertów zaproponowanych przez państwa członkowskie, na podstawie ich umiejętności, doświadczenia i wiedzy odpowiednich dla danego działania, na zasadzie ad hoc, w zależności od potrzeb.

Komisja ocenia, między innymi, bezstronność tych ekspertów zewnętrznych oraz czy nie występuje konflikt interesów w związku z pełnionymi przez nich obowiązkami zawodowymi.

ROZDZIAŁ III

Dotacje

Artykuł 9

Udzielanie dotacji, komplementarność i finansowanie łączone

1. Dotacji w ramach Programu udziela się i zarządza się nimi zgodnie z tytułem VIII rozporządzenia finansowego.
2. Działanie, które otrzymało wkład z innego programu Unii, może również otrzymać wkład z Programu, pod warunkiem że poszczególne wkłady nie pokrywają tych samych kosztów. Przepisy regulujące każdy z programów Unii wnoszących wkład mają zastosowanie do odpowiedniego wkładu do działania. Finansowanie skumulowane nie może przekraczać łącznych kosztów kwalifikowalnych działania, a wsparcie w ramach poszczególnych programów Unii może być obliczane na zasadzie proporcjonalnej zgodnie z dokumentami określającymi warunki udzielania wsparcia.
3. Zgodnie z art. 195 akapit pierwszy lit. f) rozporządzenia finansowego dotacje mogą być udzielane bez zaproszenia do składania wniosków, w przypadku gdy kwalifikujące się podmioty są organami podatkowymi państw członkowskich oraz państw trzecich stowarzyszonych z Programem, o których mowa w art. 5 niniejszego rozporządzenia, o ile warunki określone w art. 5 niniejszego rozporządzenia są spełnione.
4. Zgodnie z art. 193 ust. 2 akapit drugi lit. a) rozporządzenia finansowego, w należycie uzasadnionych przypadkach określonych w decyzji w sprawie finansowania i przez ograniczony okres, działania wspierane na podstawie niniejszego rozporządzenia oraz stosowne koszty bazowe można uznać za kwalifikowalne od dnia 1 stycznia 2021 r., nawet jeżeli działania te zostały zrealizowane, a koszty poniesione przed przedłożeniem wniosku o udzielenie dotacji.

Artykuł 10

Stopa współfinansowania

1. W drodze odstępstwa od art. 190 rozporządzenia finansowego w ramach Programu można finansować do 100 % kosztów kwalifikowalnych danego działania.
2. W przypadku gdy działania wymagają udzielenia dotacji, mającą zastosowanie stopę współfinansowania określa się w wieloletnich programach prac, o których mowa w art. 13.

ROZDZIAŁ IV

Przepisy szczególne dotyczące działań w zakresie budowania potencjału w dziedzinie technologii informacyjnej

Artykuł 11

Obowiązki

1. Komisja i państwa członkowskie wspólnie zapewniają opracowanie i eksploatację europejskich systemów elektronicznych wymienionych w wieloletnim planie strategicznym w dziedzinie opodatkowania, o którym mowa w art. 12 (zwanym dalej „MASP-T”), w tym zaprojektowanie, specyfikację, przeprowadzenie testów zgodności, wdrożenie, utrzymanie, rozwój, bezpieczeństwo, zapewnienie jakości i kontrolę jakości tych systemów.
2. Komisja zapewnia w szczególności:
 - a) opracowanie i eksploatację wspólnych komponentów ustanowionych na podstawie MASP-T;
 - b) ogólną koordynację opracowania i eksploatacji europejskich systemów elektronicznych z myślą o ich operacyjności, wzajemnych połączeniach i ciągłym doskonaleniu oraz ich zsynchronizowanym wdrożeniu;
 - c) koordynację europejskich systemów elektronicznych na poziomie Unii w celu ich promowania i wdrażania na poziomie krajowym;
 - d) koordynację opracowania i eksploatacji europejskich systemów elektronicznych w zakresie ich interakcji z osobami trzecimi, z wyjątkiem działań mających na celu spełnienie wymogów krajowych;
 - e) koordynację europejskich systemów elektronicznych z innymi stosownymi działaniami na poziomie Unii dotyczącymi administracji elektronicznej.
3. Każde państwo członkowskie zapewnia w szczególności:
 - a) opracowanie i eksploatację krajowych komponentów ustanowionych na podstawie MASP-T;
 - b) koordynację opracowania i eksploatacji krajowych komponentów europejskich systemów elektronicznych na poziomie krajowym;
 - c) koordynację europejskich systemów elektronicznych z innymi stosownymi działaniami na poziomie krajowym dotyczącymi administracji elektronicznej;
 - d) regularne dostarczanie Komisji informacji o środkach podjętych w celu umożliwienia swoim organom i podmiotom gospodarczym pełnego wykorzystania europejskich systemów elektronicznych;
 - e) wdrażanie europejskich systemów elektronicznych na poziomie krajowym.

Artykuł 12

Wieloletni plan strategiczny w dziedzinie opodatkowania

1. Komisja i państwa członkowskie sporządzają wieloletni plan strategiczny w dziedzinie opodatkowania (MASP-T) i aktualizują go. MASP-T musi być dostosowany do odpowiednich aktów prawnych Unii. W MASP-T wymienia się wszystkie zadania, które są istotne dla opracowywania i eksploatacji europejskich systemów elektronicznych oraz klasyfikuje się każdy europejski system elektroniczny lub część takiego europejskiego systemu elektronicznego jako:
 - a) komponent wspólny, to jest komponent europejskich systemów elektronicznych opracowany na poziomie Unii, który jest dostępny dla wszystkich państw członkowskich, lub uznany przez Komisję za wspólny ze względu na efektywność, bezpieczeństwo i racjonalizację;
 - b) komponent krajowy, to jest komponent europejskich systemów elektronicznych opracowany na poziomie krajowym i dostępny w państwie członkowskim, w którym taki komponent stworzono lub które przyczyniło się do jego wspólnego stworzenia; lub
 - c) połączenie komponentów, o których mowa w lit. a) i b).

2. MASP-T obejmuje także działania innowacyjne i pilotażowe, jak również pomocnicze metody i narzędzia związane z europejskimi systemami elektronicznymi.
3. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o zakończeniu realizacji każdego z zadań powierzonych im w ramach MASP-T. Składają one również Komisji regularne sprawozdania z postępów w realizacji swoich zadań.
4. Najpóźniej do dnia 31 marca każdego roku państwa członkowskie złożą Komisji roczne sprawozdania z postępów w realizacji MASP-T w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia poprzedniego roku. Te sprawozdania roczne sporządza się przy użyciu wcześniej ustalonego formatu.
5. Najpóźniej do dnia 31 października każdego roku Komisja sporządza, na podstawie rocznych sprawozdań, o których mowa w ust. 4, sprawozdanie zbiorcze oceniające postępy Komisji i państw członkowskich w realizacji MASP-T i podaje to sprawozdanie do wiadomości publicznej.

ROZDZIAŁ V

Programowanie, monitorowanie, ocena i kontrola

Artykuł 13

Program prac

1. Program jest realizowany w drodze wieloletnich programów prac, o których mowa w art. 110 ust. 2 rozporządzenia finansowego.
2. Wieloletnie programy prac są przyjmowane przez Komisję w drodze aktów wykonawczych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 18 ust. 2.

Artykuł 14

Monitorowanie i sprawozdawczość

1. Wskaźniki na potrzeby sprawozdawczości dotyczącej postępów Programu w realizacji celów szczegółowych określonych w art. 3 ust. 2 określa załącznik II.
2. Aby zapewnić skuteczną ocenę postępów w realizacji celów Programu, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 17 zmieniających załącznik II w celu zmiany lub uzupełnienia wskaźników, jeżeli zostanie to uznane za konieczne, oraz uzupełnienia niniejszego rozporządzenia o uregulowania dotyczące ustanowienia ram monitorowania i oceny.
3. System sprawozdawczości dotyczącej realizacji celów zapewnia efektywne, skuteczne i terminowe gromadzenie danych na potrzeby monitorowania realizacji i rezultatów Programu. W tym celu na odbiorców środków finansowych Unii nakłada się proporcjonalne wymagania dotyczące sprawozdawczości.

Artykuł 15

Ocena

1. Oceny Programu przeprowadza się w sposób pozwalający na terminowe uwzględnienie ich wyników w procesie decyzyjnym. Oceny są udostępniane publicznie przez Komisję.
2. Śródkresowa ocena Programu jest przeprowadzana przez Komisję z chwilą, gdy dostępne są wystarczające informacje na temat realizacji Programu, nie później jednak niż cztery lata od rozpoczęcia jego realizacji.

3. Po zakończeniu realizacji Programu, nie później jednak niż cztery lata po upływie okresu, o którym mowa w art. 1, Komisja przeprowadza ocenę końcową Programu.
4. Komisja przekazuje wnioski z oceny śródkresowej i końcowej, w tym własne komentarze, Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów.

Artykuł 16

Ochrona interesów finansowych Unii

W przypadku gdy państwo trzecie uczestniczy w Programie na podstawie decyzji przyjętej na mocy umowy międzynarodowej lub na podstawie jakiegokolwiek innego instrumentu prawnego, przyznaje ono właściwemu urzędnikowi zatwierdzającemu, OLAF i Trybunałowi Obrachunkowemu niezbędne prawa i dostęp, umożliwiające tym podmiotom wykonywanie w pełni ich odpowiednich kompetencji. W przypadku OLAF takie prawa obejmują prawo do prowadzenia dochodzeń, w tym kontroli na miejscu i inspekcji, przewidzianych w rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 883/2013.

ROZDZIAŁ VI

Wykonywanie przekazanych uprawnień i procedura komitetowa

Artykuł 17

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 14 ust. 2, powierza się Komisji do dnia 31 grudnia 2028 r.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 14 ust. 2, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie z art. 14 ust. 2 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 18

Procedura komitetowa

1. Komisję wspiera komitet zwany „Komitetem ds. Programu Fiscalis”. Komitet jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

ROZDZIAŁ VII

Informacja, komunikacja i upublicznianie

Artykuł 19

Informacja, komunikacja i upublicznianie

1. Odbiorcy finansowania unijnego podają informacje o pochodzeniu tych środków oraz zapewniają eksponowanie finansowania unijnego, w szczególności podczas promowania działań i ich rezultatów, poprzez dostarczanie spójnych, skutecznych i proporcjonalnych ukierunkowanych informacji przeznaczonych dla różnych grup odbiorców, w tym dla mediów i opinii publicznej.
2. Komisja prowadzi działania informacyjne i komunikacyjne związane z Programem oraz realizowanymi w jego ramach działaniami i uzyskanymi rezultatami. Zasoby finansowe przydzielone na Program przyczyniają się również do komunikacji instytucjonalnej na temat priorytetów politycznych Unii, w zakresie, w jakim priorytety te są związane z celami, o których mowa w art. 3.

ROZDZIAŁ VIII

Przepisy przejściowe i końcowe

Artykuł 20

Uchylenie

Rozporządzenie (UE) nr 1286/2013 traci moc ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2021 r.

Artykuł 21

Przepisy przejściowe

1. Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na kontynuację ani na modyfikację działań rozpoczętych na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1286/2013, które nadal stosuje się do tych działań aż do ich zamknięcia.
2. Z puli środków finansowych przeznaczonych na Program pokrywane mogą być również wydatki na pomoc techniczną i administracyjną w celu zapewnienia przejścia między Programem a środkami przyjętymi na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1286/2013.
3. W razie potrzeby w budżecie Unii obejmującym okres po 2027 r. mogą zostać zapisane środki na pokrycie wydatków przewidzianych w art. 4 ust. 2, aby umożliwić zarządzanie działaniami, które nie zostaną zakończone przed dniem 31 grudnia 2027 r.

Artykuł 22

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 maja 2021 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
D.M. SASSOLI
Przewodniczący

W imieniu Rady
A.P. ZACARIAS
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

NIEWYCZERPUJĄCY WYKAZ MOŻLIWYCH FORM DZIAŁAŃ, O KTÓRYCH MOWA W ART. 7 UST. 2 AKAPIT PIERWSZY LIT. A), B) I D)

Działania, o których mowa w art. 7 ust. 2 akapit pierwszy lit. a), b) i d), mogą przyjąć między innymi następujące formy:

- 1) w przypadku spotkań i podobnych wydarzeń *ad hoc*:
 - seminaria i warsztaty, w których biorą udział zasadniczo uczestnicy ze wszystkich państw uczestniczących, w czasie których odbywają się prezentacje oraz aktywne dyskusje i zajęcia z udziałem uczestników dotyczące danego tematu,
 - wizyty robocze organizowane w celu umożliwienia urzędnikom nabywania lub pogłębiania wiedzy eksperckiej lub wiadomości z zakresu polityki podatkowej,
 - obecność w urzędach administracji oraz udział w postępowaniach administracyjnych;
- 2) w przypadku ustrukturyzowanej współpracy opartej na projektach:
 - grupy projektowe, składające się zasadniczo z przedstawicieli niewielkiej liczby państw uczestniczących, funkcjonujące w ograniczonym czasie w celu realizacji wcześniej wytyczonego celu i uzyskania ściśle określonego rezultatu, łącznie z koordynacją lub analizami porównawczymi,
 - grupy zadaniowe stanowiąca ustrukturyzowaną formę współpracy o charakterze stałym lub tymczasowym, gromadzące wiedzę ekspercką w celu wykonywania zadań w konkretnych dziedzinach lub w celu prowadzenia działań operacyjnych, otrzymujące ewentualnie wsparcie w postaci usług współpracy online, pomocy administracyjnej oraz udogodnień w zakresie infrastruktury i wyposażenia,
 - kontrole wielostronne lub jednoczesne polegające na skoordynowanym sprawdzaniu sytuacji podatkowej jednego z powiązanych podatników lub większej ich liczby, które są organizowane przez co najmniej dwa państwa uczestniczące, w tym przez co najmniej dwa państwa członkowskie, mające wspólne lub uzupełniające się interesy,
 - wspólne kontrole polegające na prowadzeniu postępowań administracyjnych w sprawie sytuacji podatkowej jednego z powiązanych podatników lub większej ich liczby przez jeden zespół kontrolny składający się z co najmniej dwóch państw uczestniczących, w tym co najmniej dwóch państw członkowskich, mających wspólne lub uzupełniające się interesy,
 - wszelkie inne formy współpracy administracyjnej ustanowione rozporządzeniami Rady (UE) nr 904/2010 ⁽¹⁾ lub (UE) nr 389/2012 ⁽²⁾ lub dyrektywami Rady 2010/24/UE lub 2011/16/UE ⁽³⁾;
- 3) w przypadku działań w zakresie budowania kompetencji ludzkich i budowania potencjału w innym zakresie:
 - wspólne szkolenia lub rozwój e-uczenia się w celu wspierania niezbędnych umiejętności zawodowych i wiedzy związanych z dziedziną opodatkowania,
 - pomoc techniczna mająca na celu usprawnienie procedur administracyjnych, zwiększenie zdolności administracyjnych i poprawę funkcjonowania i operacji administracji podatkowych poprzez inicjowanie i wymianę dobrych praktyk.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 904/2010 z dnia 7 października 2010 r. w sprawie współpracy administracyjnej oraz zwalczania oszustw w dziedzinie podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 268 z 12.10.2010, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 389/2012 z dnia 2 maja 2012 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie podatków akcyzowych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 2073/2004 (Dz.U. L 121 z 8.5.2012, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylająca dyrektywę 77/799/EWG (Dz.U. L 64 z 11.3.2011, s. 1).

ZAŁĄCZNIK II

WSKAŹNIKI, O KTÓRYCH MOWA W ART. 14 UST. 1

Na potrzeby sprawozdawczości dotyczącej postępów w realizacji celów szczegółowych Programu określonych w art. 3 ust. 2 używa się następujących wskaźników.

A. Budowanie potencjału (administracyjnego, ludzkiego i IT).

- 1) Wskaźnik stosowania i wdrażania unijnego prawa i polityki (liczba działań w ramach Programu zorganizowanych w kontekście stosowania i wdrażania unijnego prawa i polityki związanej z opodatkowaniem i liczba zaleceń wydanych w następstwie tych działań);
- 2) wskaźnik uczenia się (liczba zastosowanych modułów nauki; liczba przeszkolonych urzędników i ocena jakości przez uczestników);
- 3) dostępność europejskich systemów elektronicznych (wyrażona jako procent czasu);
- 4) dostępność wspólnej sieci łączności (wyrażona jako procent czasu);
- 5) wskaźnik uproszczonych procedur IT dla organów podatkowych i podmiotów gospodarczych (liczba zarejestrowanych podmiotów gospodarczych, liczba wniosków i liczba wyszukiwań w poszczególnych systemach elektronicznych finansowanych w ramach Programu).

B. Dzielenie się wiedzą i tworzenie sieci kontaktów.

- 6) Wskaźnik solidności współpracy (stopień uzyskanej sieci kontaktów, liczba spotkań osobistych oraz liczba grup współpracy online);
 - 7) wskaźnik najlepszych praktyk i wytycznych (liczba działań zorganizowanych w ramach Programu w tej dziedzinie oraz odsetek organów podatkowych, które skorzystały z praktyki roboczej/wytycznych opracowanych przy wsparciu z Programu).
-

ZAŁĄCZNIK III

**NIEWYCZERPUJĄCY WYKAZ MOŻLIWYCH TEMATÓW PRIORYTETOWYCH DZIAŁAŃ, O KTÓRYCH
MOWA W ART. 7**

Zgodnie z celami szczegółowymi i ogólnymi Programu, działania, o których mowa w art. 7, mogą koncentrować się, między innymi, na następujących tematach priorytetowych:

- 1) wspieranie wdrażania prawa Unii dotyczącego opodatkowania, w tym szkolenia pracowników w tym zakresie, oraz pomoc w określeniu możliwych sposobów usprawnienia współpracy administracyjnej między organami podatkowymi, w tym pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności dotyczących podatków;
 - 2) wspieranie skutecznej wymiany informacji, w tym wniosków grupowych, opracowywania standardowych formatów IT, dostępu organów podatkowych do informacji o beneficjentach rzeczywistych oraz poprawy wykorzystania otrzymanych informacji;
 - 3) wspieranie skutecznego funkcjonowania mechanizmów współpracy administracyjnej i wymiany najlepszych praktyk między organami podatkowymi, w tym najlepszych praktyk w zakresie odzyskiwania wierzytelności dotyczących podatków;
 - 4) wspieranie cyfryzacji i aktualizacji metodologii w organach podatkowych;
 - 5) wspieranie wymiany najlepszych praktyk służących zwalczaniu oszustw związanych z podatkiem od wartości dodanej.
-

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) 2021/848

z dnia 27 maja 2021 r.

wykonujące rozporządzenie (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 36/2012 z dnia 18 stycznia 2012 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 442/2011 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 32,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 18 stycznia 2012 r. Rada przyjęła rozporządzenie (UE) nr 36/2012.
- (2) Na podstawie przeglądu środków określonych w rozporządzeniu (UE) nr 36/2012 należy zaktualizować zawarte w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 36/2012 wpisy w wykazie osób fizycznych i prawnych, podmiotów lub organów dotyczące 25 osób fizycznych i trzech podmiotów.
- (3) Wpisy dotyczące pięciu zmarłych osób należy wykreślić z wykazu osób fizycznych i prawnych, podmiotów lub organów zawartego w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 36/2012.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik II do rozporządzenia (UE) nr 36/2012,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 36/2012 wprowadza się zmiany określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 maja 2021 r.

W imieniu Rady
P. SIZA VIEIRA
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 16 z 19.1.2012, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 36/2012 wprowadza się następujące zmiany:

1) w sekcji A (Osoby) skreśla się następujące wpisy:

- 115. Generał Ali Habib MAHMOUD;
- 153. Waleed AL MO'ALLEM;
- 180. Ahmad AL-QADRI;
- 274. Nader QALEI;
- 281. Mohammad Maen Zein Jazba AL-ABIDIN ;

2) w sekcji A (Osoby) odpowiednie wpisy w wykazie zastępuje się wpisami w brzmieniu:

	Imię i nazwisko	Dane identyfikacyjne	Powody	Data umieszczenia w wykazie
„14.	Generał brygady Mohammed BILAL (alias podpułkownik Muhammad Bilal)	Płeć: mężczyzna	Jako członek ścisłego kierownictwa służb wywiadu sił powietrznych Syrii wspiera syryjski reżim i jest odpowiedzialny za brutalne represje wobec ludności cywilnej. Jest również powiązany z umieszczonym w wykazie Ośrodkiem Studiów i Badań Naukowych (SSRC).	21.10.2014
22.	Ihab MAKHLOUF (alias Ehab, Iehab) (إيهاب مخلوف)	Data urodzenia: 21.1.1973; Miejsce urodzenia: Damaszek, Syria; Numer paszportu: N002848852; Płeć: mężczyzna	Prominentny przedsiębiorca działający w Syrii. Ma interesy biznesowe w kilku przedsiębiorstwach i podmiotach syryjskich, w tym w Ramak Construction Co i Syrian International Private University for Science and Technology (SIUST). Jest wpływowym członkiem rodziny Makhlouf i jest ściśle powiązany z rodziną Assad; kuzyn prezydenta Baszara al-Assada. W 2020 r. Ehab Makhlouf przejął działalność gospodarczą Ramiego Makhloufa, a rząd syryjski udzielił mu zamówień na prowadzenie rynków bezcłowych w całym kraju i zarządzanie nimi.	23.5.2011
48.	Samir HASSAN (سمير حسن)	Płeć: mężczyzna	Prominentny przedsiębiorca działający w Syrii, posiadający udziały lub prowadzący działalność w wielu sektorach syryjskiej gospodarki. Posiada udziały lub znaczne wpływy w firmach Amir Group i Cham Holding, dwóch konglomeratach działających w sektorach nieruchomości, turystyki, transportu i finansów. Przewodniczący syryjsko-rosyjskiej rady biznesu. Samir Hassan wspiera działania wojenne prowadzone przez reżim syryjski, wnosząc datki pieniężne. Jest on powiązany z osobami czerpiącymi korzyści dzięki reżimowi lub wspierającymi go. W szczególności Samir Hassan jest powiązany z Ramim Makhloufem i Issamem Anboubą, którzy zostali umieszczeni w wykazie przez Radę i czerpią korzyści dzięki syryjskiemu reżimowi.	27.9.2014
61.	George CHAOUI (جورج شلوي)	Płeć: mężczyzna	Członek syryjskiej armii elektronicznej (terytorialna służba wywiadu wojskowego). Uczestniczył w brutalnych atakach na ludność cywilną i w nawoływaniu do przemocy wobec niej w całej Syrii.	14.11.2011
78.	Ali BARAKAT (alias Barakat Ali Barakat) (علي بركات; بركات علي بركات)	Płeć: mężczyzna	Wojskowy uczestniczący w stosowaniu przemocy w Hims. Obecnie służy w 30. dywizji piechoty Gwardii Republikańskiej.	1.12.2011
96.	Generał brygady Jamal YUNES (alias Younes) (جمال يونس)	Stanowisko: dowódca 555. Regimentu; Płeć: mężczyzna	Wydał żołnierzom rozkaz strzelania do protestujących w miejscowości Mo'adamiyeh. Szef Komitetu Bezpieczeństwa Wojskowego w Hamie w 2018 r.	23.1.2012

114.	Emad Abdul-Ghani SABOUNI (alias Imad Abdul Ghani Al Sabuni) (عماد عبدالغني صابوني)	Data urodzenia: 1964 r.; Miejsce urodzenia: Damaszek, Syria; Płeć: mężczyzna	Były minister telekomunikacji i technologii, pełnił ten urząd co najmniej do kwietnia 2014 r. Jako były minister ponosi współodpowiedzialność za brutalne represje stosowane przez reżim syryjski wobec ludności cywilnej. W lipcu 2016 r. mianowany szefem Agencji ds. Planowania i Współpracy Międzynarodowej (PICC). PICC jest agencją rządową powiązaną z urzędem premiera i opracowuje w szczególności pięcioletnie plany zawierające ogólne wytyczne rządowej polityki gospodarczej i rozwojowej.	27.2.2012
117.	Adnan Hassan MAHMOUD (عدنان حسن محمود)	Data urodzenia: 1966 r.; Miejsce urodzenia: Tartus, Syria; Płeć: mężczyzna	Były ambasador Syrii w Iranie do 2020 r. Były minister informacji, pełnił ten urząd w okresie po maju 2011 r. Jako były minister ponosi współodpowiedzialność za brutalne represje stosowane przez reżim syryjski wobec ludności cywilnej.	23.9.2011
132.	Generał brygady Abdul Salam Fajr MAHMOUD (عبدالسلام فجر محمود)	Data urodzenia: 1959 Płeć: mężczyzna	Szef Komitetu ds. Bezpieczeństwa w regionie południowym od grudnia 2020 r. Były szef oddziału służb wywiadu sił powietrznych Syrii w Bab Touma (Damaszek). Były szef wydziału śledczego służb wywiadu sił powietrznych w porcie lotniczym Mezze. Odpowiedzialny za torturowanie opozycjonistów przebywających w areszcie. Ścigany międzynarodowym nakazem aresztowania za »współdziałanie w torturach«, »współdziałanie w zbrodniach przeciwko ludzkości« oraz »współdziałanie w zbrodniach wojennych«.	24.7.2012
134.	Pułkownik Qusay Ibrahim MIHOUB (قصي إبراهيم ميهوب)	Data urodzenia: 1961 r.; Miejsce urodzenia: Derghamo, Dżabla, Latakia, Syria; Płeć: mężczyzna	Wysoki rangą oficer służb wywiadu sił powietrznych Syrii. Były szef oddziału służb wywiadu sił powietrznych w Darze (oddelegowany z Damaszku do Dary wraz z rozpoczęciem się manifestacji w tym mieście). Odpowiedzialny za torturowanie opozycjonistów przebywających w areszcie oraz za brutalne tłumienie pokojowych protestów w południowym regionie kraju.	24.7.2012
137.	Generał brygady Ibrahim MA'ALA (alias Maala, Maale, Ma'la) (معليّ معلا (إبراهيم))	Płeć: mężczyzna	Szef wydziału 285 Dyrekcji ds. Wywiadu Ogólnego w Damaszku (zastąpił generała brygady Hussama Fendiego pod koniec roku 2011). Odpowiedzialny za torturowanie opozycjonistów przebywających w areszcie.	24.7.2012
139.	Generał dywizji Hussam LUQA (alias Husam, Housam, Houssam; Louqa, Louca, Louka, Luka) (حسام لوقا)	Data urodzenia: 1964 r.; Miejsce urodzenia: Damaszek, Syria; Płeć: mężczyzna	Szef Komitetu ds. Bezpieczeństwa w regionie południowym od 2018 do 2020 r. Były szef Dyrekcji ds. Bezpieczeństwa Ogólnego. Generał dywizji. Od kwietnia 2012 r. do 2 grudnia 2018 r. był szefem wydziału Dyrekcji ds. Bezpieczeństwa Politycznego w Hims (zastąpił generała brygady Nasra al-Alego). Od 3 grudnia 2018 r. szef Dyrekcji ds. Bezpieczeństwa Politycznego. Odpowiedzialny za torturowanie opozycjonistów przebywających w areszcie.	24.7.2012

140.	Generał brygady Taha TAHA (طه طه)	Płeć: mężczyzna	Zastępca asystenta szefa Działu Bezpieczeństwa Politycznego. Były szef oddziału Dyrekcji ds. Bezpieczeństwa Politycznego w Latakii. Odpowiedzialny za torturowanie opozycjonistów przebywających w areszcie.	24.7.2012
144.	Generał dywizji Ahmed AL-JARROUCHEH (alias Ahmad; al-Jarousha, al-Jarousheh, al-Jaroucha, al-Jarouchah, al-Jaroucheh) (احمد الجروشة)	Data urodzenia: 1957 r.; Płeć: mężczyzna	Były szef zewnętrznego wydziału wywiadu ogólnego (wydział 279). Z tego tytułu odpowiada za komórki wywiadu ogólnego w ambasadach Syrii.	24.7.2012
146.	Generał Ghassan Jaoudat ISMAIL (alias Ismael) (غسان جودت اسماعيل)	Data urodzenia: 1960 r.; Miejsce urodzenia: Junaynat Ruslan – Darkusz, prowincja Tartus, Syria; Płeć: mężczyzna	Szef syryjskich służb wywiadu sił powietrznych od 2019 r. Były wicedyrektor służb wywiadu sił powietrznych, a wcześniej – odpowiedzialny za wydział misji służb wywiadu sił powietrznych, który zarządza, we współpracy z wydziałem operacji specjalnych, elitarnymi oddziałami służb wywiadu sił powietrznych, odgrywającymi istotną rolę w represjach stosowanych przez reżim syryjski. W związku z tym Ghassan Jaoudat Ismail jest jednym z kluczowych przywódców wojskowych, którzy bezpośrednio stosują brutalne represje powadzone przez reżim syryjski wobec opozycji, a także odpowiadają za zaginięcia cywilów.	24.7.2012
147.	Generał dywizji Amer AL-ACHI (alias Amer Ibrahim al-Achi; Amis al Ashi; Ammar Aachi; Amer Ashi) (عامر ابراهيم العشي)	Płeć: mężczyzna	Były gubernator prowincji Sweida, mianowany przez prezydenta Baszara al-Assada w lipcu 2016 r. Były szef oddziału służb wywiadu sił powietrznych Syrii (2012–2016). Z racji funkcji pełnionych w służbie wywiadu sił powietrznych Amer al-Achi jest zaangażowany w represje wobec opozycji syryjskiej.	24.7.2012
156.	Hala Mohammad (alias Mohamed, Muhammad, Mohammed) AL NASSER (هاله محمد الناصر)	Data urodzenia: 1964 r.; Miejsce urodzenia: Rakka, Syria; Płeć: kobieta	Była minister turystyki. Jako była minister ponosi współodpowiedzialność za brutalne represje stosowane przez reżim syryjski wobec ludności cywilnej.	16.10.2012
172.	Ali HADAR (alias HAIDAR)	Data urodzenia: 1962 r.; Płeć: mężczyzna	Szef Agencji ds. Pojednania Narodowego i były sekretarz stanu ds. pojednania narodowego. Przewodniczący frakcji »Intifada« Syryjskiej Partii Socjal-Nacjonalistycznej. Jako były minister ponosi współodpowiedzialność za brutalne represje stosowane przez reżim syryjski wobec ludności cywilnej.	16.10.2012

204.	Emad HAMSHO (alias Imad Hmisho; Hamchu; Hamcho; Hamisho; Hmeisho; Hemasho, حميشو) (حمشو عماد)	Adres: Hamsho Building 31 Baghdad Street, Damascus, Syria; Płeć: mężczyzna	Zajmuje wysokie stanowisko kierownicze w Hamsho Trading. Zajmowane przez niego wysokie stanowisko w Hamsho Trading, będącym jednostką zależną Hamsho International, który to podmiot został przez Radę umieszczony w wykazie, wskazuje, że wspiera on reżim syryjski. Jest również powiązany z Hamsho International, które jest podmiotem umieszczonym w wykazie. Jest także – obok umieszczonych w wykazie przedsiębiorców popierających reżim, takich jak Ayman Jaber – wiceprzewodniczącym Syryjskiej Rady ds. Żelaza i Stali. Jest on również współnikiem prezydenta Baszara al-Assada.	7.3.2015
241.	Salam Mohammad AL-SAFFAF	Data urodzenia: 1979 r.; Płeć: kobieta	Minister rozwoju administracyjnego. Mianowana w marcu 2017 r.	30.5.2017
265.	Mohamad Amer MARDINI (alias Mohammad Amer Mardini, Mohamed Amer MARDINI, Mohamad Amer AL-MARDINI, Mohamed Amer AL-MARDINI, Mohammad Amer AL-MARDINI)	Data urodzenia: 1959 r.; Miejsce urodzenia: Damaszek, Syria; Płeć: mężczyzna	Były minister szkolnictwa wyższego, pełnił ten urząd w okresie po maju 2011 r. (mianowany 27 sierpnia 2014 r.). Jako były minister ponosi współodpowiedzialność za brutalne represje stosowane przez reżim syryjski wobec ludności cywilnej.	21.10.2014
268.	Ghassan Ahmed GHANNAM (alias generał dywizji Ghassan Ghannan, generał brygady Ghassan Ahmad Ghanem)	Stopień wojskowy: generał dywizji; Stanowisko: dowódca 155. Brygady Rakietowej; Płeć: mężczyzna	Członek Syryjskich Sił Zbrojnych w stopniu pułkownika i stopniach równoważnych lub wyższych, pełnił służbę w okresie po maju 2011 r.; Generał dywizji i dowódca 155. Brygady Rakietowej. Powiązany z Maherem al-Assadem poprzez swoją rolę w 155. Brygadzie Rakietowej. Jako dowódca 155. Brygady Rakietowej wspiera reżim syryjski i jest odpowiedzialny za brutalne represje wobec ludności cywilnej. Odpowiedzialny za ostrzeliwanie pociskami SCUD różnych obiektów cywilnych od stycznia do marca 2013 r.	21.10.2014
285.	Samer FOZ (alias Samir Foz/Fawz; Samer Zuhair Foz; Samer Foz bin Zuhair) (سامر فوز)	Data urodzenia: 20 maja 1973 r.; Miejsce urodzenia: Hims, Syria / Latakia, Syria; Obywatelstwa: syryjskie, tureckie;	Prominentny przedsiębiorca działający w Syrii, posiadający udziały i prowadzący działalność w wielu sektorach syryjskiej gospodarki, w tym we wspieranej przez reżim syryjski spółce joint venture uczestniczącej w budowie Marota City – luksusowego kompleksu mieszkalno-handlowego. Samer Foz zapewnia reżimowi syryjskiemu wsparcie finansowe i inne, w tym finansowanie dla wojskowych sił bezpieczeństwa w Syrii i pośredniczenie w transakcjach zakupu zboża. Czerpie także korzyści finansowe z dostępu do możliwości handlowych w ramach handlu pszenicą i do projektów odbudowy, co jest wynikiem jego powiązań z reżimem.	21.1.2019

		<p>Numer paszportu tureckiego: U 09471711 (miejsce wydania: Turcja; termin ważności: 21.7.2024);</p> <p>Syryjski numer krajowy: 06010274705</p> <p>Adres: Platinum Tower, office no. 2405, Jumeirah Lake Towers, Dubai, UAE</p> <p>Stanowisko: dyrektor generalny Aman Group;</p> <p>Płeć: mężczyzna</p> <p>Dodatkowe informacje: prezes Aman Group. Jednostki zależne: Foz – handel, al-Mohaimen – transport i zamówienia. Aman Group jest partnerem z sektora prywatnego w spółce joint venture Aman Damascus JSC, utworzonej z przedsiębiorstwem Damascus Cham Holding, którego Samar Foz jest udziałowcem. Emmar Industries jest spółką joint venture między Aman Group a Hamisho Group, w której Samar Foz ma większościowy udział i której jest prezesem.</p>		
291.	Amer FOZ (alias Amer Zuhair Fawz) (عامر فوز)	<p>Data urodzenia: 11.3.1976;</p> <p>Obywatelstwo: syryjskie; Saint Kitts i Nevis;</p> <p>Numer krajowy: 06010274747;</p> <p>Numer paszportu: 002-14-L169340 Karta pobytu ZEA: 784-1976-7135283-5</p>	<p>Prominentny przedsiębiorca posiadający osobiste i rodzinne powiązania biznesowe i prowadzący działalność w wielu sektorach syryjskiej gospodarki. Czerpie korzyści finansowe z dostępu do możliwości handlowych i wspiera reżim syryjski. Od 2012 do 2019 r. był dyrektorem generalnym ASM International Trading LLC.</p> <p>Jest również powiązany z bratem Samerem Fozem, który został umieszczony w wykazie przez Radę w styczniu 2019 r. jako prominentny przedsiębiorca działający w Syrii oraz wspierający reżim syryjski lub czerpiący dzięki niemu korzyści. Wraz ze swoim bratem realizuje szereg przedsięwzięć komercyjnych, w szczególności na obszarze Adra al-Ummaliyya (przedmieścia Damaszku). Przedsięwzięcia te obejmują fabrykę, która produkuje kable i akcesoria kablowe, a także projekt produkcji energii elektrycznej z wykorzystaniem energii słonecznej. Brali również udział w różnych działaniach wraz z ISIL (Daisz) w imieniu reżimu Assada, w tym w dostarczaniu broni i amunicji w zamian za pszenicę i ropę naftową.</p>	17.2.2020

		Stanowisko: Założyciel spółki District 6; Wspólnik-założyciel spółki Easy Life; Krewny/wspólnik/podmiot lub partner/powiązania: Samer Foz; Wiceprezes spółki Asas Steel; Aman Holding; Płeć: męczyzna		
295.	Adel Anwar AL-OLABI (alias Adel Anouar el-Oulabi, Adil Anwar al-Olabi) (عادل أنور العليبي)	Data urodzenia: 1976; Obywatelstwo: syryjskie; Stanowisko: Prezes Damascus Cham Holding Company (DCHC); gubernator Damaszku; Płeć: męczyzna	Prominentny przedsiębiorca czerpiący korzyści dzięki reżimowi syryjskiemu i wspierający go. Prezes Damascus Cham Holding Company (DCHC), pionu inwestycyjnego zarządu prowincji Damaszek, zarządzającego nieruchomościami w prowincji Damaszku i realizującego projekt Marota City. Adel Anwar al-Olabi jest też gubernatorem Damaszku mianowanym na to stanowisko przez prezydenta Baszara Al-Assada w listopadzie 2018 r. Jako gubernator Damaszku i prezes DCHC jest odpowiedzialny za działania służące wdrożeniu reżimowej polityki polegającej na zagospodarowywaniu wyłączonej ziemi w Damaszku (w tym dekrety nr 66 i ustawy nr 10), w szczególności poprzez projekt Marota City.	17.2.2020

3) w sekcji B (Podmioty) odpowiednie wpisy w wykazie zastępuje się wpisami w brzmieniu:

	Nazwa	Dane identyfikacyjne	Powody	Data umieszczenia w wykazie
„1.	Bena Properties	Cham Holding Building, Daraa Highway, Ashrafiyat Sahnaya Rif Dimashq, Syria, P.O.Box 9525	Kontrolowany przez Ramiego Makhoulfa. Największe w Syrii przedsiębiorstwo sektora nieruchomości, a także pion Cham Holding odpowiadający za nieruchomości i inwestycje; finansuje reżim syryjski.	23.6.2011
77.	Al Qatarji Company (alias Hamsho International Group; Al-Sham i Al-Darwish Company; Qatirji/Khatirji/Katarji/Katerji Group) (مجموعة/شركة قطر جي)	Rodzaj podmiotu: spółka prywatna; Sektor gospodarki: przywóz/wywóz; transport ciężarowy; dostarczanie ropy naftowej i towarów; Imię i nazwisko dyrektora/kierownictwa: Hussam al-Qatirji, dyrektor generalny (osoba umieszczona przez Radę w wykazie);	Wiodące przedsiębiorstwo prowadzące działalność w rozmaitych sektorach gospodarczych w Syrii. Ułatwiają handel paliwem, bronią i amunicją między reżimem a różnymi podmiotami, w tym ISIL (Daisz), pod pretekstem importu i eksportu artykułów spożywczych, wspierając bojówki walczące u boku reżimu i wykorzystując powiązania z nim do rozszerzania swojej działalności handlowej, podmiot Al Qatarji Company – którego zarządowi przewodniczy umieszczony w wykazie Hussam al-Qatirji, członek syryjskiego Zgromadzenia Ludowego – wspiera reżim syryjski i czerpie dzięki niemu korzyści.	17.2.2020

		<p>Właściciel rzeczywisty: Hussam al-Qatirji (osoba umieszczona przez Radę w wykazie);</p> <p>Adres siedziby: Mazzah, Damaszk, Syria;</p> <p>Krewny/wspólnik/podmiot lub partner/powiązania: Arvada/Arfada Petroleum Company JSC</p>		
78.	<p>Damascus Cham Holding Company (alias Damascus Cham Private Joint Stock Company) (القابضة الشام دمشق)</p>	<p>Rodzaj podmiotu: spółka państwowa działająca na mocy prawa prywatnego; Sektor gospodarki: działalność deweloperska;</p> <p>Imię i nazwisko dyrektora/kierownictwa: Adel Anwar al-Olabi, prezes zarządu i gubernator Damaszk (osoba umieszczona przez Radę w wykazie);</p> <p>Właściciel rzeczywisty: zarząd prowincji Damaszk;</p> <p>Krewny/wspólnik/podmiot lub partner/powiązania: Rami Makhlouf (osoba umieszczona przez Radę w wykazie); Samer Foz (osoba umieszczona przez Radę w wykazie); Mazen Tarazi (osoba umieszczona przez Radę w wykazie); Talas Group – własność biznesmena Anasa Talasa (osoby umieszczonej przez Radę w wykazie);</p> <p>Khaled al-Zubaidi (osoba umieszczona przez Radę w wykazie); Nader Qalei (osoba umieszczona przez Radę w wykazie)</p>	<p>Spółka Damascus Cham Holding Company została utworzona przez reżim syryjski jako pion inwestycyjny zarządu prowincji Damaszk w celu zarządzania nieruchomościami zarządu prowincji Damaszk i realizacji projektu Marota City, projektu luksusowych nieruchomości w oparciu o grunty wyłączone w szczególności na mocy dekrety nr 66 i ustawy nr 10.</p> <p>Zarządzając realizacją projektu Marota City, Damascus Cham Holding (którego prezesem jest gubernator Damaszk) wspiera reżim syryjski i czerpie dzięki niemu korzyści oraz zapewnia je przedsiębiorcom mającym bliskie powiązania z reżimem, którzy zawarli lukratywne kontrakty z tym podmiotem poprzez partnerstwa publiczno-prywatne.</p>	17.2.2020”

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2021/849

z dnia 11 marca 2021 r.

zmieniające, w celu dostosowania do postępu naukowo-technicznego, część 3 załącznika VI do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywę 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 37 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Tabela 3 w części 3 załącznika VI do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 zawiera wykaz zharmonizowanej klasyfikacji i oznakowania substancji stwarzających zagrożenie na podstawie kryteriów ustanowionych w częściach 2–5 załącznika I do tego rozporządzenia.
- (2) Zgodnie z art. 37 rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 Europejskiej Agencji Chemikaliów („Agencji”) zostały przedłożone wnioski o wprowadzenie zharmonizowanej klasyfikacji i oznakowania niektórych substancji oraz o zaktualizowanie lub usunięcie zharmonizowanej klasyfikacji i oznakowania niektórych innych substancji. Komitet ds. Oceny Ryzyka Agencji (RAC) przyjął opinie ⁽²⁾ w sprawie tych wniosków po uwzględnieniu uwag otrzymanych od zainteresowanych stron. Wspomniane opinie RAC to:
 - opinia z dnia 15 marca 2019 r. dotycząca 1,2,4-triazolu,
 - opinia z dnia 15 marca 2019 r. dotycząca 1,4-dioksanu,
 - opinia z dnia 15 marca 2019 r. dotycząca salicylanu benzylu,
 - opinia z dnia 15 marca 2019 r. dotycząca flumioksazyny (ISO),
 - opinia z dnia 15 marca 2019 r. dotycząca mankozebu (ISO),
 - opinia z dnia 15 marca 2019 r. dotycząca współczynników M dla długotrwałego zagrożenia dla środowiska wodnego w odniesieniu do substancji zawierających miedź wymienionych w rozporządzeniu Komisji (UE) 2016/1179,
 - opinia z dnia 15 marca 2019 r. dotycząca N-{2-[[1,1'-bi(cyklopropylo)]-2-ilo]fenylo}-3-(difluorometylo)-1-metylo-1H-pirazolo-4-karboksyamidu; sedaksanu;

⁽¹⁾ Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1.⁽²⁾ Opinie są dostępne na stronie internetowej: https://echa.europa.eu/registry-of-clh-intentions-until-outcome/-/dislist/name/-/ecNumber/-/casNumber/-/dte_receiptFrom/-/dte_receiptTo/-/prc_public_status/Opinion+Adopted/dte_withdrawnFrom/-/dte_withdrawnTo/-/sbm_expected_submissionFrom/-/sbm_expected_submissionTo/-/dte_finalise_deadlineFrom/-/dte_finalise_deadlineTo/-/haz_addional_hazard/-/lec_submitter/-/dte_assessmentFrom/-/dte_assessmentTo/-/prc_regulatory_programme/-/.

- opinia z dnia 15 marca 2019 r. dotycząca N-metoksy-N-[1-metylo-2-(2,4,6-trichlorofenylo)-etylo]-3-(difluorometylo)-1-metylpirazolo-4-karboksyamidu; pydiflumetofenu,
- opinia z dnia 15 marca 2019 r. dotycząca p-cymenu, 1-izopropyl-4-metylobenzenu,
- opinia z dnia 15 marca 2019 r. dotycząca p-menta-1,3-dienu, alfa-terpinenu; 1-izopropyl-4-metylocykloheksa-1,3-dienu,
- opinia z dnia 15 marca 2019 r. dotycząca protiokonazolu,
- opinia z dnia 15 marca 2019 r. dotycząca (R)-p-menta-1,8-dienu; d-limonenu,
- opinia z dnia 15 marca 2019 r. dotycząca tiofanatu metylu,
- opinia z dnia 15 marca 2019 r. dotycząca tolkofosu metylu (ISO); tiofosforanu O-(2,6-dichloro-p-tolilo) O, O-dimetylu,
- opinia z dnia 15 marca 2019 r. dotycząca tolpiralatu,
- opinia z dnia 15 marca 2019 r. dotycząca disiarczku trinitru,
- opinia z dnia 13 czerwca 2019 r. dotycząca azametifosu,
- opinia z dnia 13 czerwca 2019 r. dotycząca 2-fenoksyetanolu,
- opinia z dnia 13 czerwca 2019 r. dotycząca 2,2-dibromo-2-cyanoacetamidu,
- opinia z dnia 13 czerwca 2019 r. dotycząca 3-aminometylo-3,5,5-trimetylocykloheksyloaminy,
- opinia z dnia 13 czerwca 2019 r. dotycząca 6,6'-di-tert-butylo-2,2'-metylenedi-p-krezolu,
- opinia z dnia 13 czerwca 2019 r. dotycząca diflufenikanu (ISO) N-(2,4-difluorofenylo)-2-[3-(trifluorometylo)fenoksy]-3-pirydynokarboksyamidu,
- opinia z dnia 13 czerwca 2019 r. dotycząca imidakloprydu (ISO); 1-(6-chloropirydyn-3-ylometylo)-N-nitroimidazolidyn-2-ylidenoaminy,
- opinia z dnia 13 czerwca 2019 r. dotycząca pyriofenonu,
- opinia z dnia 13 czerwca 2019 r. dotycząca kwasu S-abscysynowego,
- opinia z dnia 13 czerwca 2019 r. dotycząca bifosforanu tetrakis(2,6-dimetylofenylo)-m-fenyleny,
- opinia z dnia 20 września 2019 r. dotycząca 1,2-epoksy-4-epoksyetylocykloheksanu,
- opinia z dnia 20 września 2019 r. dotycząca 4-metylopentan-2-onu,
- opinia z dnia 20 września 2019 r. dotycząca kwasu borowego; tritlenku diboru; heptatlenku disodu tetraboru, hydratu; tetraboranu disodu, bezwodnego; soli sodowej kwasu ortoborowego; dekahydratu tetraboranu disodu; pentahydratu tetraboranu disodu,
- opinia z dnia 20 września 2019 r. dotycząca kwasu cytrynowego,
- opinia z dnia 20 września 2019 r. dotycząca chlomazonu,
- opinia z dnia 20 września 2019 r. dotycząca desmedifamu,
- opinia z dnia 20 września 2019 r. dotycząca dimetomorfu,
- opinia z dnia 20 września 2019 r. dotycząca benzoesanu emamektyny,
- opinia z dnia 20 września 2019 r. dotycząca esfenwaleratu (ISO) (S)- α -cyano-3-fenoksybenzylu (S)-2-(4-chlorofenylo)-3-metylobutanianu,
- opinia z dnia 20 września 2019 r. dotycząca etametsulfuronu metylu (ISO),
- opinia z dnia 20 września 2019 r. dotycząca mekopropu-P (ISO); kwasu (R)-2-(4-chloro-2-metylofenoksy)propionowego i jego soli,
- opinia z dnia 20 września 2019 r. dotycząca salicylanu metylu,
- opinia z dnia 20 września 2019 r. dotycząca fenmedifamu (ISO),
- opinia z dnia 20 września 2019 r. dotycząca trifloksystrobiny (ISO),
- opinia z dnia 20 września 2019 r. dotycząca tritikonazolu,
- opinia z dnia 5 grudnia 2019 r. dotycząca 1,4-dimetylo-naftalenu,
- opinia z dnia 5 grudnia 2019 r. dotycząca (3aS,5S,6R,7aR,7bS,9aS,10R,12aS,12bS)-10-[(2S,3R,4R,5R)-3,4-di-3,4-dihydroksy-5,6-dimetyloheptan-2-ilo]-5,6-dihydroksy-7a,9a-dimetyloheksadekahydro-3H-benzo[c]indeno[5,4-e]oksepin-3-onu; 24-epibrasinolidu,

- opinia z dnia 5 grudnia 2019 r. dotycząca 3-metylopirazolu,
 - opinia z dnia 5 grudnia 2019 r. dotycząca karbendazymu (ISO); benzoimidazol-2-ilorbaminianu metylu,
 - opinia z dnia 5 grudnia 2019 r. dotycząca cypermetryny cis/trans +/- 40/60; (RS)- α -cyano-3-fenoksybenzylu (1RS,3RS;1RS,3SR)-3-(2,2-dichlorowinylo)-2,2-dimetylocyklopropanokarboksyłanu,
 - opinia z dnia 5 grudnia 2019 r. dotycząca imazamoksu (ISO); kwasu (RS)-2-(4-izopropylu-4-metylo-5-okso-2-imidazolin-2-ilo)-5-metoksymetylonikotynowego,
 - opinia z dnia 5 grudnia 2019 r. dotycząca tetrafluoroetyleny,
 - opinia z dnia 5 grudnia 2019 r. dotycząca tiametoksamu (ISO); 3-(2-chloro-tiazol-5-ilometylu)-5-metylo[1,3,5] oksadiazyn-4-ylideno-N-nitroaminy,
 - opinia z dnia 5 grudnia 2019 r. dotycząca trineksapaku etylu (ISO); 4-[cyklopropylu(hydroksy)metyleno]-3,5-dioksocykloheksanokarboksyłanu etylu.
- (3) Oszacowana toksyczność ostra (ATE) wykorzystywana jest głównie do ustalenia klasyfikacji w klasie toksyczności ostrej dla zdrowia człowieka w odniesieniu do mieszanin, które zawierają w swoim składzie substancje zaklasyfikowane w klasie toksyczności ostrej. Wprowadzenie zharmonizowanych wartości oszacowanej toksyczności ostrej w pozycjach wymienionych w załączniku VI do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 ułatwia harmonizację klasyfikacji mieszanin i stanowi pomoc dla organów nadzoru. W następstwie dalszych ocen naukowych niektórych substancji Agencja wyprowadziła wartości ATE dla tlenku dimiedzi, chlorku triwodorotlenku dimiedzi, heksahydroksylowego siarczanu tetramiedzi i uwodnionego heksahydroksylowego siarczanu tetramiedzi, płatków miedzi (powlekanych kwasem alifatycznym), węglanu miedzi(II) – wodorotlenku miedzi(II) (1:1), diwodorotlenku miedzi; wodorotlenku miedzi(II), cieczy Bordońskiej; produktów reakcji siarczanu miedzi z dwuwodorotlenkiem wapnia i pentahydratem siarczanu miedzi, oprócz produktów proponowanych w opiniach RAC dotyczących innych substancji. Wspomniane wartości ATE należy umieścić w przedostatniej kolumnie tabeli 3 w części 3 załącznika VI do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008.
- (4) Komisja otrzymała dodatkowe informacje kwestionujące ocenę naukową przedstawioną w opiniach RAC: z dnia 15 marca 2019 r. dotyczącej mankozebu, z dnia 20 września 2019 r. dotyczącej 4-metylopentan-2-onu oraz z dnia 20 września 2019 r. dotyczącej dimetomorfu. Informacje te zostały ocenione przez Komisję i nie zostały uznane za wystarczające, aby podać w wątpliwość analizę naukową zawartą w opiniach RAC.
- (5) Komisja uważa zatem za stosowne wprowadzenie, zaktualizowanie lub usunięcie zharmonizowanej klasyfikacji i oznakowania niektórych substancji.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1272/2008.
- (7) Nie należy natychmiast wymagać zgodności z nową lub zaktualizowaną zharmonizowaną klasyfikacją, ponieważ dostawcy będą potrzebować czasu na dostosowanie oznakowania i opakowań substancji i mieszanin do nowej lub zmienionej klasyfikacji oraz na sprzedaż istniejących zapasów zgodnie z wcześniejszymi wymogami regulacyjnymi. Okres ten jest również niezbędny, aby zapewnić dostawcom wystarczająco dużo czasu na podjęcie działań wymaganych w celu zapewnienia ciągłej zgodności z innymi wymogami prawnymi w następstwie zmian wprowadzonych na mocy niniejszego rozporządzenia. Wymogi te mogą obejmować wymogi określone w art. 22 ust. 1 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾ lub wymogi określone w art. 50 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 ⁽⁴⁾. Dostawcy powinni jednak mieć możliwość stosowania nowych lub zaktualizowanych zharmonizowanych klasyfikacji oraz odpowiedniego dostosowania oznakowania i opakowań, na zasadzie dobrowolności, przed datą rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia, a od daty jego wejścia w życie, tak aby zapewnić wysoki poziom ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska oraz zaoferować dostawcom wystarczającą elastyczność.

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielenia zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych (Dz.U. L 167 z 27.6.2012, s. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1272/2008

W tabeli 3 w części 3 załącznika VI do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 17 grudnia 2022 r.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu drugiego niniejszego artykułu substancje i mieszaniny mogą być klasyfikowane, oznakowane i pakowane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem od daty jego wejścia w życie.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 marca 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

W tabeli 3 w części 3 załącznika VI do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 wprowadza się następujące zmiany:

1) dodaje się pozycje w brzmieniu:

Nr indeksowy	Nazwa chemiczna	Numer WE	Numer CAS	Klasyfikacja		Oznakowanie			Specyficzne stężenia graniczne, współczynniki M oraz ATE	Uwagi
				Klasa zagrożenia i kody kategorii	Kody zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia	Piktogram, kody haseł ostrzegawczych	Kody zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia	Dodatkowe kody zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia		
„601-093-00-6	1,4-dimetylnaftalen	209-335-9	571-58-4	Acute Tox. 4 Asp. Tox. 1 Eye Irrit. 2 Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 3	H302 H304 H319 H400 H412	GHS07 GHS08 GHS09 Dgr	H302 H304 H319 H410		Droga pokarmowa: ATE = 1 300 mg/kg m.c. M = 1”	
„601-094-00-1	1-izopropyl-4-metylobenzen; p-cymen	202-796-7	99-87-6	Flam. Liq. 3 Acute Tox. 3 Asp. Tox. 1 Aquatic Chronic 2	H226 H331 H304 H411	GHS02 GHS06 GHS08 GHS09 Dgr	H226 H331 H304 H411		Droga inhalacyjna: ATE = 3 mg/l (pary)”;	
„601-095-00-7	p-menta-1,3-dien; 1-izopropyl-4-metylocykloheksa-1,3-dien; alfa-terpinen;	202-795-1	99-86-5	Flam. Liq. 3 Acute Tox. 4 Skin Sens. 1 Asp. Tox. 1 Aquatic Chronic 2	H226 H302 H317 H304 H411	GHS02 GHS07 GHS08 GHS09 Dgr	H226 H302 H317 H304 H411		Droga pokarmowa: ATE = 1 680 mg/kg m.c.”	
„602-110-00-X	tetrafluoroetylen	204-126-9	116-14-3	Carc. 1B	H350	GHS08 Dgr	H350”			
„604-095-00-5	6,6'-di-tert-butyl-2,2'-metylenedi-p-krezol; [DBMC]	204-327-1	119-47-1	Repr. 1B	H360F	GHS08 Dgr	H360F”			
„606-152-00-X	(5-chloro-2-metoksy-4-metylo-3-pirydylo) (4,5,6-trimetoksy-o-tolilo) metanon; pyriofenon	-	688046-61-9	Carc. 2 Aquatic Chronic 1	H351 H410	GHS08 GHS09 Wng	H351 H410		M = 1”	

Nr indeksowy	Nazwa chemiczna	Numer WE	Numer CAS	Klasyfikacja		Oznakowanie			Specyficzne stężenia graniczne, współczynniki M oraz ATE	Uwagi
				Klasa zagrożenia i kody kategorii	Kody zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia	Piktogram, kody hasel ostrzegawczych	Kody zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia	Dodatkowe kody zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia		
„607-747-00-7	2,2-dibromo-2-cyjanoacetamid; [DBNPA]	233-539-7	10222-01-2	Acute Tox. 2 Acute Tox. 3 STOT RE 1 Skin Irrit. 2 Eye Dam. 1 Skin Sens. 1 Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H330 H301 H372 (drogi oddechowe) (droga inhalacyjna) H315 H318 H317 H400 H410	GHS06 GHS08 GHS05 GHS09 Dgr	H330 H301 H372 (drogi oddechowe) (droga inhalacyjna) H315 H318 H317 H410		Droga inhalacyjna: ATE = 0,24 mg/l (pyły lub mgły) Droga pokarmowa: ATE = 118 mg/kg m.c. M = 1 M = 1”	
„607-748-00-2	kwask [S-(Z,E)-5-(1-hydroksoy-2,6,6-trimetylo-4-oksocykloheks-2-en-1-ilo)-3-metyloopen-2,4-dienowy]; kwas S-abcysynowy	244-319-5	21293-29-8	Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H400 H410	GHS09 Wng	H410		M = 1 M = 1”	
„607-749-00-8	salicylan metylu	204-317-7	119-36-8	Repr. 2 Acute Tox. 4 Skin Sens. 1B Aquatic Chronic 3	H361d H302 H317 H412	GHS07 GHS08 Wng	H361d H302 H317 H412		Droga pokarmowa: ATE = 890 mg/kg m.c.”	
„607-750-00-3	kwask cytrynowy	201-069-1	77-92-9	Eye Irrit. 2 STOT SE 3	H319 H335	GHS07 Wng	H319 H335”			
„607-751-00-9	etametsulfuron metylu (ISO); 2-(((4-etoksoy-6-(metylamino)-1,3,5-triazin-2-ilo]karbamoilo} sulfamoilo)benzoesan metylu	-	97780-06-8	Eye Irrit. 2 Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H319 H400 H410	GHS07 GHS09 Wng	H319 H410		M = 1 000 M = 100”	
„607-752-00-4	trineksapak etylu (ISO); 4-[cyklopropylo(hydroksoy) metyleno]-3,5-dioksocykloheksanokarboksoylan etylu	-	95266-40-3	STOT RE 2 Skin Sens. 1B Aquatic Chronic 1	H373 (przewód pokarmowy) H317 H410	GHS08 GHS07 GHS09 Wng	H373 (przewód pokarmowy) H317 H410		M = 1”	

Nr indeksowy	Nazwa chemiczna	Numer WE	Numer CAS	Klasyfikacja		Oznakowanie			Specyficzne stężenia graniczne, współczynniki M oraz ATE	Uwagi
				Klasa zagrożenia i kody kategorii	Kody zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia	Piktogram, kody hasel ostrzegawczych	Kody zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia	Dodatkowe kody zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia		
„607-753-00-X	(3aS,5S,6R,7aR,7bS,9aS,10R,12aS,12bS)-10-[(2S,3R,4R,5R)-3,4-dihydroksy-5,6-dimetyloheptan-2-ilo]-5,6-dihydroksy-7a,9a-dimetyloheksadekahydro-3H-benzo[c]indeno[5,4-e]oksepin-3-on; 24-epibrasinolid	-	78821-43-9	Aquatic Chronic 4	H413		H413”			
„607-754-00-5	salicylan benzylu	204-262-9	118-58-1	Skin Sens. 1B	H317	GHS07 Wng	H317”			
„607-755-00-0	węglan metylowy (RS)-1-[1-etylo-4-[4-metylo-3-(2-metoksyetoksy)-o-toluoilo]pirazolo-5-iloksy]etylu; tolpiralat	-	1101132-67-5	Carc. 2 Repr. 2 STOT RE 2 Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H351 H361fd H373 (oczy) H400 H410	GHS08 GHS09 Wng	H351 H361fd H373 (oczy) H410		M = 10 M = 100”	
„613-337-00-9	protiokonazol (ISO); 2-[2-(1-chlorocyklopropylo)-3-(2-chlorofenylo)-2-hydroksypropylo]-2,4-dihydro-3H-1,2,4-triazolo-3-tion	-	178928-70-6	Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H400 H410	GHS09 Wng	H410		M = 10 M = 1”	
„613-338-00-4	azametifos (ISO); S-[(6-chloro-2-oksooksazolo[4,5-b]pirydino-3(2H)-ilo)metylo] O, O-dimetylo tiofosforan	252-626-0	35575-96-3	Carc. 2 Acute Tox. 3 Acute Tox. 4 STOT SE 1 Skin Sens. 1 Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H351 H331 H302 H370 (układ nerwowy) H317 H400 H410	GHS06 GHS08 GHS09 Dgr	H351 H331 H302 H370 (układ nerwowy) H317 H410		Droga inhalacyjna: ATE = 0,5 mg/l (pyły lub mgły) Droga pokarmowa: ATE = 500 mg/kg m.c. M = 1 000 M = 1 000”	

Nr indeksowy	Nazwa chemiczna	Numer WE	Numer CAS	Klasyfikacja		Oznakowanie			Specyficzne stężenia graniczne, współczynniki M oraz ATE	Uwagi
				Klasa zagrożenia i kody kategorii	Kody zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia	Piktogram, kody haseł ostrzegawczych	Kody zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia	Dodatkowe kody zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia		
„613-339-00-X	3-metylopirazol	215-925-7	1453-58-3	Repr. 1B Acute Tox. 4 STOT RE 2 Skin Corr. 1 Eye Dam. 1	H360D H302 H373 (płuca) H314 H318	GHS08 GHS07 GHS05 Dgr	H360D H302 H373 (płuca) H314		Droga pokarmowa: ATE = 500 mg/kg m.c.”	
„613-340-00-5	chlomazon (ISO); 2-(2-chlorobenzyl)-4,4-dimetylo-1,2-oksazolidyn-3-on	-	81777-89-1	Acute Tox. 4 Acute Tox. 4 Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H332 H302 H400 H410	GHS07 GHS09 Wng	H332 H302 H410		Droga inhalacyjna: ATE = 4,85 mg/l (pyły lub mgły) Droga pokarmowa: ATE = 768 mg/kg m.c. M = 1 M = 1”	
„614-030-00-2	benzoesan emamektyny (ISO); benzoesan 4”R)-4”-deoksy-4”-(metyloamino) awermektyny B1	-	155569-91-8	Acute Tox. 3 Acute Tox. 3 Acute Tox. 3 STOT SE 1 STOT RE 1 Eye Dam. 1 Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H331 H311 H301 H370 (układ nerwowy) H372 (układ nerwowy) H318 H400 H410	GHS06 GHS05 GHS08 GHS09 Dgr	H331 H311 H301 H370 (układ nerwowy) H372 (układ nerwowy) H318 H410		Droga inhalacyjna: ATE = 0,663 mg/l (pyły lub mgły) Skóra: ATE = 300 mg/kg m.c. Droga pokarmowa: ATE = 60 mg/kg m.c. STOT RE 1; H372: C ≥ 5 %; STOT RE 2; H373: 0,5 % ≤ C < 5 % M = 10 000 M = 10 000”	
„616-234-00-7	N-metoksy-N-[1-metylo-2-(2,4,6-trichlorofenyl)-etylo]-3-(difluorometylo)-1-metylpirazolo-4-karboksyamid; pydiflumetofen;	-	1228284-64-7	Carc. 2 Repr. 2 Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H351 H361f H400 H410	GHS08 GHS09 Wng	H351 H361f H410		M = 1 M = 1”	

Nr indeksowy	Nazwa chemiczna	Numer WE	Numer CAS	Klasyfikacja		Oznakowanie			Specyficzne stężenia graniczne, współczynniki M oraz ATE	Uwagi
				Klasa zagrożenia i kody kategorii	Kody zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia	Piktogram, kody haseł ostrzegawczych	Kody zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia	Dodatkowe kody zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia		
„616-235-00-2	N-{2-[[1,1'-bi(cyklopropylo)]-2-ilo]fenylo}-3-(difluorometylo)-1-metylo-1H-pirazolo-4-karboksyamid; sedaksan	-	874967-67-6	Carc. 2 Aquatc Acute 1 Aquatc Chronic 2	H351 H400 H411	GHS08 GHS09 Wng	H351 H410		M = 1”	

2) pozycje odpowiadające numerom indeksowym 005-007-00-2; 005-008-00-8; 005-011-00-4; 005-011-01-1; 005-011-02-9; 006-069-00-3; 006-076-00-1; 015-113-00-0; 028-007-00-4; 029-002-00-X; 029-015-00-0; 029-016-00-6; 029-017-00-1; 029-018-00-7; 029-019-01-X; 029-020-00-8; 029-021-00-3; 029-022-00-9; 029-023-00-4; 601-029-00-7; 601-096-00-2; 603-024-00-5; 603-066-00-4; 603-098-00-9; 606-004-00-4; 607-421-00-4; 607-424-00-0; 607-434-00-5; 608-058-00-4; 612-067-00-9; 612-252-00-4; 613-048-00-8; 613-102-00-0; 613-111-00-X; 613-166-00-X; 613-208-00-7; 613-267-00-9; 613-282-00-0; 616-032-00-9; 616-106-00-0 i 616-113-00-9 otrzymują brzmienie:

Nr indeksowy	Nazwa chemiczna	Numer WE	Numer CAS	Klasyfikacja		Oznakowanie			Specyficzne stężenia graniczne, współczynniki M oraz ATE	Uwagi
				Klasa zagrożenia i kody kategorii	Kody zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia	Piktogram, kody haseł ostrzegawczych	Kody zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia	Dodatkowe kody zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia		
„005-007-00-2	kwask borowy [1] kwask borowy [2]	233-139-2 [1] 234-343-4 [2]	10043-35-3 [1] 11113-50-1 [2]	Repr. 1B	H360FD	GHS08 Dgr	H360FD”			
„005-008-00-8	tritlenek diboru	215-125-8	1303-86-2	Repr. 1B	H360FD	GHS08 Dgr	H360FD”			
„005-011-00-4	heptatlenek disodu tetraboru, hydrat; [1] tetraboran disodu, bezwodny; [2] sól sodowa kwasu ortoborowego [3]	235-541-3 [1] 215-540-4 [2] 237-560-2 [3] 215-540-4 [4] 215-540-4 [5]	12267-73-1 [1] 1330-43-4 [2] 13840-56-7 [3] 1303-96-4 [4] 12179-04-3 [5]	Repr. 1B	H360FD	GHS08 Dgr	H360FD”			

Nr indeksowy	Nazwa chemiczna	Numer WE	Numer CAS	Klasyfikacja		Oznakowanie			Specyficzne stężenia graniczne, współczynniki M oraz ATE	Uwagi
				Klasa zagrożenia i kody kategorii	Kody zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia	Piktogram, kody haseł ostrzegawczych	Kody zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia	Dodatkowe kody zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia		
	dekahydrat tetraboranu disodu [4] pentahydrat tetraboranu disodu [5]									
„006-069-00-3	tiofanat metylu (ISO); (1,2-fenylenodikarbamioilo)biskarbaminian dimetylu; dimetylo-4,4'-(o-fenyleno)bis (3-tioallofanat)	245-740-7	23564-05-8	Carc. 2 Muta. 2 Acute Tox. 4 Skin Sens. 1 Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H351 H341 H332 H317 H400 H410	GHS08 GHS07 GHS09 Wng	H351 H341 H332 H317 H410		Droga inhalacyjna: ATE = 1,7 mg/l (pyły i mgły) M = 10 M = 10"	
„006-076-00-1	mankozeb (ISO); kompleks (polimerycznego) etylenobis-(ditiokarbaminianu) manganu z solą cynku	-	8018-01-7	Carc. 2 Repr. 1B STOT RE 2 Skin Sens. 1 Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H351 H360D H373 (tarczycza, układ nerwowy) H317 H400 H410	GHS08 GHS07 GHS09 Dgr	H351 H360D H373 (tarczycza, układ nerwowy) H317 H410		M = 10 M = 10"	
„015-113-00-0	tolklofos metylu (ISO); tiofosforan O-(2,6-dichloro-p-tolilo) O, O-dimetylu	260-515-3	57018-04-9	Skin Sens. 1B Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H317 H400 H410	GHS07 GHS09 Wng	H317 H410		M = 1 M = 1"	

Nr indeksowy	Nazwa chemiczna	Numer WE	Numer CAS	Klasyfikacja		Oznakowanie			Specyficzne stężenia graniczne, współczynniki M oraz ATE	Uwagi
				Klasa zagrożenia i kody kategorii	Kody zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia	Piktogram, kody haseł ostrzegawczych	Kody zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia	Dodatkowe kody zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia		
„028-007-00-4	disiarczek trinitru; podsiarczek niklu; [1] hazleńdudyt [2]	234-829-6 [1] - [2]	12035-72-2 [1] 12035-71-1 [2]	Carc. 1 A Muta. 2 Acute Tox. 3 STOT RE 1 Skin Sens. 1 Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H350i H341 H331 H372** H317 H400 H410	GHS08 GHS06 GHS09 Dgr	H350i H341 H331 H372** H317 H410		Droga inhalacyjna: ATE = 0,92 mg/l (pyły lub mgły)”	
„029-002-00-X	tlenek dimiedzi; tlenek miedzi(I)	215-270-7	1317-39-1	Acute Tox. 4 Acute Tox. 4 Eye Dam. 1 Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H332 H302 H318 H400 H410	GHS07 GHS05 GHS09 Dgr	H332 H302 H318 H410		Droga inhalacyjna: ATE = 3,34 mg/l (pyły lub mgły) Droga pokarmowa: ATE = 500 mg/kg m.c. M = 100 M = 10”	
„029-015-00-0	tiocyjanian miedzi	214-183-1	1111-67-7	Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H400 H410	GHS09 Wng	H410	EUH032	M = 10 M = 10”	
„029-016-00-6	tlenek miedzi(II)	215-269-1	1317-38-0	Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H400 H410	GHS09 Wng	H410		M = 100 M = 10”	
„029-017-00-1	trihydroksychlorek dimiedzi	215-572-9	1332-65-6	Acute Tox. 4 Acute Tox. 3 Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H332 H301 H400 H410	GHS06 GHS09 Dgr	H332 H301 H410		Droga inhalacyjna: ATE = 2,83 mg/l (pyły lub mgły) Droga pokarmowa: ATE = 299 mg/kg m.c. M = 10 M = 10”	

Nr indeksowy	Nazwa chemiczna	Numer WE	Numer CAS	Klasyfikacja		Oznakowanie			Specyficzne stężenia graniczne, współczynniki M oraz ATE	Uwagi
				Klasa zagrożenia i kody kategorii	Kody zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia	Piktogram, kody haseł ostrzegawczych	Kody zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia	Dodatkowe kody zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia		
„029-018-00-7	heksahydroksyowy siarczan tetramiedzi; [1] uwodniony heksahydroksyowy siarczan tetramiedzi [2]	215-582-3 [1] 215-582-3 [2]	1333-22-8 [1] 12527-76-3 [2]	Acute Tox. 4 Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H302 H400 H410	GHS07 GHS09 Wng	H302 H410		Droga pokarmowa: ATE = 500 mg/kg m.c. M = 10 M = 10”	
„029-019-01-X	płatki miedzi (powlekane kwasem alifatycznym)	-	-	Acute Tox. 3 Acute Tox. 4 Eye Irrit. 2 Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H331 H302 H319 H400 H410	GHS06 GHS09 Dgr	H331 H302 H319 H410		Droga inhalacyjna: ATE = 0,733 mg/l (pyły lub mgły) Droga pokarmowa: ATE = 500 mg/kg m.c. M = 10 M = 10”	
„029-020-00-8	węglan miedzi(II) – wodorotlenek miedzi(II) (1:1)	235-113-6	12069-69-1	Acute Tox. 4 Acute Tox. 4 Eye Irrit. 2 Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H332 H302 H319 H400 H410	GHS07 GHS09 Wng	H332 H302 H319 H410		Droga inhalacyjna: ATE = 1,2 mg/l (pyły lub mgły) Droga pokarmowa: ATE = 500 mg/kg m.c. M = 10 M = 10”	
„029-021-00-3	diwodorotlenek miedzi; wodorotlenek miedzi(II)	243-815-9	20427-59-2	Acute Tox. 2 Acute Tox. 4 Eye Dam. 1 Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H330 H302 H318 H400 H410	GHS06 GHS05 GHS09 Dgr	H330 H302 H318 H410		Droga inhalacyjna: ATE = 0,47 mg/l (pyły lub mgły) Droga pokarmowa: ATE = 500 mg/kg m.c. M = 10 M = 10”	

Nr indeksowy	Nazwa chemiczna	Numer WE	Numer CAS	Klasyfikacja		Oznakowanie			Specyficzne stężenia graniczne, współczynniki M oraz ATE	Uwagi
				Klasa zagrożenia i kody kategorii	Kody zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia	Piktogram, kody haseł ostrzegawczych	Kody zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia	Dodatkowe kody zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia		
„029-022-00-9	ciecz Bordoska; produkty reakcji siarczanu miedzi z diwodortlenkiem wapnia	-	8011-63-0	Acute Tox. 4 Eye Dam. 1 Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H332 H318 H400 H410	GHS07 GHS05 GHS09 Dgr	H332 H318 H410		Droga inhalacyjna: ATE = 1,97 mg/l (pyły lub mgły) M = 10 M = 1”	
„029-023-00-4	pentahydrat siarczanu miedzi	231-847-6	7758-99-8	Acute Tox. 4 Eye Dam. 1 Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H302 H318 H400 H410	GHS07 GHS05 GHS09 Dgr	H302 H318 H410		Droga pokarmowa: ATE = 481 mg/kg m.c. M = 10 M = 1”	
„601-029-00-7	dipenten; limonen [1] (S)-p-menta-1,8-dien; l-limonen [2] trans-1-metylo-4-(1-metylowinylo)cykloheksen; [3] (±)-1-metylo-4-(1-metylowinylo)cykloheksen [4]	205-341-0 [1] 227-815-6 [2] 229-977-3 [3] 231-732-0 [4]	138-86-3 [1] 5989-54-8 [2] 6876-12-6 [3] 7705-14-8 [4]	Flam. Liq. 3 Skin Irrit. 2 Skin Sens. 1 Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H226 H315 H317 H400 H410	GHS02 GHS07 GHS09 Wng	H226 H315 H317 H410			C”
„601-096-00-2	(R)-p-menta-1,8-dien; d-limonen	227-813-5	5989-27-5	Flam. Liq. 3 Skin Irrit. 2 Skin Sens. 1B Asp. Tox. 1 Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 3	H226 H315 H317 H304 H400 H412	GHS02 GHS07 GHS08 GHS09 Dgr	H226 H315 H317 H304 H410		M = 1”	
„603-024-00-5	1,4-dioksan	204-661-8	123-91-1	Flam. Liq. 2 Carc. 1B STOT SE 3 Eye Irrit. 2	H225 H350 H335 H319	GHS02 GHS08 GHS07 Dgr	H225 H350 H335 H319	EUH019 EUH066		D”

Nr indeksowy	Nazwa chemiczna	Numer WE	Numer CAS	Klasyfikacja		Oznakowanie			Specyficzne stężenia graniczne, współczynniki M oraz ATE	Uwagi
				Klasa zagrożenia i kody kategorii	Kody zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia	Piktogram, kody haseł ostrzegawczych	Kody zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia	Dodatkowe kody zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia		
„603-066-00-4	7-oksa-3-oksiranylobicyklo [4.1.0]heptan; 1,2-epoksy-4-epoksyetylocykloheksan; diepoksy-4-winylocykloheksen	203-437-7	106-87-6	Carc. 1B Muta. 2 Repr. 1B Acute Tox. 3 Acute Tox. 4	H350 H341 H360F H331 H302	GHS08 GHS06 Dgr	H350 H341 H360F H331 H302		Droga inhalacyjna: ATE = 0,5 mg/l (pyły lub mgły) Droga pokarmowa: ATE = 1 847 mg/kg m.c.”	
„603-098-00-9	2-fenoksyetanol	204-589-7	122-99-6	Acute Tox. 4 STOT SE 3 Eye Dam. 1	H302 H335 H318	GHS05 GHS07 Dgr	H302 H335 H318		Droga pokarmowa: ATE = 1 394 mg/kg m.c.”	
„606-004-00-4	4-metylopentan-2-on; keton izobutyloowo-metylowy	203-550-1	108-10-1	Flam. Liq. 2 Carc. 2 Acute Tox. 4 STOT SE 3 Eye Irrit. 2	H225 H351 H332 H336 H319	GHS02 GHS07 GHS08 Dgr	H225 H351 H332 H336 H319	EUH066	Droga inhalacyjna: ATE = 11 mg/l (pary);	
„607-421-00-4	cypermetryna (ISO); α-cyjano-3-fenoksybenzyl 3-(2,2-dichlorowinylo)-2,2-dimetylocyklopropanokarboksyłan; cypermetryna cis/trans +/- 40/60;	257-842-9	52315-07-8	Acute Tox. 4 Acute Tox. 4 STOT SE 3 STOT RE 2 Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H332 H302 H335 H373 (układ nerwowy) H400 H410	GHS07 GHS08 GHS09 Wng	H332 H302 H335 H373 (układ nerwowy) H410		Droga pokarmowa: ATE = 500 mg/kg m.c. Droga inhalacyjna: ATE = 3,3 mg/l (pyły lub mgły) M = 100000 M = 100000”	
„607-424-00-0	trifloksystrobina (ISO); (E)-metoksyimino-{(E)-α-[1-(α,α,α-trifluoro-m-tolylo)etylidenoaminooksylo]-o-tolylooctan metylu	-	141517-21-7	Lact. Skin Sens. 1 Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H362 H317 H400 H410	GHS07 GHS09 Wng	H362 H317 H410		M = 100 M = 10”	

Nr indeksowy	Nazwa chemiczna	Numer WE	Numer CAS	Klasyfikacja		Oznakowanie			Specyficzne stężenia graniczne, współczynniki M oraz ATE	Uwagi
				Klasa zagrożenia i kody kategorii	Kody zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia	Piktogram, kody haseł ostrzegawczych	Kody zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia	Dodatkowe kody zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia		
„607-434-00-5	mekoprop-P (ISO) [1] i jego sole; kwas (R)-2-(4-chloro-2-metylofenoksy) propionowy [1] i jego sole;	240-539-0 [1]	16484-77-8 [1]	Acute Tox. 4 Eye Dam. 1 Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H302 H318 H400 H410	GHS07 GHS05 GHS09 Dgr	H302 H318 H410		Droga pokarmowa: ATE = 431 mg/kg m.c. M = 10 M = 10”	
„608-058-00-4	esfenwalerat (ISO); (S)- α -cyano-3-fenoksybenzylu-(S)-2-(4-chlorofenylu)-3-metylomaślan	-	66230-04-4	Acute Tox. 3 Acute Tox. 3 STOT SE 1 STOT RE 2 Skin Sens. 1 Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H331 H301 H370 (układ nerwowy) H373 H317 H400 H410	GHS06 GHS08 GHS09 Dgr	H331 H301 H370 (układ nerwowy) H373 H317 H410		Droga pokarmowa: ATE = 88,5 mg/kg m.c. Droga inhalacyjna: ATE = 0,53 mg/l (pyły lub mgły) M = 10 000 M = 10 000”	
„612-067-00-9	3-aminometylo-3,5,5-trimetylocykloheksyloamina	220-666-8	2855-13-2	Acute Tox. 4 Skin Corr. 1B Eye Dam. 1 Skin Sens. 1 A	H302 H314 H318 H317	GHS05 GHS07 Dgr	H302 H314 H317		Droga pokarmowa: ATE = 1 030 mg/kg m.c. Skin Sens. 1 A; H317: C \geq 0,001 %”	
„612-252-00-4	imidaklopryd (ISO); (E)-1-(6-chloro-3-pirydynylometylo)-N-nitroimidazolidyn-2-ilidynoamina; (2E)-1-[(6-chloropirydyn-3-ilo)metylo]-N-nitroimidazolidyn-2-imina	428-040-8	138261-41-3	Acute Tox. 3 Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H301 H400 H410	GHS06 GHS09 Dgr	H301 H410		Droga pokarmowa: ATE = 131 mg/kg m.c. M = 100 M = 1 000”	
„613-048-00-8	karbendazym (ISO); benzimidazol-2-ilokarbaminian metylu	234-232-0	10605-21-7	Muta. 1B Repr. 1B Skin Sens. 1 Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H340 H360FD H317 H400 H410	GHS07 GHS08 GHS09 Dgr	H340 H360FD H317 H410		M = 10 M = 10”	

Nr indeksowy	Nazwa chemiczna	Numer WE	Numer CAS	Klasyfikacja		Oznakowanie			Specyficzne stężenia graniczne, współczynniki M oraz ATE	Uwagi
				Klasa zagrożenia i kody kategorii	Kody zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia	Piktogram, kody haseł ostrzegawczych	Kody zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia	Dodatkowe kody zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia		
„613-102-00-0	dimetomorf (ISO); (E,Z)-4-(3-(4-chlorofenilo)-3-(3,4-dimetoksyfenilo)akryloilo)morfolina	404-200-2	110488-70-5	Repr. 1B Aquatic Chronic 2	H360F H411	GHS08 GHS09 Dgr	H360F H411”			
„613-111-00-X	1,2,4-triazol	206-022-9	288-88-0	Repr. 1B Acute Tox. 4 Eye Irrit. 2	H360FD H302 H319	GHS08 GHS07 Dgr	H360FD H302 H319		Droga pokarmowa: ATE = 1 320 mg/kg m.c.”	
„613-166-00-X	flumioksazyna (ISO); N-(7-fluoro-3,4-dihydro-3-okso-4-prop-2-inylo-2H-1,4-benzokbenzoksazyn-6-ilo)cykloheks-1-eno-1,2-dikarboksamid	-	103361-09-7	Repr. 2 Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H361d H400 H410	GHS08 GHS09 Wng	H361d H410		M = 1 000 M = 1 000”	
„613-208-00-7	imazamoks (ISO); kwas (RS)-2-(4-izopropyl-4-metylo-5-okso-2-imidazolin-2-ilo)-5-metoksymetylonikotynowy	-	114311-32-9	Repr. 2 Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H361d H400 H410	GHS08 GHS09 Wng	H361d H410		M = 10 M = 10”	
„613-267-00-9	tiametoksam (ISO); 3-(2-chloro-tiazol-5-ilometylo)-5-metylo [1,3,5]oksadiazyn-4-ylideno-N-nitroamina;	428-650-4	153719-23-4	Repr. 2 Acute Tox. 4 Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H361fd H302 H400 H410	GHS07 GHS08 GHS09 Wng	H361fd H302 H410		Droga pokarmowa: ATE = 780 mg/kg m.c. M = 10 M = 10”	
„613-282-00-0	tritikonazol (ISO); (RS)-(E)-5-(4-chlorobenzylideno)-2,2-dimetylo-1-(1H-1,2,4-triazolo-1-metylo)cyklopentanol	-	138182-18-0	Repr. 2 STOT RE 2 Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H361f H373 H400 H410	GHS08 GHS09 Wng	H361f H373 H410		M = 1 M = 1”	

Nr indeksowy	Nazwa chemiczna	Numer WE	Numer CAS	Klasyfikacja		Oznakowanie			Specyficzne stężenia graniczne, współczynniki M oraz ATE	Uwagi
				Klasa zagrożenia i kody kategorii	Kody zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia	Piktogram, kody haseł ostrzegawczych	Kody zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia	Dodatkowe kody zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia		
„616-032-00-9	diflufenikan (ISO); N-(2,4-difluorofenylo)-2-[3-(trifluorometylo)fenoksy]-3-pirydynokarboksamid; 2',4'-difluoro-2-(α , α -trifluoro- <i>m</i> -tolyloksy) nikotynanilid	-	83164-33-4	Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H400 H410	GHS09 Wng	H410		M = 10 000 M = 1 000"	
„616-106-00-0	fenmedifam (ISO); 3-(3-metylokarbaniloksy)karbanilan metylu	237-199-0	13684-63-4	Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H400 H410	GHS09 Wng	H410		M = 10 M = 10"	
„616-113-00-9	desmedifam (ISO); 3-fenylokarbaniloksyfenylokarbaminian etylu	237-198-5	13684-56-5	Repr. 2 Aquatic Acute 1 Aquatic Chronic 1	H361d H400 H410	GHS08 GHS09 Wng	H361d H410		M = 10 M = 10"	

3) skreśla się pozycję odpowiadającą numerowi indeksowemu 015-192-00-1.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2021/850**z dnia 26 maja 2021 r.****w sprawie zmiany i sprostowania załącznika II oraz zmiany załączników III, IV i VI do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 dotyczącego produktów kosmetycznych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczące produktów kosmetycznych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 1, art. 15 ust. 2 akapit czwarty i art. 31 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 ⁽²⁾ ustanowiono zharmonizowaną klasyfikację substancji uznawanych za rakotwórcze, mutagenne lub działające szkodliwie na rozrodczość (CMR) w oparciu o opinię sporządzoną przez Komitet ds. Oceny Ryzyka Europejskiej Agencji Chemikaliów. Substancje te sklasyfikowano jako substancje CMR kategorii 1 A, substancje CMR kategorii 1B lub substancje CMR kategorii 2 w zależności od poziomu dowodów wskazujących na ich właściwości CMR.
- (2) W art. 15 rozporządzenia (WE) nr 1223/2009 zakazuje się stosowania w produktach kosmetycznych substancji sklasyfikowanych jako substancje CMR kategorii 1 A, 1B lub 2 w rozumieniu części 3 załącznika VI do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 („substancje CMR”). Substancję CMR można jednak stosować w produktach kosmetycznych, jeżeli spełnione są warunki określone w art. 15 ust. 1 zdanie drugie lub art. 15 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1223/2009.
- (3) W celu jednolitego wdrożenia zakazu stosowania substancji CMR w obrębie rynku wewnętrznego, zapewnienia pewności prawa, w szczególności dla podmiotów gospodarczych i właściwych organów krajowych, a także w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzi, substancje CMR powinny zostać włączone do wykazu substancji zakazanych lub, w stosownych przypadkach, objętych ograniczeniami w – odpowiednio – załączniku II lub załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1223/2009 oraz, w stosownych przypadkach, usunięte z wykazów substancji objętych ograniczeniami lub dozwolonych w załącznikach III–VI do tego rozporządzenia. W przypadku gdy spełnione są warunki określone w art. 15 ust. 1 zdanie drugie lub art. 15 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1223/2009, należy odpowiednio zmienić wykazy substancji objętych ograniczeniami lub substancji dozwolonych w załącznikach III–VI do tego rozporządzenia.
- (4) Rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2020/217 ⁽³⁾, które ma być stosowane od dnia 1 października 2021 r., niektóre substancje zostały sklasyfikowane jako substancje CMR zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008. Należy zatem zakazać stosowania tych substancji CMR w produktach kosmetycznych od tego samego dnia.
- (5) W szczególności w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2020/217 przewidziano klasyfikację substancji TiO₂ (nazwa INCI: titanium dioxide) jako „substancji rakotwórczej kategorii 2 (działającej przez drogi oddechowe)”, która ma zastosowanie do ditlenku tytanu w postaci proszku zawierającego co najmniej 1 % cząstek o średnicy aerodynamicznej ≤ 10 µm.

⁽¹⁾ Dz.U. L 342 z 22.12.2009, s. 59.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/217 z dnia 4 października 2019 r. zmieniające, w celu dostosowania do postępu naukowo-technicznego, rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, oraz w sprawie sprostowania tego rozporządzenia (Dz.U. L 44 z 18.2.2020, s. 1).

- (6) Ditlenek tytanu jest obecnie wymieniony w pozycji 143 załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1223/2009 i dopuszczony do stosowania jako barwnik w produktach kosmetycznych, pod warunkiem że spełnia kryteria czystości określone w pozycji E 171 (dwutlenek tytanu) załącznika do rozporządzenia Komisji (UE) nr 231/2012 (*). Dytlenek tytanu jest również wymieniony w załączniku VI do rozporządzenia (WE) nr 1223/2009 w pozycjach 27 i 27a (w postaci nanocząsteczek) jako substancja promieniochronna i dozwolony w produktach kosmetycznych jedynie w stężeniu nieprzekraczającym 25 %. Ponadto ditlenek tytanu (w postaci nanocząsteczek) jest dozwolony w preparacie gotowym do użycia, z wyjątkiem zastosowań, które mogą prowadzić do narażenia płuc użytkownika końcowego poprzez wdychanie, i z zastrzeżeniem innych warunków wymienionych w tej pozycji.
- (7) Po sklasyfikowaniu ditlenku tytanu jako substancji CMR złożono w dniu 28 stycznia 2020 r. wniosek o jego stosowanie w produktach kosmetycznych w drodze wyjątku na podstawie art. 15 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia (WE) nr 1223/2009.
- (8) W dniu 6 października 2020 r. Komitet Naukowy ds. Bezpieczeństwa Konsumentów (SCCS) przyjął opinię naukową dotyczącą ditlenku tytanu ^(†) („opinia SCCS”) na potrzeby przyjęcia niezbędnych środków zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1223/2009. W opinii SCCS, która dotyczyła ditlenku tytanu (wdychalnego) w postaci proszku zawierającego co najmniej 1 % cząstek o średnicy aerodynamicznej $\leq 10 \mu\text{m}$, stwierdzono, że na podstawie dostępnych danych TiO_2 jest bezpieczny dla ogółu konsumentów w przypadku stosowania w produktach do twarzy w postaci sypkiego proszku, w stężeniu maksymalnie do 25 %, oraz w produktach do włosów w postaci aerozolu, w stężeniu maksymalnie do 1,4 %. Jeżeli chodzi o zastosowania profesjonalne, TiO_2 uznano za bezpieczny w przypadku stosowania w produktach do włosów w postaci aerozolu, w stężeniu maksymalnie do 1,1 %.
- (9) SCCS stwierdził ponadto, że wyniki te uzyskano, badając produkty kosmetyczne oparte wyłącznie na jednym typie ditlenku tytanu (pigmentowym), i że wobec braku dodatkowych informacji nie można było ustalić, czy wnioski te miałyby zastosowanie również do innych zastosowań kosmetycznych opartych na innych rodzajach ditlenku tytanu, które nie są wyraźnie ujęte w opinii SCCS.
- (10) W świetle wniosków SCCS ditlenek tytanu w postaci proszku zawierający co najmniej 1 % cząstek o średnicy aerodynamicznej $\leq 10 \mu\text{m}$ nie powinien być dopuszczony do zastosowań, które mogą prowadzić do narażenia użytkownika końcowego przez wdychanie, a zatem powinien zostać dodany do wykazu substancji objętych ograniczeniami w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1223/2009, a jego stosowanie powinno być dozwolone wyłącznie w produktach do twarzy w postaci sypkiego proszku i w produktach do włosów w aerozolu, jak wskazano w tych wnioskach. Oprócz włączenia ditlenku tytanu do załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 1223/2009 należy przewidzieć, że stosowanie ditlenku tytanu jako barwnika zgodnie z pozycją 143 załącznika IV do tego rozporządzenia, a także stosowanie ditlenku tytanu jako substancji promieniochronnej zgodnie z pozycją 27 załącznika VI do tego rozporządzenia powinno być dozwolone bez uszczerbku dla jego ograniczonego stosowania zgodnie z załącznikiem III do tego rozporządzenia. W tym celu w odpowiednich pozycjach w załączniku IV i załączniku VI do tego rozporządzenia należy dodać odniesienie do ograniczonego stosowania ditlenku tytanu zgodnie z załącznikiem III do rozporządzenia (WE) nr 1223/2009. Jeżeli chodzi o stosowanie ditlenku tytanu (w postaci nanocząsteczek) jako substancji promieniochronnej zgodnie z pozycją 27a załącznika VI do rozporządzenia (WE) nr 1223/2009, nie są wymagane żadne dodatkowe środki, ponieważ w pozycji 27a przewidziano już, że ditlenku tytanu (w postaci nanocząsteczek) nie należy używać w zastosowaniach, które mogą prowadzić do narażenia płuc użytkownika końcowego przez wdychanie.
- (11) W odniesieniu do substancji innych niż ditlenek tytanu, które rozporządzeniem delegowanym (UE) 2020/217 zostały sklasyfikowane jako substancje CMR zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008, nie złożono żadnego wniosku o stosowanie w produktach kosmetycznych w drodze wyjątku. Dotyczy to kobaltu, metaldehydu (ISO), chlorku metylortęci, benzo[*rst*]pentafluenu, dibenzo[*b,def*]chryzenu, dibenzo[*a,h*]pirenu, etanolu, 2,2'-iminobis-,*N*-(*C*13-15-rozgałęzionych i liniowych alkilopochodnych), cyflumetofenu (ISO), ftalanu diizoheksylu, halosulfuronu metylu (ISO), 2-metyloimidazolu, metaflumizonu (ISO), dibutylobis(pentano-2,4-dionato-*O,O'*)cyny, bis(sulfamidianu) niklu, 2-benzyl-2-dimetyloamino-4'-morfolinobutyrofenonu i tlenku etylenu. Substancje te nie są obecnie objęte ograniczeniami określonymi w załączniku III ani nie są dozwolone zgodnie z załącznikami IV, V lub VI do rozporządzenia (WE) nr 1223/2009. Trzy z tych substancji, a mianowicie bis(sulfamidian) niklu, tlenek etylenu i 2-benzyl-2-dimetyloamino-4'-morfolinobutyrofenon, są obecnie wymienione w załączniku II do tego rozporządzenia. Substancje, które nie są jeszcze wymienione w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1223/2009, należy dodać do wykazu substancji zakazanych w produktach kosmetycznych w tym załączniku.

(*) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 231/2012 z dnia 9 marca 2012 r. ustanawiające specyfikacje dla dodatków do żywności wymienionych w załącznikach II i III do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 83 z 22.3.2012, s. 1).

(†) SCCS (Komitet Naukowy ds. Bezpieczeństwa Konsumentów), opinia w sprawie ditlenku tytanu (TiO_2), wersja wstępna z dnia 7 sierpnia 2020 r., wersja ostateczna z dnia 6 października 2020 r., SCCS/1617/20.

- (12) Rozporządzeniem Komisji (UE) 2019/1966 ⁽⁶⁾, które przyjęto w celu jednolitego wdrożenia zakazu stosowania substancji sklasyfikowanych rozporządzeniem Komisji (UE) 2018/1480 ⁽⁷⁾ jako CMR zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008, wprowadzono zmiany w pozycji 98 w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1223/2009 w odniesieniu do substancji kwas 2-hydroksybenzoesowy (nazwa INCI: salicylic acid). Aby w pełni dostosować te zmiany do wniosków zawartych w pierwotnej opinii SCCS ⁽⁸⁾, należy zezwolić na stosowanie tej substancji, do celów innych niż funkcja konserwująca, w emulsjach do ciała, cieniach do oczu, tuszach do rzęs, eyelinerach, szminkach i dezodorantach w kulce, w stężeniu nieprzekraczającym 0,5 %. Należy zatem odpowiednio zmienić pozycję 98 w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1223/2009.
- (13) Dodatkowo substancja bis(tetrafluoroboran) niklu (numer CAS: 14708-14-6) została omyłkowo wprowadzona dwukrotnie do załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1223/2009 (pozycje 1401 i 1427) rozporządzeniem Komisji (UE) 2019/831 ⁽⁹⁾, które zostało przyjęte w celu jednolitego wdrożenia zakazu stosowania substancji sklasyfikowanych rozporządzeniem Komisji (UE) 2017/776 ⁽¹⁰⁾ jako CMR, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008. Druga z tych pozycji jest zatem zbędna i powinna zostać usunięta.
- (14) Należy zatem odpowiednio zmienić i sprostować rozporządzenie (WE) nr 1223/2009.
- (15) Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1223/2009 przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, które opierają się na klasyfikacjach odnośnych substancji jako substancji CMR na mocy rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/217, powinny obowiązywać od tego samego dnia co to rozporządzenie delegowane.
- (16) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Produktów Kosmetycznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załącznikach II, III, IV i VI do rozporządzenia (WE) nr 1223/2009 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

W załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1223/2009 skreśla się pozycję 1427 odpowiadającą substancji bis(tetrafluoroboran) niklu (numer CAS: 14708-14-6).

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 1 stosuje się od dnia 1 października 2021 r. w odniesieniu do pkt 1, pkt 2 lit. b) oraz pkt 3 i 4 załącznika.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2019/1966 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie zmiany i sprostowania załączników II, III i V do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 dotyczącego produktów kosmetycznych (Dz.U. L 307 z 28.11.2019, s. 15).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2018/1480 z dnia 4 października 2018 r. zmieniające, w celu dostosowania do postępu naukowo-technicznego, rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, oraz w sprawie sprostowania rozporządzenia Komisji (UE) 2017/776 (Dz.U. L 251 z 5.10.2018, s. 1).

⁽⁸⁾ SCCS (Komitet Naukowy ds. Bezpieczeństwa Konsumentów), opinia w sprawie kwasu salicylowego, sprostowanie z dnia 20-21 czerwca 2019 r., SCCS/1601/18.

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2019/831 z dnia 22 maja 2019 r. zmieniające załączniki II, III i V do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 dotyczącego produktów kosmetycznych (Dz.U. L 137 z 23.5.2019, s. 29).

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2017/776 z dnia 4 maja 2017 r. zmieniające, w celu dostosowania do postępu naukowo-technicznego, rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin (Dz.U. L 116 z 5.5.2017, s. 1).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 maja 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

W rozporządzeniu (WE) nr 1223/2009 wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku II dodaje się pozycje w brzmieniu:

Numer porządkowy	Dane substancji		
	Nazwa chemiczna/INN	Numer CAS	Numer WE
a	b	c	d
„x	Kobalt	7440-48-4	231-158-0
x	Metaldehyd (ISO); 2,4,6,8-tetrametylo-1,3,5,7-tetraoksacyklooktan	108-62-3	203-600-2
x	Chlorek metylortęci	115-09-3	204-064-2
x	Benzo[<i>rst</i>]pentaften	189-55-9	205-877-5
x	Dibenzo[<i>b,def</i>]chryzen; dibenzo[<i>a,h</i>]piren	189-64-0	205-878-0
x	Etanol, 2,2'-iminobis-, N-(C13-15-rozgałęzione i liniowe alkilopochodne)	97925-95-6	308-208-6
x	Cyflumetofen (ISO); (RS)-2-(4-tert-butylofenylo)-2-cyano-3-okso-3-(α,α,α -trifluoro- <i>o</i> -tolilo)propionian 2-metoksyetylu	400882-07-7	-
x	Ftalan diizoheksylu	71850-09-4	276-090-2
x	Halosulfuron metylu (ISO); 3-chloro-5-{{(4,6-dimetoksy-pirymidyn-2-ilo)karbamoilo}sulfamoilo}-1-metylo-1H-pirazolo-4-karboksylan metylu	100784-20-1	-
x	2-metyloimidazol	693-98-1	211-765-7
x	Metaflumizon (ISO); (EZ)-2'-[2-(4-cyjanofenylo)-1-(α,α,α -trifluoro- <i>m</i> -tolilo)etylideno]-[4-(trifluorometoksy)fenylo]karbanilohydrazyd [izomer E \geq 90 %, izomer Z \leq 10 % proporcjonalnej zawartości]; [1] (E)-2'-[2-(4-cyjanofenylo)-1-(α,α,α -trifluoro- <i>m</i> -tolilo)etylideno]-[4-(trifluorometoksy)fenylo]karbanilohydrazyd [2]	139968-49-3 [1] 852403-68-0 [2]	-
x	Dibutylobis(pentano-2,4-dionato-O,O')cyna	22673-19-4	245-152-0"

2) w załączniku III wprowadza się następujące zmiany:

a) pozycja 98 otrzymuje brzmienie:

Numer porządkowy	Określenie substancji				Ograniczenia			Warunki i ostrzeżenia na opakowaniach
	Nazwa chemiczna/INN	Nazwa w słowniku wspólnych nazw składników	Nr CAS	Nr WE	Rodzaj produktu, części ciała	Maksymalne stężenie w preparacie gotowym do użycia	Inne	
a	b	c	d	e	f	g	h	i
„98	Kwas 2-hydroksybenzoesowy ⁽¹⁾	Salicylic acid	69-72-7	200-712-3	a) Produkty spłukiwane do włosów b) Inne produkty z wyjątkiem emulsji do ciała, cieni do oczu, tuszu do rzęs, eyelinerów, szminek, dezodorantów w kulce c) Emulsje do ciała, cienie do oczu, tusze do rzęs, eyelinery, szminki, dezodoranty w kulce	a) 3,0 % b) 2,0 % c) 0,5 %	a) b) c) Nie stosować w preparatach dla dzieci poniżej 3 lat. Nie do zastosowań, które mogą prowadzić do narażenia płuc użytkownika końcowego poprzez wdychanie. Nie stosować w produktach do jamy ustnej. Do celów innych niż zahamowanie rozwoju drobnoustrojów w produkcie. Cel musi wynikać z prezentacji produktu. Wskazane poziomy obejmują wszelkie zastosowania kwasu salicylowego.	a) b) c) Nie stosować dla dzieci poniżej 3 lat ⁽²⁾

⁽¹⁾ W przypadku stosowania jako środka konserwującego, zob. załącznik V, nr 3.

⁽²⁾ Wyłącznie w odniesieniu do produktów, które mogłyby być stosowane u dzieci w wieku poniżej 3 lat.”;

b) dodaje się pozycję w brzmieniu:

Numer porządkowy	Określenie substancji				Ograniczenia			Warunki i ostrzeżenia na opakowaniach
	Nazwa chemiczna/INN	Nazwa w słowniku wspólnych nazw składników	Nr CAS	Nr WE	Rodzaj produktu, części ciała	Maksymalne stężenie w preparacie gotowym do użycia	Inne	
a	b	c	d	e	f	g	h	i
„x	Ditlenek tytanu w postaci proszku o zawartości co najmniej 1 %	Titanium Dioxide	13463-67-7/ 1317-70-0/ 1317-80-2	236-675-5/ 215-280-1/ 215-282-2	a) Produkty do twarzy w postaci sypkiego proszku	a) 25 % b) 1,4 % dla ogółu konsumentów oraz 1,1 % do stosowania profesjonalnego	a) b) Tylko w postaci pigmentowej	

	cząstek o średnicy aerodynamicznej $\leq 10 \mu\text{m}$				b) Produkty do włosów w aerozolu c) Pozostałe produkty		c) Nie do zastosowań, które mogą prowadzić do narażenia płuc użytkownika końcowego poprzez wdychanie”	
--	--	--	--	--	---	--	--	--

3) w załączniku IV pozycja 143 otrzymuje brzmienie:

Numer porządkowy	Określenie substancji				Kolor	Warunki			Brzmienie warunków stosowania i ostrzeżeń
	Nazwa chemiczna	Numer/nazwa wg wykazu barwników zawartego w słowniku	Nr CAS	Nr WE		Rodzaj produktu, części ciała	Maksymalne stężenie w preparacie gotowym do użycia	Inne	
a	b	c	d	e	f	g	h	i	j
„143	Ditlenek tytanu ⁽¹⁾	77891		236-675-5	Biały			— Wymagana czystość – zgodnie z dyrektywą Komisji 95/45/WE (E 171) — Ditlenek tytanu w postaci proszku o zawartości co najmniej 1 % cząstek o średnicy aerodynamicznej $\leq 10 \mu\text{m}$, do stosowania zgodnie z załącznikiem III nr [321]	

⁽¹⁾ W przypadku stosowania jako substancji promieniochronnej, zob. załącznik VI nr 27.”;

4) w załączniku VI pozycja 27 otrzymuje brzmienie:

Numer porządkowy	Określenie substancji				Rodzaj produktu, części ciała	Warunki		Określenie warunków stosowania i ostrzeżeń
	Nazwa chemiczna/INN/XAN	Nazwa w glosariuszu wspólnych nazw składników	Nr CAS	Nr WE		Maksymalne stężenie w preparacie gotowym do użycia	Inne	
a	b	c	d	e	f	g	h	i
„27	Ditlenek tytanu ⁽²⁾	Titanium Dioxide	13463-67-7/ 1317-70-0/ 1317-80-2	236-675-5/ 215-280-1/ 215-282-2		25 % ⁽⁴⁾	Ditlenek tytanu w postaci proszku o zawartości co najmniej 1 % cząstek o średnicy aerodynamicznej $\leq 10 \mu\text{m}$, do stosowania zgodnie z załącznikiem III nr [321]. W odniesieniu do rodzajów produktów określonych w załączniku III nr [321] w kolumnie (f)	

							lit. c) zastosowanie ma maksymalne stężenie w preparacie gotowym do użycia podane w kolumnie (g) w tej pozycji.	
--	--	--	--	--	--	--	---	--

(²) W przypadku stosowania jako barwnika, zob. załącznik IV nr 143.².

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2021/851**z dnia 26 maja 2021 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1484/95 w odniesieniu do ustalania cen reprezentatywnych w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 183 lit. b),uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 510/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające zasady handlu niektórymi towarami pochodzącymi z przetwórstwa produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 1216/2009 i (WE) nr 614/2009 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 6 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1484/95 ⁽³⁾ ustanowiono szczegółowe zasady stosowania systemu dodatkowych należności przywozowych oraz ustalono ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj.
- (2) Z regularnych kontroli danych, na podstawie których są określane ceny reprezentatywne produktów w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj, wynika, że należy zmienić ceny reprezentatywne w przywozie niektórych produktów, uwzględniając wahania cen w zależności od pochodzenia tych produktów.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1484/95.
- (4) Ze względu na konieczność zagwarantowania, że środek ten będzie mieć zastosowanie możliwie jak najszybciej po udostępnieniu aktualnych danych, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 1484/95 zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 maja 2021 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącą,
Wolfgang BURTSCHER
Dyrektor Generalny
Dyrekcja Generalna ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 1.

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1484/95 z dnia 28 czerwca 1995 r. określające szczegółowe zasady wdrażania systemu dodatkowych należności przywozowych oraz ustalające ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj i uchylające rozporządzenie nr 163/67/EWG (Dz.U. L 145 z 29.6.1995, s. 47).

ZAŁĄCZNIK
„ZAŁĄCZNIK I

Kod CN	Opis towarów	Cena reprezentatywna (EUR/100 kg)	Zabezpieczenie, o którym mowa w art. 3 (EUR/100 kg)	Pochodzenie ⁽¹⁾
0207 14 10	Kawałki z ptactwa z gatunku <i>Gallus domesticus</i> bez kości, zamrożone	170,6	45	AR
		158,3	51	BR
		236,8	19	TH

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7).”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2021/852**z dnia 27 maja 2021 r.****zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 32/2000 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 847/2006 w odniesieniu do wyłączenia przywozu produktów pochodzących ze Zjednoczonego Królestwa z kontyngentów taryfowych**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 32/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. otwierające i ustalające zarządzanie wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi przyjętymi w ramach GATT oraz niektórymi innymi wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi i ustanawiające szczegółowe zasady dostosowywania kontyngentów i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1808/95 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 1 lit. b) tiret pierwsze,

uwzględniając decyzję Rady 2006/324/WE z dnia 27 lutego 2006 r. w sprawie zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską a Królestwem Tajlandii zgodnie z art. XXIV:6 i art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r. dotyczącego zmiany koncesji w harmonogramach Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej w trakcie ich przystąpienia do Unii Europejskiej ⁽²⁾, w szczególności jej art. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa o handlu i współpracy między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony, („umowa”) ⁽³⁾ została podpisana w imieniu Unii w dniu 29 grudnia 2020 r. Umowę tę stosuje się na zasadzie tymczasowości od dnia 1 stycznia 2021 r.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 32/2000 otwiera i ustala zarządzanie wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi przyjętymi w ramach GATT oraz niektórymi innymi wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi i ustanawia szczegółowe zasady dostosowywania kontyngentów oraz uchyla rozporządzenie Rady (WE) nr 1808/95 ⁽⁴⁾.
- (3) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 847/2006 ⁽⁵⁾ otwiera i ustala zarządzanie wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi na niektóre przetworzone lub zakonserwowane ryby
- (4) Umowa stanowi, że produkty pochodzące ze Zjednoczonego Królestwa nie kwalifikują się do przywozu do Unii w ramach istniejących kontyngentów taryfowych WTO określonych w umowie. Odnosi się to do kontyngentów taryfowych rozdzielonych między strony na podstawie negocjacji dotyczących art. XXVIII GATT zainicjowanych przez Unię w dokumencie WTO G/SECRET/42/Add.2 ⁽⁶⁾ oraz przez Zjednoczone Królestwo w dokumencie WTO G/SECRET/44 ⁽⁷⁾ oraz zgodnie z odpowiednim ustawodawstwem wewnętrznym każdej ze stron. Umowa stanowi również, że status pochodzenia produktów ustala się na podstawie niepreferencyjnych reguł pochodzenia stosowanych na terytorium strony dokonującej przywozu.
- (5) Istniejące kontyngenty taryfowe WTO określone w umowie odnoszą się do koncesji Unii w ramach WTO zawartych w projekcie listy koncesyjnej UE-28 na mocy GATT 1994, przedłożonym WTO w dokumencie G/MA/TAR/RS/506 ⁽⁸⁾ zmienionym dokumentami G/MA/TAR/RS/506/Add.1 i G/MA/TAR/RS/506/Add.2 ⁽⁹⁾.
- (6) Rozporządzenia (WE) nr 32/2000 i (WE) nr 847/2006 mają obecnie zastosowanie do takiego przywozu pochodzącego ze Zjednoczonego Królestwa. W celu zapewnienia zgodności z umową rozporządzenia te należy zmienić, aby wyłączyć przywóz produktów pochodzących ze Zjednoczonego Królestwa z istniejących kontyngentów taryfowych WTO.

⁽¹⁾ Dz.U. L 5 z 8.1.2000, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 120 z 5.5.2006, s. 17.

⁽³⁾ Dz.U. L 444 z 31.12.2020, s. 14.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 176 z 27.7.1995, s. 1.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 847/2006 z dnia 8 czerwca 2006 r. otwierające i ustalające zarządzanie wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi na niektóre przetworzone lub zakonserwowane ryby (Dz.U. L 156 z 9.6.2006, s. 8).

⁽⁶⁾ <https://docs.wto.org>

⁽⁷⁾ <https://docs.wto.org>

⁽⁸⁾ <https://docs.wto.org>

⁽⁹⁾ <https://docs.wto.org>

- (7) Umowę stosuje się tymczasowo od dnia 1 stycznia 2021 r. W związku z tym przywóz produktów pochodzących ze Zjednoczonego Królestwa powinien również zostać wyłączony ze stosowania kontyngentów taryfowych, których okresy obowiązywania rozpoczęły się przed dniem 1 stycznia 2021 r. i były nadal aktualne w tym dniu, w odniesieniu do przywozu, który miał miejsce w dniu 1 stycznia 2021 r. lub później.
- (8) Aby zapewnić zgodność z umową, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w trybie pilnym w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i mieć zastosowanie od dnia 1 stycznia 2021 r., tj. od pierwszego dnia stosowania umowy.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W tytule II do rozporządzenia (WE) nr 32/2000 dodaje się sekcję 4 w brzmieniu:

„Sekcja 4

Wykaz wspólnotowych kontyngentów taryfowych przyjętych w ramach GATT

Artykuł 7a

Wspólnotowe kontyngenty taryfowe wymienione w załączniku I stosuje się do przywozu pochodzącego ze wszystkich państw trzecich z wyjątkiem Zjednoczonego Królestwa.”.

Artykuł 2

W art. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/2006 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w ust. 1 słowa „innych krajów” zastępuje się słowami „innych państw trzecich z wyjątkiem Zjednoczonego Królestwa”;
- 2) w ust. 2 słowa „innych krajów” zastępuje się słowami „innych państw trzecich z wyjątkiem Zjednoczonego Królestwa”.

Artykuł 3

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 maja 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2021/853**z dnia 27 maja 2021 r.****w sprawie odnowienia zatwierdzenia substancji czynnej *Streptomyces* szczep K61, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz w sprawie zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 20 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywą Komisji 2008/113/WE ⁽²⁾ włączono *Streptomyces* szczep K61 (wcześniej „*S. griseoviridis*”) jako substancję czynną do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG ⁽³⁾.
- (2) Przedmiotowa substancja czynna jest bakterią, której pierwotna nazwa brzmiała „*Streptomyces griseoviridis*”. Następnie, ze względów naukowych, nazwa ta została zmieniona na „*Streptomyces* K61”. Ostatnio zmieniono ją po raz kolejny na obecną nazwę „*Streptomyces* szczep K61”.
- (3) Substancje czynne włączone do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG uznaje się za zatwierdzone na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 i są one wymienione w części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 ⁽⁴⁾.
- (4) Zatwierdzenie substancji czynnej *Streptomyces* szczep K61, określonej w części A załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011, wygasa w dniu 30 kwietnia 2022 r.
- (5) Wniosek o odnowienie zatwierdzenia substancji czynnej *Streptomyces* szczep K61 złożono zgodnie z art. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 844/2012 ⁽⁵⁾ w terminie określonym w tym artykule.
- (6) Wnioskodawca złożył dodatkową dokumentację wymaganą zgodnie z art. 6 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 844/2012. Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy stwierdziło, że wniosek jest kompletny.
- (7) Państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy w porozumieniu z państwem członkowskim pełniącym rolę współsprawozdawcy przygotowało projekt sprawozdania z oceny w sprawie odnowienia i w dniu 15 stycznia 2019 r. przedłożyło go Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) oraz Komisji.
- (8) Urząd przekazał projekt sprawozdania z oceny w sprawie odnowienia wnioskodawcy i państwom członkowskim, dając im możliwość przedstawienia uwag, a otrzymane uwagi przekazał Komisji. Urząd podał również do wiadomości publicznej dodatkową dokumentację skróconą.

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.⁽²⁾ Dyrektywa Komisji 2008/113/WE z dnia 8 grudnia 2008 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia do niej niektórych mikroorganizmów jako substancji czynnych (Dz.U. L 330 z 9.12.2008, s. 6).⁽³⁾ Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1).⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 540/2011 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 w odniesieniu do wykazu zatwierdzonych substancji czynnych (Dz.U. L 153 z 11.6.2011, s. 1).⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 844/2012 z dnia 18 września 2012 r. ustanawiające przepisy niezbędne do wprowadzenia w życie procedury odnowienia dotyczącej substancji czynnych, jak przewidziano w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 252 z 19.9.2012, s. 26).

- (9) W dniu 19 czerwca 2020 r. Urząd przekazał Komisji wnioski ⁽⁶⁾, w których określił, czy *Streptomyces* szczep K61 ma szanse spełnić kryteria zatwierdzenia przewidziane w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009. W dniu 3 grudnia 2020 r. Komisja przedstawiła Stałemu Komitetowi ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz sprawozdanie w sprawie odnowienia, zaś w dniu 25 stycznia 2021 r. – projekt rozporządzenia dotyczącego *Streptomyces* szczep K61.
- (10) Komisja zwróciła się do wnioskodawcy o przedstawienie uwag do wniosków Urzędu oraz, zgodnie z art. 14 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 844/2012, do sprawozdania w sprawie odnowienia. Wnioskodawca przedstawił uwagi, które zostały dokładnie przeanalizowane.
- (11) W odniesieniu do jednego lub większej liczby reprezentatywnych zastosowań co najmniej jednego środka ochrony roślin zawierającego substancję czynną *Streptomyces* szczep K61 ustalono, że spełnione są kryteria zatwierdzenia przewidziane w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009. Należy zatem odnowić zatwierdzenie *Streptomyces* szczep K61.
- (12) Ocena ryzyka dotycząca odnowienia zatwierdzenia substancji czynnej *Streptomyces* szczep K61 opiera się na ograniczonej liczbie reprezentatywnych zastosowań, co jednak nie ogranicza zastosowań, w odniesieniu do których mogą zostać dopuszczone środki ochrony roślin zawierające *Streptomyces* szczep K61. Nie należy zatem utrzymywać ograniczenia do zastosowania wyłącznie w charakterze środka gryzbobójczego.
- (13) Zgodnie z art. 20 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 w związku z jego art. 13 ust. 4 należy zatem odpowiednio zmienić załącznik do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011.
- (14) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2021/566 ⁽⁷⁾ przedłużono okres zatwierdzenia *Streptomyces* szczep K61 do dnia 30 kwietnia 2022 r., aby umożliwić zakończenie procedury odnowienia przed upływem tego okresu. Jednak z uwagi na to, że decyzję w sprawie odnowienia podejmuje się przed upływem tego przedłużonego okresu zatwierdzenia, niniejsze rozporządzenie należy zacząć stosować przed tą datą.
- (15) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Odnowienie zatwierdzenia substancji czynnej

Odnawia się zatwierdzenie substancji czynnej *Streptomyces* szczep K61, określonej w załączniku I, z zastrzeżeniem warunków wyszczególnionych w tym załączniku.

Artykuł 2

Zmiany w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 540/2011

W załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

⁽⁶⁾ Dziennik EFSA 2020; 18(7):6182, 14 s. doi:10.2903/j.efsa.2020.6182. Dostępne na stronie internetowej: www.efsa.europa.eu.

⁽⁷⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/566 z dnia 30 marca 2021 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do przedłużenia okresów zatwierdzenia substancji czynnych: abamektyna, *Bacillus subtilis* (Cohn 1872) szczep QST 713, *Bacillus thuringiensis* subsp. aizawai szczepy ABTS-1857 i GC-91, *Bacillus thuringiensis* subsp. israeliensis (serotyp H-14) szczep AM65-52, *Bacillus thuringiensis* subsp. kurstaki szczepy ABTS 351, PB 54, SA 11, SA 12 i EG 2348, *Beauveria bassiana* szczepy ATCC 74040 i GHA, kłodinafop, klopyralid, *Cydia pomonella* *Granulovirus* (CpGV), cyprodynil, dichlorprop-P, fenpiroksymat, fosetyl, mepanipiryum, *Metarhizium anisopliae* (var. *anisopliae*) szczep BIPESCO 5/F52, metkonazol, metrafenon, pirymikarb, *Pseudomonas chlororaphis* szczep MA342, pirymetanił, *Pythium oligandrum* M1, rimsulfuron, spinosad, *Streptomyces* K61 (wcześniejsza nazwa: *S. griseoviridis*), *Trichoderma asperellum* (wcześniejsza nazwa: *T. harzianum*) szczepy ICC012, T25 i TV1, *Trichoderma atroviride* (wcześniejsza nazwa: *T. harzianum*) szczep T11, *Trichoderma gamsii* (wcześniejsza nazwa: *T. viride*) szczep ICC080, *Trichoderma harzianum* szczepy T-22 i ITEM 908, trichlopyr, trineksapak, tritikonazol oraz ziram (Dz.U. L 118 z 7.4.2021, s. 1).

*Artykuł 3***Wejście w życie i data rozpoczęcia stosowania**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 maja 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZALĄCZNIK I

Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość ⁽¹⁾	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
Streptomyces szczep K61	Nie dotyczy	Brak istotnych zanieczyszczeń	1 lipca 2021 r.	30 czerwca 2036 r.	<p>W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, uwzględnia się wnioski ze sprawozdania w sprawie odnowienia dotyczącego <i>Streptomyces</i> szczep K61, w szczególności jego dodatki I i II.</p> <p>Państwa członkowskie zwracają szczególną uwagę na ochronę operatorów i pracowników, uwzględniając fakt, że mikroorganizmy uznaje się za potencjalny czynnik uczulający, oraz zapewniają, by jeden z warunków stosowania dotyczył odpowiednich środków ochrony indywidualnej.</p> <p>Producenci zapewniają ścisłe zachowanie warunków środowiskowych oraz analizę kontroli jakości w trakcie procesu produkcji, jak określono w dokumencie roboczym SANCO/12116/2012 w odniesieniu do limitów dotyczących zanieczyszczenia mikrobiologicznego ⁽²⁾.</p>

⁽¹⁾ Dodatkowe dane szczegółowe dotyczące identyfikacji i specyfikacji substancji czynnej znajdują się w sprawozdaniu w sprawie odnowienia.

⁽²⁾ https://ec.europa.eu/food/sites/food/files/plant/docs/pesticides_ppp_app-proc_guide_phys-chem-ana_microbial-contaminant-limits.pdf

ZAŁĄCZNIK II

W załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w części A skreśla się pozycję 203 dotyczącą *Streptomyces* K61 (wcześniejsza nazwa: *S. griseoviridis*);
- 2) w części B dodaje się pozycję w brzmieniu:

„145	<i>Streptomyces</i> szczep K61	Nie dotyczy	Brak istotnych zanieczyszczeń	1 lipca 2021 r.	30 czerwca 2036 r.	<p>W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, uwzględnia się wnioski ze sprawozdania w sprawie odnowienia dotyczącego <i>Streptomyces</i> szczep K61, w szczególności jego dodatki I i II.</p> <p>Państwa członkowskie zwracają szczególną uwagę na ochronę operatorów i pracowników, uwzględniając fakt, że mikroorganizmy uznaje się za potencjalny czynnik uczulający, oraz zapewniają, by jeden z warunków stosowania dotyczył odpowiednich środków ochrony indywidualnej.</p> <p>Producenci zapewniają ścisłe zachowanie warunków środowiskowych oraz analizę kontroli jakości w trakcie procesu produkcji, jak określono w dokumencie roboczym SANCO/12116/2012 w odniesieniu do limitów dotyczących zanieczyszczenia mikrobiologicznego (*).</p>
------	--------------------------------	-------------	-------------------------------	-----------------	--------------------	---

(*) https://ec.europa.eu/food/sites/food/files/plant/docs/pesticides_ppp_app-proc_guide_phys-chem-ana_microbial-contaminant-limits.pdf

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2021/854**z dnia 27 maja 2021 r.****nakładające tymczasowe cło antidumpingowe na przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Indii i Indonezji**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 7,

po konsultacji z państwami członkowskimi,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Wszczęcie postępowania**

- (1) W dniu 30 września 2020 r. na podstawie art. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 Komisja Europejska („Komisja”) wszczęła dochodzenie antidumpingowe dotyczące przywozu płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno („produkt objęty dochodzeniem”) pochodzących z Indii i Indonezji („państwa, których dotyczy postępowanie”). Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej ⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”).
- (2) Komisja wszczęła dochodzenie w następstwie skargi złożonej w dniu 17 sierpnia 2020 r. przez Europejskie Stowarzyszenie Hutnictwa Stali („Eurofer” lub „skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących ponad 25 % ogólnej produkcji unijnej płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno. Skarga zawierała dowody wskazujące na występowanie dumpingu z państw, których dotyczy postępowanie, oraz wynikającą z niego istotną szkodę, które uznano za wystarczające uzasadnienie wszczęcia dochodzenia.

1.2. Rejestracja

- (3) Po otrzymaniu od skarżącego wniosku popartego wymaganymi dowodami rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2021/370 ⁽³⁾ Komisja objęła przywóz produktu objętego postępowaniem rejestracją zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

1.3. Zainteresowane strony

- (4) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja wyraźnie poinformowała skarżącego, znanych producentów eksportujących w państwach, których dotyczy postępowanie, władze państw objętych postępowaniem, znanych importerów i użytkowników w Unii o wszczęciu dochodzenia i zwróciła się do tych podmiotów o wzięcie w nim udziału.
- (5) Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia dochodzenia oraz złożenia wniosku o posiedzenie wyjaśniające przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu. Komisja zorganizowała posiedzenie wyjaśniające z udziałem skarżącego, jednego producenta eksportującego i jednego użytkownika unijnego. Komisja otrzymała uwagi, do których odniosła się w sekcjach 2.3, 5.2 oraz 7.2.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antidumpingowego dotyczącego przywozu płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Indii i Indonezji (Dz.U. C 322 z 30.9.2020, s. 17).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/370 z dnia 1 marca 2021 r. poddające rejestracji przywóz walcowanych na zimno wyrobów płaskich ze stali nierdzewnej pochodzących z Indii i Indonezji (Dz.U. L 71 z 2.3.2021, s. 18).

1.4. Kontrola wyrywkowa

- (6) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja oznajmiła, że może dokonać kontroli wyrywkowej zainteresowanych stron zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

1.4.1. Kontrola wyrywkowa producentów unijnych

- (7) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja stwierdziła, że podjęła decyzję o objęciu dochodzeniem tylko rozsądnie ograniczonej liczby producentów unijnych, dokonując kontroli wyrywkowej, oraz że tymczasowo wybrała próbę producentów unijnych. Komisja dokonała doboru wstępnej próby na podstawie wielkości produkcji i sprzedaży w Unii zgłoszonych przez producentów unijnych w kontekście analizy stałej oceny poprzedzającej wszczęcie dochodzenia, mając również na uwadze ich położenie geograficzne. Dobrana w ten sposób wstępna próba obejmowała trzech producentów unijnych, których produkcja i sprzedaż stanowią ponad 60 % produkcji i 70 % sprzedaży produktu podobnego w Unii i którzy mają swoje siedziby w czterech różnych państwach członkowskich. Szczegółowe informacje dotyczące tej wstępnej próby dołączono do akt do wglądu dla zainteresowanych stron, zapewniając zainteresowanym stronom możliwość przedstawienia uwag. Żaden z tych podmiotów nie zgłosił uwag.
- (8) Wobec powyższego potwierdzono wstępną próbę producentów unijnych. Próba obejmowała przedsiębiorstwa Aperam Stainless Europe („Aperam”), Acciai Speciali Terni S.p.A. („AST”) oraz Outokumpu Stainless Oy („OTK”). Ostateczna próba jest reprezentatywna dla przemysłu Unii.

1.4.2. Kontrola wyrywkowa importerów

- (9) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja zwróciła się do wszystkich znanych importerów niepowiązanych o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (10) Trzech niepowiązanych importerów zgłosiło się jako zainteresowane strony i przedstawiło wymagane informacje. Z uwagi na niewielką liczbę uzyskanych odpowiedzi kontrola wyrywkowa nie była konieczna. Nie przedstawiono żadnych uwag do tej decyzji. Importerów poproszono o wypełnienie kwestionariusza.

1.4.3. Kontrola wyrywkowa producentów eksportujących w państwach, których dotyczy postępowanie

- (11) Z uwagi na potencjalnie dużą liczbę producentów eksportujących w państwach, których dotyczy postępowanie, w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania przewidziano kontrolę wyrywkową w Indiach i Indonezji, w związku z czym Komisja zwróciła się do wszystkich znanych producentów eksportujących w Indiach i Indonezji o dostarczenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania w celu podjęcia decyzji, czy kontrola wyrywkowa jest konieczna, a jeżeli tak – w celu doboru próby.
- (12) Ponadto Komisja zwróciła się do misji Indii przy Unii Europejskiej oraz do Ambasady Republiki Indonezji w Brukseli o wskazanie innych producentów eksportujących, którzy ewentualnie byliby zainteresowani udziałem w dochodzeniu, lub o skontaktowanie się z nimi.

1.4.3.1. Indie

- (13) Po wszczęciu dochodzenia Komisja skontaktowała się z siedmioma potencjalnymi producentami eksportującymi w Indiach. Dwoch producentów eksportujących w Indiach, którzy odpowiadali za całość wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii, przekazało informacje potrzebne do celów kontroli wyrywkowej. Komisja zrezygnowała zatem z przeprowadzania kontroli wyrywkowej w odniesieniu do producentów eksportujących w Indiach.

1.4.3.2. Indonezja

- (14) Po wszczęciu dochodzenia Komisja skontaktowała się z 14 potencjalnymi producentami eksportującymi w Indonezji. Trzech producentów eksportujących odpowiedziało na pytania związane z kontrolą wyrywkową i zgłosiło wielkość sprzedaży do Unii. Zgodnie z informacjami zawartymi w formularzach kontroli wyrywkowej wielkość sprzedaży tych producentów odpowiadała 72 % indonezyjskiego wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii. Na tej podstawie zrezygnowano z przeprowadzania kontroli wyrywkowej również w odniesieniu do Indonezji.

1.5. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (15) W skardze przedstawiono wystarczające dowody *prima facie* świadczące o zakłóceniach na rynku surowców w Indiach i Indonezji w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem. W związku z tym, jak ogłoszono w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, dochodzenie obejmuje te zakłócenia handlu surowcami w celu ustalenia, czy należy stosować przepisy art. 7 ust. 2a i 2b rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do Indii i Indonezji. Z tego powodu Komisja przesłała rządowi Indii i rządowi Indonezji kwestionariusze dotyczące tej sprawy.
- (16) Komisja rozesłała kwestionariusze do trzech producentów unijnych objętych próbą, skarżącego, trzech importerów niepowiązanych i pięciu producentów eksportujących w państwach, których dotyczy postępowanie. Kwestionariusze te udostępniono również w internecie ⁽⁴⁾ w dniu wszczęcia postępowania.
- (17) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od trzech producentów unijnych objętych próbą, skarżącego, dwóch importerów niepowiązanych, dwóch producentów eksportujących z Indii i trzech producentów eksportujących z Indonezji. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano również od rządu Indii i rządu Indonezji.

1.6. Wizyty weryfikacyjne

- (18) Z uwagi na wybuch pandemii COVID-19 i środki izolacji wprowadzone przez poszczególne państwa członkowskie, jak również przez poszczególne państwa trzecie, Komisja nie mogła przeprowadzić wizyt weryfikacyjnych zgodnie z art. 16 rozporządzenia podstawowego na etapie tymczasowym. Zamiast tego Komisja przeprowadziła zdalne kontrole krzyżowe wszystkich informacji uznanych za niezbędne, aby dokonać tymczasowych ustaleń zgodnie z zawiadomieniem w sprawie skutków, jakie pandemia COVID-19 ma na dochodzenia antydumpingowe i antysubsydyjne. ⁽⁵⁾
- (19) Komisja przeprowadziła zdalne kontrole krzyżowe następujących przedsiębiorstw:
- a) Producenci unijni i ich stowarzyszenie:
- Acciai Speciali Terni S.p.A., Terni, Włochy („AST”)
 - Aperam Stainless Europe, składające się z Aperam France, La Plaine Saint-Denis Cedex, Francja oraz Aperam Belgium, Châtelet i Genk, Belgia („Aperam”)
 - Outokumpu Stainless Oy, Tornio, Finlandia („OTK”)
 - Eurofer, Bruksela, Belgia
- b) Importerzy w Unii:
- Gual Stainless S.L., Berga, Hiszpania
 - Nova Trading S.A., Toruń, Polska
- c) Producenci eksportujący:
- Producenci eksportujący w Indiach:
- Chromeni Steels Private Limited, Indie
 - Jindal Stainless Limited, Jindal Stainless Hisar Limited i Jindal Stainless Steelways Limited, Indie; Iberjindal S.L., Hiszpania; oraz JSL Global Commodities Pte. Ltd., Singapur (zwane dalej łącznie „Grupą Jindal”)
- Producenci eksportujący w Indonezji:
- PT Indonesia Ruiu Nickel and Chrome alloy („IRNC”), PT Ekasa Yad Resources („EYR”) i PT Hanwa („Hanwa”), Indonezja; Cantostar Limited („Cantostar”) i Eternal Tsingshan Group Co., Ltd. („Eternal Tsingshan”), Hongkong; oraz Recheer Resources Pte. Ltd. („Recheer”), Singapur (zwane dalej łącznie „Grupą IRNC”)
 - PT Jindal Stainless Indonesia Limited („PTJ”), Indonezja; JSL Global Commodities Pte. Ltd. („JGC”), Singapur; i Iberjindal S.L. („IBJ”), Hiszpania (zwane dalej łącznie „Grupą Jindal Indonezja”)

⁽⁴⁾ Dostępne pod adresem https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2484.

⁽⁵⁾ Zawiadomienie w sprawie skutków, jakie pojawienie się COVID-19 ma na dochodzenia antydumpingowe i antysubsydyjne (Dz.U. C 86 z 16.3.2020, s. 6).

- (20) W związku z procedurą określoną w art. 7 ust. 2a i 2b rozporządzenia podstawowego przeprowadzono z rządami Indii i Indonezji zdalne kontrole krzyżowe.

1.7. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (21) Dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody obejmowało okres od dnia 1 lipca 2019 r. do dnia 30 czerwca 2020 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2017 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty postępowaniem

- (22) Produktem objętym niniejszym postępowaniem są płaskie wyroby walcowane ze stali nierdzewnej, nieobrobione więcej niż walcowane na zimno, obecnie objęte kodami CN 7219 31 00, 7219 32 10, 7219 32 90, 7219 33 10, 7219 33 90, 7219 34 10, 7219 34 90, 7219 35 10, 7219 35 90, 7219 90 20, 7219 90 80, 7220 20 21, 7220 20 29, 7220 20 41, 7220 20 49, 7220 20 81, 7220 20 89, 7220 90 20 i 7220 90 80 i pochodzące z Indii i Indonezji. Powyższe kody CN podano jedynie w celach informacyjnych.

2.2. Produkt podobny

- (23) W toku dochodzenia wykazano, że następujące produkty mają takie same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne, a także te same podstawowe zastosowania:
- produkt objęty postępowaniem;
 - produkt wytwarzany i sprzedawany na rynkach krajowych państw, których dotyczy postępowanie;
 - produkt wytwarzany i sprzedawany w Unii przez przemysł unijny.
- (24) Komisja uznała na tym etapie, że są to produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

2.3. Argumenty dotyczące zakresu produktu

- (25) Na bardzo późnym etapie wstępnej części dochodzenia jeden użytkownik unijny zgłosił się jako zainteresowana strona i przekazał uwagi dotyczące zakresu produktu. Przedsiębiorstwo zwróciło się o wyłączenie produktów wykonanych ze stali należącej do serii 200 („płaskie wyroby ze stali nierdzewnej należącej do serii 200 walcowane na zimno”) z zakresu produktu, ponieważ jego zdaniem produkty te nie są produkowane w Unii lub są w niej produkowane w bardzo ograniczonym zakresie i charakteryzują się ściśle określonym, niszowym końcowym przeznaczeniem. Zdaniem tego przedsiębiorstwa wyłączenie płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej należącej do serii 200 walcowanych na zimno z uwagi na serię stali, z jakiej je wykonano, oraz ich końcowe przeznaczenie nie wiązałoby się z ryzykiem obchodzenia wymogów ustanowionych dla innych rodzajów produktu.
- (26) Skarżący nie zgodził się z powyższym twierdzeniem. Eurofer utrzymywał, że płaskie wyroby ze stali nierdzewnej należącej do serii 200 walcowane na zimno wytwarza co najmniej dwóch producentów unijnych. Eurofer stwierdził ponadto, że do celów związanych z końcowym przeznaczeniem produktu stal należąca do tej serii można łatwo zastąpić stalą innej serii, a zatem pozostaje ona w bezpośredniej konkurencji z innymi rodzajami produktu. Co więcej, płaskie wyroby ze stali nierdzewnej należącej do serii 200 walcowane na zimno wykazują takie same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne co stal należąca do innych serii i obraca się nimi w ramach tych samych sieci dystrybucji, przy czym nie można ich w łatwy sposób zidentyfikować bez przeprowadzania specjalistycznych testów – co, w opinii skarżącego, stwarza możliwość obchodzenia obowiązujących przepisów. W świetle uwag przedstawionych przez Eurofer Komisja tymczasowo stwierdziła, że rodzaje produktu są względem siebie zamienne.
- (27) Zważywszy na bardzo późne złożenie wniosku dotyczącego produktu, na fakt, że w Unii wytwarza się płaskie wyroby ze stali nierdzewnej należącej do serii 200 walcowane na zimno, oraz na zamienność płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej należącej do serii 200 walcowanych na zimno z innymi rodzajami produktu, tymczasowo odrzuca się wniosek o wyłączenie produktu.

3. DUMPING

3.1. Uwaga wstępna

- (28) Biorąc pod uwagę ograniczoną liczbę stron współpracujących zarówno w Indiach, jak i w Indonezji, szczegółowe informacje na temat niektórych ustaleń dotyczących dumpingu uznaje się za poufne, a zatem zamieszcza się je wyłącznie w ujawnieniach dwustronnych.

3.2. Indie

3.2.1. Współpraca i częściowe stosowanie art. 18 rozporządzenia podstawowego

- (29) Dwoma współpracującymi producentami eksportującymi w Indiach były Chromeni Steels Private Limited i Grupa Jindal.
- (30) Przedsiębiorstwo Chromeni Steels Private Limited wytwarzało produkt objęty postępowaniem w Indiach i sprzedawało go na rynku krajowym głównie klientom niepowiązanym oraz kilku klientom powiązanym. Całość wywozu do Unii realizowano bezpośrednio na rzecz klientów niepowiązanych.
- (31) W dochodzeniu i zdalnej kontroli krzyżowej brały udział następujące przedsiębiorstwa wskazane wprost przez Grupę Jindal jako zajmujące się produkcją i sprzedażą produktu objętego postępowaniem:
- Jindal Stainless Limited („JSL”), zintegrowany producent eksportujący przetwarzający złom stali nierdzewnej w produkt objęty dochodzeniem,
 - Jindal Stainless Hisar Limited („JSHL”), zintegrowany producent eksportujący przetwarzający złom stali nierdzewnej w produkt objęty dochodzeniem,
 - Jindal Stainless Steelways Limited („JSS”), strona zajmująca się walcowaniem na zimno zwojów walcowanych na gorąco kupowanych od JSL i JSHL oraz ich sprzedażą na rynku krajowym Indii,
 - Iberjindal S.L. („IBJ”), powiązane przedsiębiorstwo handlowe z siedzibą w Hiszpanii, które kupuje produkt objęty dochodzeniem od JSL i JSHL i sprzedaje go klientom niepowiązanym i powiązanym w Unii, oraz
 - JSL Global Commodities Pte. Ltd. („JGC”), powiązane przedsiębiorstwo handlowe z siedzibą w Singapurze, które kupuje produkt objęty dochodzeniem od JSL i JSHL i sprzedaje go klientom niepowiązanym w Unii.
- (32) Zdalna kontrola krzyżowa wykazała, że przedsiębiorstwo powiązane z Grupą Jindal w państwie trzecim zajmowało się sprzedażą produktu objętego postępowaniem do Unii. Rola tej strony w działaniach podejmowanych w odniesieniu do produktu objętego dochodzeniem nie została jednak sprecyzowana ani w korespondencji Grupy Jindal, ani w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu. W związku z powyższym pismem z dnia 23 marca 2021 r. Komisja poinformowała Grupę Jindal, że zamierza zastosować przepisy art. 18 rozporządzenia podstawowego i oprzeć się na faktach dostępnych w celu ustalenia nieujawnionych informacji dotyczących roli wspomnianego przedsiębiorstwa powiązanego. W odpowiedzi na to pismo przedsiębiorstwo powiązane mające siedzibę w państwie trzecim przekazało swoje uwagi w dniu 29 marca 2021 r. Grupa Jindal załączyła również do powyższych uwag odpowiedź przedsiębiorstwa powiązanego na pytania zawarte w załączniku do kwestionariusza.
- (33) Uwagi te powtórzono w trakcie posiedzenia wyjaśniającego z udziałem rzecznika praw stron, które odbyło się w dniu 16 kwietnia 2021 r.
- (34) Przedstawione przez Grupę Jindal uwagi dotyczące pisma z dnia 23 marca zostały należycie zbadane, ale nie wpłynęły na wynik przeprowadzonej przez Komisję oceny faktów. W szczególności odpowiedź na pytania zawarte w załączniku do kwestionariusza, którą przekazano w odpowiedzi na pismo Komisji z dnia 23 marca 2021 r., nie mogła zostać poddana zdalnej kontroli krzyżowej – z tego względu Komisja nie była w stanie ocenić kompletności informacji przekazanych w imieniu tej strony.
- (35) W związku z powyższym Komisja potwierdziła swój zamiar zastosowania przepisów art. 18 rozporządzenia podstawowego na tym etapie.

3.2.2. Wartość normalna

- (36) Komisja zbadała w pierwszej kolejności, czy łączna wielkość sprzedaży na rynku krajowym dla poszczególnych współpracujących producentów eksportujących była reprezentatywna, zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajową uznaje się za reprezentatywną, jeśli łączna wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego niezależnym klientom na rynku krajowym na jednego producenta eksportującego stanowi co najmniej 5 % łącznej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem.
- (37) Na tej podstawie łączna wielkość sprzedaży produktu podobnego na rynku krajowym dokonana przez każdego współpracującego producenta eksportującego okazała się być reprezentatywna.
- (38) Następnie Komisja określiła te rodzaje produktu sprzedawane na rynku krajowym, które były identyczne lub porównywalne z rodzajami produktów sprzedawanymi na wywóz do Unii.

- (39) W dalszej kolejności Komisja przeanalizowała, czy rodzaje produktu sprzedawane przez każdego ze współpracujących producentów eksportujących na rynku krajowym są reprezentatywne w zestawieniu z rodzajami produktu sprzedawanymi na wywóz do Unii, zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajowa danego rodzaju produktu jest reprezentatywna, jeżeli całkowita wielkość sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu niezależnym klientom w okresie objętym dochodzeniem stanowi co najmniej 5 % całkowitej sprzedaży eksportowej identycznego lub porównywalnego rodzaju produktu do Unii.
- (40) Następnie Komisja określiła w odniesieniu do każdego rodzaju produktu udział sprzedaży z zyskiem niezależnym klientom na rynku krajowym w okresie objętym dochodzeniem, by móc zdecydować, czy do obliczenia wartości normalnej należy zastosować rzeczywistą sprzedaż krajową, czy też pominąć sprzedaż poza zwykłym obrotem handlowym z uwagi na cenę zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (41) Wartość normalna opiera się na rzeczywistej cenie krajowej każdego rodzaju produktu niezależnie od tego, czy sprzedaż ta jest dokonywana z zyskiem, jeżeli:
- wielkość sprzedaży danego rodzaju produktu, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej lub wyższej od obliczonych kosztów produkcji, stanowiła ponad 80 % całkowitej wielkości sprzedaży tego rodzaju produktu; oraz
 - średnia ważona cena sprzedaży tego rodzaju produktu jest równa jednostkowym kosztom produkcji lub od nich wyższa.
- (42) W tym przypadku wartość normalna jest średnią ważoną cen całej sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu w okresie objętym dochodzeniem.
- (43) Za wartość normalną przyjmuje się rzeczywistą cenę krajową danego rodzaju produktu wyłącznie dla krajowej sprzedaży z zyskiem w okresie objętym dochodzeniem, jeżeli:
- wielkość sprzedaży z zyskiem tego rodzaju produktu odpowiada nie więcej niż 80 % łącznej wielkości sprzedaży tego rodzaju; lub
 - średnia ważona cena tego rodzaju produktu jest niższa od jednostkowych kosztów produkcji.
- (44) W przypadku gdy ponad 80 % sprzedaży krajowej w podziale na rodzaj produktu w okresie objętym dochodzeniem było zyskowe i w przypadku gdy średnia ważona cena sprzedaży była równa średniej ważonej jednostkowego kosztu produkcji lub wyższa od tej średniej, wartość normalną obliczono jako średnią ważoną cen całkowitej rzeczywistej sprzedaży krajowej w okresie objętym dochodzeniem w sytuacji opisanej w motywie 42. W przeciwnym wypadku wartość normalną obliczono jako średnią ważoną sprzedaży z zyskiem w sytuacji opisanej w motywie 43.
- (45) W przypadku gdy dany rodzaj produktu nie był sprzedawany w reprezentatywnych ilościach lub w ogóle nie był sprzedawany na rynku krajowym i w przypadkach, w których sprzedaż danego rodzaju produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym nie miała miejsca lub była niedostateczna, zgodnie z art. 2 ust. 2 i 4 rozporządzenia podstawowego, Komisja konstruowała wartość normalną zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego.
- (46) Wartość normalną skonstruowano dla każdego rodzaju produktu poprzez dodanie do średniego kosztu produkcji produktu podobnego wytwarzanego przez objętych dochodzeniem producentów eksportujących w okresie objętym dochodzeniem następujących elementów:
- średniej ważonej kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych poniesionych przez objętych dochodzeniem producentów eksportujących przy krajowej sprzedaży produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w okresie objętym dochodzeniem; oraz
 - średniej ważonej zysku osiąganego przez producentów eksportujących objętych dochodzeniem z tytułu krajowej sprzedaży produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w okresie objętym dochodzeniem.
- (47) W przypadku rodzajów produktu, które nie były sprzedawane w reprezentatywnych ilościach na rynku krajowym, dodano średnie koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk z transakcji dokonywanych w zwykłym obrocie handlowym tymi rodzajami produktu na rynku krajowym. W odniesieniu do rodzajów produktu w ogóle niesprzedawanych na rynku krajowym lub w przypadku gdy nie stwierdzono sprzedaży w zwykłym obrocie handlowym, dodano średnie ważone koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk z tytułu wszystkich transakcji dokonywanych w zwykłym obrocie handlowym na rynku krajowym.

3.2.3. *Cena eksportowa*

- (48) Producenci eksportujący prowadzili wywóz do Unii albo bezpośrednio na rzecz niezależnych klientów, albo przez powiązane przedsiębiorstwa.
- (49) Jeżeli chodzi o producentów eksportujących, którzy wywozili produkt objęty postępowaniem bezpośrednio do niezależnych klientów w Unii, oraz producentów eksportujących, którzy wywozili produkt objęty postępowaniem do Unii za pośrednictwem przedsiębiorstw powiązanych mających siedzibę w państwie trzecim, za cenę eksportową uznawano cenę faktycznie zapłaconą lub należną za produkt objęty postępowaniem sprzedany na wywóz do Unii, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.
- (50) W przypadku producentów eksportujących wywożących produkt objęty postępowaniem do Unii za pośrednictwem przedsiębiorstw powiązanych działających jako importer, cena eksportowa została ustalona na podstawie ceny, po której produkt przywieziony został po raz pierwszy odsprzedany niezależnym klientom w Unii, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. W takim przypadku dokonano dostosowań ceny w odniesieniu do wszystkich kosztów poniesionych między przywozem a odsprzedażą, w tym kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, oraz rozsądnego zysku.

3.2.4. *Porównanie*

- (51) Komisja porównała wartość normalną i cenę eksportową producentów eksportujących na podstawie ceny ex-works.
- (52) W przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia obiektywnego porównania Komisja dostosowała wartość normalną lub cenę eksportową, uwzględniając różnice mające wpływ na ceny i ich porównywalność, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Cenę eksportową dostosowano tak, aby uwzględniała prowizję powiązanego przedsiębiorstwa handlowego w państwie trzecim (zob. motyw 49). Wartość normalną i cenę eksportową dostosowano w celu uwzględnienia kosztów transportu, ubezpieczenia, opakowania, przeładunku, załadunku i kosztów dodatkowych, kosztów kredytu, opłat bankowych oraz – w stosownych przypadkach – kosztów przeliczania waluty, a także bonifikat, uwzględniając odroczone bonifikaty, w przypadku gdy wywierały one wpływ na porównywalność cen.
- (53) Grupa Jindal wystąpiła o dostosowanie wartości normalnej o kwotę zwróconych opłat przywózowych na podstawie art. 2 ust. 10 lit. b) rozporządzenia podstawowego, twierdząc, że istnienie zryczałtowanego systemu zwrotu ceł przywózowych oznacza, że w odróżnieniu od sprzedaży eksportowej w skład cen całej ich sprzedaży krajowej wchodzi podatek pośredni. Grupa Jindal nie wykazała jednak, że kwoty będące przedmiotem wniosku były powiązane z przywozem surowców wchodzących w skład produktów ani z odprowadzanymi od nich należnościami celnymi. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (54) Biorąc pod uwagę przedstawione w motywach 32–35 powyżej ustalenia ze zdalnej kontroli krzyżowej przeprowadzonej w odniesieniu do przedsiębiorstwa powiązanego z Grupą Jindal mającego siedzibę w państwie trzecim, Komisja zastąpiła określone informacje dotyczące ulg mających zastosowanie do stosowanych przez Grupę Jindal cen sprzedaży do Unii faktami ujawnionymi zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.

3.2.5. *Marginesy dumpingu*

- (55) W odniesieniu do producentów eksportujących Komisja porównała średnią ważoną wartość normalną każdego rodzaju produktu podobnego ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego rodzaju produktu objętego postępowaniem zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.
- (56) Poziom współpracy w omawianej sprawie uznano za wysoki, ponieważ wywóz współpracujących producentów eksportujących reprezentuje 100 % łącznego wywozu do Unii w OD. Nie zidentyfikowano żadnych innych producentów eksportujących poza dwoma współpracującymi producentami eksportującymi. W związku z tym Komisja uznała za właściwe ustalenie rezydualnego marginesu dumpingu na poziomie producenta eksportującego, który miał najwyższy margines dumpingu.
- (57) Tymczasowe marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, są zatem następujące:

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu
Grupa Jindal	13,6 %
Chromeni	36,9 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	36,9 %

3.3. Indonezja

3.3.1. Współpraca i stosowanie art. 18 rozporządzenia podstawowego

- (58) Jak wspomniano w motywie 17 powyżej, trzech indonezyjskich producentów eksportujących przekazało Komisji odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu w wyznaczonym terminie. Jeden z tych producentów eksportujących – PT Bina Niaga Multiusaha – nie odpowiedział jednak na większość pytań zawartych w kwestionariuszu. Większość kluczowych sekcji otrzymanego formularza pozostała niewypełniona (uwzględniając wykazy sprzedaży T-by-T, tabelę kosztów produkcji, tabelę rentowności), a przedsiębiorstwo odpowiedziało wyłącznie na niektóre pytania zawarte w kwestionariuszu. Przekazane dokumenty okazały się na tyle wybrakowane pod względem formalnym, że należało uznać je za równoważne z brakiem jakiejkolwiek odpowiedzi. Dlatego też pismem z dnia 20 listopada 2020 r. Komisja poinformowała zainteresowaną stronę o powodach, dla których Komisja zamierza pominąć przekazane informacje i uznać przedsiębiorstwo za niewspółpracujące. Choć przedsiębiorstwu PT Bina Niaga Multiusaha zapewniono możliwość przekazania dalszych uwag, nie odpowiedziało ono na przekazane jej pismo w tej sprawie w wyznaczonym terminie.
- (59) W związku z powyższym za współpracujących w ramach dochodzenia uznano ostatecznie tylko dwóch pozostałych indonezyjskich producentów eksportujących, tj. Grupę IRNC i Grupę Jindal Indonezja. W toku dochodzenia ustalono, że wspomniane dwie strony odpowiadały za ponad 90 % wielkości indonezyjskiego wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem.
- (60) W dochodzeniu i zdalnej kontroli krzyżowej brały udział następujące przedsiębiorstwa wskazane wprost przez Grupę IRNC jako zajmujące się produkcją i sprzedażą produktu objętego postępowaniem:
- PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry („GCNS”) zajmujące się produkcją zwojów walcowanych na gorąco (materiały do produkcji, nie produkt objęty postępowaniem) i dostarczaniem ich przedsiębiorstwu IRNC do celów związanych z produkcją produktu objętego postępowaniem,
 - PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel („ITSS”) zajmujące się produkcją zwojów walcowanych na gorąco (materiały do produkcji, nie produkt objęty postępowaniem) i dostarczaniem ich przedsiębiorstwu IRNC do celów związanych z produkcją produktu objętego postępowaniem,
 - PT Sulawesi Mining Investment („SMI”) zajmujące się produkcją płyt ze stali nierdzewnej i ich dostarczaniem GCNS do celów związanych z produkcją zwojów walcowanych na gorąco, oraz
 - PT Tsingshan Steel Indonesia („TSI”) zajmujące się produkcją żelazoniklu i jego dostarczaniem ITSS oraz SMI do celów związanych z produkcją płyt.
- (61) W trakcie zdalnej kontroli krzyżowej Komisja odkryła, że Grupa IRNC nie wywiązała się z obowiązku poinformowania Komisji o zaangażowaniu przedsiębiorstwa powiązanego – Tsingshan Holding Group Co. z siedzibą w Chinach – w działania odnoszące się do produktu objętego dochodzeniem. Informacje, których nie przekazano, uznano za kluczowe dla ustalenia zarówno wartości normalnej, jak i ceny eksportowej Grupy IRNC.
- (62) Zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego pismem z dnia 23 marca 2021 r. przedsiębiorstwo poinformowano zatem o przyczynach zamiaru dokonania przez Komisję określonych dostosowań w celu skorygowania wartości normalnej i ceny eksportowej na podstawie dostępnych faktów i zapewniono Grupie IRNC możliwość zgłoszenia uwag.
- (63) Przedsiębiorstwo odpowiedziało na pismo Komisji w dniu 29 marca 2021 r. W swojej odpowiedzi przedsiębiorstwo nie kwestionowało istnienia niedociągnięć wymienionych w piśmie Komisji. Przedsiębiorstwo poinformowało jednak, że chciałoby zastrzec sobie prawo do przekazania uwag na późniejszym etapie postępowania.
- (64) W dochodzeniu i zdalnej kontroli krzyżowej brały udział następujące przedsiębiorstwa wskazane wprost przez Grupę Jindal Indonezja jako współpracujące w ramach dochodzenia poprzez przekazanie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu zajmujące się produkcją i sprzedażą produktu objętego postępowaniem:
- przedsiębiorstwo PT Jindal Indonesia („PTJ”) wytwarzało produkt objęty postępowaniem w Indonezji i sprzedawało go na rynku krajowym klientom niepowiązanym. PTJ prowadziło wywóz bezpośrednio na rzecz klientów unijnych albo za pośrednictwem przedsiębiorstw powiązanych;
 - Iberjindal S.L. („IBJ”), powiązane przedsiębiorstwo handlowe z siedzibą w Hiszpanii, które kupuje produkt objęty dochodzeniem od PTJ i sprzedaje go klientom niepowiązanym i powiązanym w Unii oraz

— JSL Global Commodities Pte. Ltd. („JGC”), powiązane przedsiębiorstwo handlowe z siedzibą w Singapurze kupujące produkt objęty dochodzeniem od PTJ i odsprzedające go klientom niepowiązanym w Unii.

3.3.2. Wartość normalna

- (65) Komisja zbadała w pierwszej kolejności, czy łączna wielkość sprzedaży na rynku krajowym dla poszczególnych współpracujących producentów eksportujących była reprezentatywna, zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajową uznaje się za reprezentatywną, jeśli łączna wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego niezależnym klientom na rynku krajowym na jednego producenta eksportującego stanowi co najmniej 5 % łącznej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem.
- (66) Na tej podstawie łączna wielkość sprzedaży produktu podobnego na rynku krajowym dokonana przez każdego producenta eksportującego okazała się być reprezentatywna.
- (67) Następnie Komisja określiła te rodzaje produktu sprzedawane na rynku krajowym, które były identyczne lub porównywalne z rodzajami produktów sprzedawanymi na wywóz do Unii.
- (68) W dalszej kolejności Komisja przeanalizowała, czy sprzedaż krajowa dokonywana przez każdego współpracującego producenta eksportującego na rynku krajowym w przypadku każdego rodzaju produktu, który jest identyczny lub porównywalny z rodzajem produktu sprzedawanym na wywóz do Unii, była reprezentatywna zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajowa danego rodzaju produktu jest reprezentatywna, jeżeli całkowita wielkość sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu niezależnym klientom w okresie objętym dochodzeniem stanowi co najmniej 5 % całkowitej sprzedaży eksportowej identycznego lub porównywalnego rodzaju produktu do Unii.
- (69) Następnie Komisja określiła w odniesieniu do każdego rodzaju produktu udział sprzedaży z zyskiem niezależnym klientom na rynku krajowym w okresie objętym dochodzeniem, by móc zdecydować, czy do obliczenia wartości normalnej należy zastosować całkowitą rzeczywistą sprzedaż krajową, czy też pominąć sprzedaż poza zwykłym obrotem handlowym z uwagi na cenę zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (70) Wartość normalna opiera się na rzeczywistej cenie krajowej każdego rodzaju produktu niezależnie od tego, czy sprzedaż ta jest dokonywana z zyskiem, jeżeli:
- wielkość sprzedaży danego rodzaju produktu, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej lub wyższej od obliczonych kosztów produkcji, stanowiła ponad 80 % całkowitej wielkości sprzedaży tego rodzaju produktu; oraz
 - średnia ważona cena sprzedaży tego rodzaju produktu jest równa średniej ważonej jednostkowych kosztów produkcji lub od nich wyższa.
- (71) W tym przypadku wartość normalna jest średnią ważoną cen całej sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu w okresie objętym dochodzeniem.
- (72) Za wartość normalną przyjmuje się rzeczywistą cenę krajową danego rodzaju produktu wyłącznie dla krajowej sprzedaży z zyskiem w okresie objętym dochodzeniem, jeżeli:
- wielkość sprzedaży z zyskiem tego rodzaju produktu odpowiada nie więcej niż 80 % łącznej wielkości sprzedaży tego rodzaju; lub
 - średnia ważona cena tego rodzaju produktu jest niższa od średniej ważonej jednostkowych kosztów produkcji.
- (73) W przypadku gdy ponad 80 % sprzedaży krajowej w podziale na rodzaj produktu w okresie objętym dochodzeniem było zyskowne i w przypadku gdy średnia ważona cena sprzedaży była wyższa od średniej ważonej jednostkowego kosztu produkcji, wartość normalną obliczono jako średnią ważoną cen całkowitej sprzedaży krajowej w okresie objętym dochodzeniem w sytuacji opisanej w motywie 71 lub jako średnią ważoną samej sprzedaży z zyskiem w sytuacji opisanej w motywie 72.
- (74) W przypadku gdy dany rodzaj produktu nie był sprzedawany w reprezentatywnych ilościach lub w ogóle nie był sprzedawany na rynku krajowym i w przypadkach, w których sprzedaż danego rodzaju produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym nie miała miejsca lub była niedostateczna, a także w przypadku, gdy sprzedaż danego rodzaju produktu odbywała się po cenach niższych niż jednostkowe koszty produkcji powiększone o koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne, zgodnie z art. 2 ust. 2 i 4 rozporządzenia podstawowego, Komisja konstruowała wartość normalną zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego.

- (75) Wartość normalną skonstruowano dla każdego rodzaju produktu poprzez dodanie do średniego kosztu produkcji produktu podobnego wytwarzanego przez współpracujących producentów eksportujących w okresie objętym dochodzeniem następujących elementów:
- średniej ważonej kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych poniesionych przez współpracujących producentów eksportujących przy krajowej sprzedaży produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w okresie objętym dochodzeniem; oraz
 - średniej ważonej zysku osiąganego przez współpracujących producentów eksportujących z tytułu krajowej sprzedaży produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w okresie objętym dochodzeniem.
- (76) W przypadku rodzajów produktu, które nie były sprzedawane w reprezentatywnych ilościach na rynku krajowym, dodano średnie koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk z transakcji dokonywanych w zwykłym obrocie handlowym tymi rodzajami produktu na rynku krajowym. W odniesieniu do rodzajów produktu w ogóle niesprzedawanych na rynku krajowym lub w przypadku gdy nie stwierdzono sprzedaży w zwykłym obrocie handlowym, dodano średnie ważone koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk z tytułu wszystkich transakcji dokonywanych w zwykłym obrocie handlowym na rynku krajowym.

3.3.3. Cena eksportowa

- (77) Producenci eksportujący prowadzili wywóz do Unii albo bezpośrednio na rzecz niezależnych klientów, albo przez powiązane przedsiębiorstwa.
- (78) Jeżeli chodzi o producentów eksportujących, którzy wywozili produkt objęty postępowaniem bezpośrednio do niezależnych klientów w Unii, oraz producentów eksportujących, którzy wywozili produkt objęty postępowaniem do Unii za pośrednictwem przedsiębiorstw powiązanych mających siedzibę w państwie trzecim, za cenę eksportową uznawano cenę faktycznie zapłaconą lub należną za produkt objęty postępowaniem sprzedany na wywóz do Unii, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.
- (79) W przypadku producentów eksportujących wywożących produkt objęty postępowaniem do Unii za pośrednictwem przedsiębiorstw powiązanych działających jako importer, cena eksportowa została ustalona na podstawie ceny, po której produkt przywieziony został po raz pierwszy odsprzedany niezależnym klientom w Unii, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. W takim przypadku dokonano dostosowań ceny w odniesieniu do wszystkich kosztów poniesionych między przywozem a odsprzedażą, w tym kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, oraz rozsądnego zysku.

3.3.4. Porównanie

- (80) Komisja porównała wartość normalną i cenę eksportową współpracujących producentów eksportujących na podstawie ceny ex-works.
- (81) W przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia obiektywnego porównania Komisja dostosowała wartość normalną lub cenę eksportową, uwzględniając różnice mające wpływ na ceny i ich porównywalność, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Cenę eksportową dostosowano tak, aby uwzględniła prowizję powiązanego przedsiębiorstwa handlowego w państwie trzecim (zob. motyw 78).
- (82) Wartość normalną i cenę eksportową dostosowano w celu uwzględnienia kosztów transportu, ubezpieczenia, przeładunku, załadunku i kosztów dodatkowych, kosztów kredytu, opłat bankowych oraz – w stosownych przypadkach – kosztów przeliczania waluty, a także bonifikat, uwzględniając odroczone bonifikaty, w przypadku gdy wywierały one wpływ na porównywalność cen.
- (83) Na podstawie dowodu rzeczowego zabezpieczonego w ramach zdalnej kontroli krzyżowej stwierdzono, że ustalenia ze zdalnej kontroli krzyżowej dotyczące przedsiębiorstwa powiązanego z Jindal Indie z siedzibą w państwie trzecim przedstawione w motywach 32–35 powyżej wywierały również wpływ na część sprzedaży realizowanej na rzecz Unii przez Grupę Jindal Indonezja. Zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego do uzupełnienia informacji dotyczących tego przedsiębiorstwa wykorzystano fakty dostępne. To samo dotyczy brakujących informacji dotyczących Grupy IRNC, o których mowa w motywach 61–63 powyżej.

3.3.5. Marginesy dumpingu

- (84) W przypadku współpracujących producentów eksportujących Komisja porównała średnią ważoną wartość normalną każdego rodzaju produktu podobnego ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego rodzaju produktu objętego postępowaniem, zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.

- (85) Poziom współpracy w tym przypadku uznano za wysoki, ponieważ wywóz dokonywany przez współpracujących producentów eksportujących stanowił ponad 90 % łącznej wielkości przywozu z Indonezji w okresie objętym dochodzeniem. W związku z tym Komisja ustaliła rezydualny margines dumpingu na poziomie współpracującego producenta eksportującego, który miał najwyższy margines dumpingu.
- (86) Tymczasowe marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocenieniem, są zatem następujące:

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu
Grupa Jindal	20,2 %
Grupa IRNC	19,9 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	20,2 %

4. SZKODA

4.1. Definicja przemysłu unijnego i produkcji unijnej

- (87) Produkt podobny był wytwarzany w okresie objętym dochodzeniem przez 13 znanych producentów w Unii. Producenci ci reprezentują przemysł unijny w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (88) Zgodnie z ustaleniami całkowita produkcja unijna w okresie objętym dochodzeniem wyniosła około 3,1 mln ton. Komisja ustaliła tę wartość na podstawie wszystkich dostępnych informacji dotyczących przemysłu Unii, a mianowicie poddanych zdalnej kontroli krzyżowej odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszach otrzymanych od stowarzyszenia Eurofer oraz producentów unijnych objętych próbą.
- (89) Jak wskazano w motywie 8, do próby wybrano trzech producentów unijnych, którzy odpowiadają za ponad 60 % całkowitej unijnej produkcji produktu podobnego. Wszyscy oni są producentami zintegrowanymi pionowo.

4.2. Konsumpcja w Unii

- (90) Komisja ustaliła wielkość konsumpcji w Unii na podstawie: a) skontrolowanych krzyżowo danych stowarzyszenia Eurofer dotyczących sprzedaży produktu podobnego przez przemysł Unii klientom niepowiązanym, niezależnie od tego, czy jest to sprzedaż bezpośrednia czy pośrednia, częściowo skontrolowanych krzyżowo przez porównanie z danymi producentów unijnych objętych próbą; oraz b) przywozu produktu objętego dochodzeniem do Unii z wszystkich państw trzecich, według danych Eurostatu.
- (91) Konsumpcja w Unii kształtowała się w okresie badanym następująco:

Tabela 1

Konsumpcja w Unii (w tonach)

	2017	2018	2019	OD
Konsumpcja w Unii	3 873 092	3 717 114	3 442 541	3 206 766
Indeks	100	96	89	83

Źródło: Eurofer, producenci unijni objęci próbą i Eurostat.

- (92) W okresie badanym konsumpcja w Unii zmniejszyła się o 17 %.

4.3. Przywóz z państw, których dotyczy postępowanie

4.3.1. Ocena łączna skutków przywozu z państw, których dotyczy postępowanie

- (93) Komisja zbadała, czy przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzący z państw, których dotyczy postępowanie, należy oceniać w sposób łączny zgodnie z art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (94) Zgodnie z tym przepisem przywóz z więcej niż jednego państwa powinien być oceniany w sposób łączny jedynie pod warunkiem że:
- ustalony margines dumpingu w przywozie z każdego kraju przekracza poziom *de minimis* zdefiniowany w art. 9 ust. 3 i wielkość przywozu z każdego z tych krajów nie jest nieznaczną; oraz
 - ocena łączna skutków przywozu jest właściwa po uwzględnieniu warunków konkurencji między produktami przywozonymi a unijnym produktem podobnym.
- (95) Marginesy dumpingu ustalone w odniesieniu do przywozu z każdego z dwóch państw, których dotyczy postępowanie, podsumowano w motywach 57 i 86. Wszystkie te marginesy przekraczały próg *de minimis* określony w art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (96) Wielkości przywozu z każdego z tych dwóch państw, których dotyczy postępowanie, nie była nieznaczną. Udział przywozu w rynku w okresie objętym dochodzeniem wynosił 3,4 % w przypadku Indii i 2,8 % w przypadku Indonezji.
- (97) Warunki konkurencji między przywozem towarów po cenach dumpingowych z każdego z dwóch państw, których dotyczy postępowanie, oraz między tym przywozem a unijnym produktem podobnym, były podobne. Płaskie wyroby ze stali nierdzewnej walcowane na zimno pochodzące z Indii i Indonezji konkurowały ze sobą przy przywozie na sprzedaż na rynku unijnym oraz z produktem podobnym wytwarzanym przez przemysł Unii, ponieważ wszystkie były sprzedawane klientom należącym do podobnych kategorii.
- (98) Dlatego też wszystkie kryteria określone w art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego zostały spełnione, a przywóz z krajów, których dotyczy postępowanie, został dla celów ustalenia szkody zbadany w sposób łączny.

4.3.2. Wielkość i udział w rynku przywozu z państw, których dotyczy postępowanie

- (99) Komisja ustaliła wielkość przywozu na podstawie danych Eurostatu. Udział w rynku przywozu został ustalony poprzez porównanie wielkości przywozu z konsumpcją w Unii.
- (100) Przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, w okresie badanym kształtował się następująco:

Tabela 2

Wielkość przywozu (w tonach) i udział w rynku

	2017	2018	2019	OD
Indie	114 865	120 729	105 359	108 885
<i>Indeks</i>	100	105	92	95
Udział w rynku	3,0 %	3,2 %	3,1 %	3,4 %
<i>Indeks</i>	100	110	103	114
Indonezja	13 830	34 648	72 739	89 131
<i>Indeks</i>	100	251	526	644
Udział w rynku	0,4 %	0,9 %	2,1 %	2,8 %
<i>Indeks</i>	100	261	592	778
Łącznie państwa, których dotyczy postępowanie	128 695	155 377	178 098	198 016

<i>Indeks</i>	100	121	138	154
Udział w rynku	3,3 %	4,2 %	5,2 %	6,2 %
<i>Indeks</i>	100	126	156	186

Źródło: Eurostat.

- (101) Przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, zwiększył się w okresie badanym o 54 %, co pozwoliło tym państwom zwiększyć swój łączny udział rynku z poziomu 3,3 % w 2017 r. do 6,2 % w OD. Wspomniany wzrost – zarówno jeżeli chodzi o wielkość przywozu, jak i jeżeli chodzi o udział w rynku – można przypisać przywózowi z Indonezji, który zwiększył się pod względem ilościowym niemal 6,5-krotnie w okresie badanym, co przełożyło się na wzrost jego udziału w rynku z poziomu 0,4 % do poziomu 2,8 %. Choć przywóz z Indii wzrósł w latach 2017–2018, w późniejszym okresie odnotowano jego spadek. Przełożyło się to na ogólny spadek wielkości przywozu w ujęciu bezwzględny w okresie badanym. W dniu 1 lutego 2019 r. Komisja opublikowała rozporządzenie nakładające ostateczne środki ochronne w odniesieniu do przywozu niektórych wyrobów ze stali ⁽⁶⁾. W odniesieniu do produktu objętego dochodzeniem z Indii zastosowano kontyngent taryfowy dla konkretnego państwa, ograniczając przywóz produktów objętych stawką celną w ramach kontyngentu do poziomu niższego niż poziom z 2018 r. Ponieważ Indonezja nie została objęta kontyngentem taryfowym dla konkretnego państwa, ale kontyngentem dla wszystkich innych państw, przywóz z Indonezji nie podlegał takim ograniczeniom jak przywóz z Indii. Spadek wielkości przywozu z Indii był jednak mniejszy niż ogólny spadek konsumpcji w Unii, dzięki czemu udział przywozu z Indii w rynku mimo wszystko wzrósł nieznacznie z poziomu 3 % w 2017 r. do poziomu 3,4 % w OD.

4.3.3. Ceny przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, oraz podcięcie cenowe

- (102) Komisja ustaliła ceny przywozu na podstawie danych Eurostatu. Średnia ważona cena przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, w okresie badanym kształtowała się następująco:

Tabela 3

Ceny przywozu z państw, których dotyczy postępowanie (EUR/t)

	2017	2018	2019	OD
Indie	2 080	2 173	2 075	2 073
<i>Indeks</i>	100	104	100	100
Indonezja	1 818	1 923	1 917	1 962
<i>Indeks</i>	100	106	105	108
Średnia dla państw, których dotyczy postępowanie	2 052	2 117	2 010	2 023
<i>Indeks</i>	100	103	98	99

Źródło: Eurostat.

- (103) Choć w przypadku Indii średnie ceny importowe wzrosły w latach 2017–2018 o 4 %, utrzymywały się na stałym poziomie w całym okresie badanym, podczas gdy w przypadku Indonezji odnotowano ich wzrost o 8 %. Mimo to w przypadku obydwu państw, których dotyczy postępowanie, w całym okresie badanym średnie ceny importowe utrzymywały się stale na poziomie niższym niż ceny producentów unijnych (zob. tabela 7).
- (104) Komisja określiła podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem przez porównanie:
- średnich ważonych cen sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu stosowanych przez trzech objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów na rynku unijnym, dostosowanych do poziomu cen ex-works; oraz
 - odpowiadających im średnich ważonych cen przywozu poszczególnych rodzajów produktu, dokonywanego przez współpracujących producentów eksportujących z państw, których dotyczy postępowanie, na rzecz pierwszego niezależnego klienta na rynku unijnym, ustalonych na podstawie kosztu, ubezpieczenia i frachtu (CIF) z odpowiednimi dostosowaniami uwzględniającymi koszty ponoszone po przywozie.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2019, s. 27.

- (105) Porównania cen dokonano z rozróżnieniem na rodzaje produktu w odniesieniu do transakcji na tym samym poziomie handlu, w razie konieczności odpowiednio dostosowanych oraz po odliczeniu bonifikat i rabatów. Wynik porównania wyrażono jako odsetek obrotów objętych próbą producentów unijnych w okresie objętym dochodzeniem. Wykazał on istnienie marginesów podjęcia na poziomie 4,8 % i 13,4 % w przypadku indyjskich producentów eksportujących oraz 12,0 % i 12,4 % w przypadku indonezyjskich producentów eksportujących.

4.4. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

4.4.1. Uwagi ogólne

- (106) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego badanie wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na przemysł unijny zawierało ocenę wszystkich wskaźników gospodarczych, które wywierają wpływ na przemysł unijny w okresie badanym.
- (107) Jak wspomniano w motywie 8, w celu określenia potencjalnej szkody poniesionej przez przemysł Unii zastosowano kontrolę wyrwykową.
- (108) W celu określenia szkody Komisja wprowadziła rozróżnienie między makroekonomicznymi i mikroekonomicznymi wskaźnikami szkody. Komisja oceniła wskaźniki makroekonomiczne na podstawie danych zawartych w odpowiedziach Eurofer na pytania zawarte w kwestionariuszu dotyczących wszystkich producentów unijnych, porównanych w razie potrzeby z odpowiedziami na pytania zawarte w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu od producentów unijnych objętych próbą. Komisja oceniła wskaźniki mikroekonomiczne na podstawie danych przedstawionych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych. Oba zbiory danych poddano zdalnej kontroli krzyżowej i uznano za reprezentatywne dla warunków ekonomicznych przemysłu Unii.
- (109) Do wskaźników makroekonomicznych zalicza się: produkcja, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność i wielkość marginesu dumpingu.
- (110) Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, koszty pracy, zapasy, rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji.

4.4.2. Wskaźniki makroekonomiczne

4.4.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (111) Całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 4

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2017	2018	2019	OD
Całkowita produkcja unijna (w tonach)	3 708 262	3 640 429	3 379 817	3 111 804
<i>Indeks</i>	100	98	91	84
Moce produkcyjne (w tonach)	4 405 623	4 517 379	4 530 146	4 572 365
<i>Indeks</i>	100	103	103	104
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	84 %	81 %	75 %	68 %
<i>Indeks</i>	100	96	89	81

Źródło: Eurofer.

- (112) Wielkość produkcji przemysłu unijnego spadła gwałtownie w okresie badanym o 16 %. Zgłoszone wartości mocy produkcyjnych dotyczyły zdolności rzeczywistej, co oznacza, że uwzględniono dostosowania, uznawane w przemyśle za normy, obejmujące czas przygotowawczy, prace konserwacyjne, wąskie gardła i inne normalne przerwy w produkcji. Na tej podstawie moce produkcyjne praktycznie utrzymywały się na stałym poziomie; Po wprowadzeniu środków antydumpingowych wobec przywozu płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”) i Tajwanu w 2015 r. (7) niektórzy producenci unijni rozpoczęli modernizację swojej infrastruktury powiązanej z mocami produkcyjnymi. Wspomniana modernizacja doprowadziła do nieznacznego wzrostu mocy produkcyjnych o 4 % w okresie badanym.
- (113) W wyniku zmniejszenia produkcji i nieznacznego wzrostu mocy produkcyjnych wykorzystanie mocy produkcyjnych zmniejszyło się o 19 % w okresie badanym i spadło poniżej 70 % w OD.

4.4.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (114) Wielkość sprzedaży i udział przemysłu unijnego w rynku kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 5

Wielkość sprzedaży i udział w rynku

	2017	2018	2019	OD
Wielkość sprzedaży przemysłu Unii (w tonach)	2 735 448	2 711 044	2 530 259	2 330 537
Indeks	100	99	92	85
Udział w rynku	70,6 %	72,9 %	73,5 %	72,7 %
Indeks	100	103	104	103

Źródło: Eurofer i Eurostat.

- (115) Wielkość sprzedaży przemysłu Unii zmalała w okresie badanym o 15 %.
- (116) Przemysłowi Unii udało się jednak utrzymać swój udział w rynku w okresie badanym, a nawet nieznacznie zwiększyć go o 2,1 punktu procentowego, ponieważ skala spadku konsumpcji okazała się jeszcze większa niż spadek wielkości sprzedaży przemysłu Unii z uwagi na fakt, że sprzedaż unijna częściowo zastąpiła przywóz z innych państw niż państwa, których dotyczy postępowanie.

4.4.2.3. Wzrost

- (117) Powyższe dane liczbowe dotyczące produkcji i wielkości sprzedaży w ujęciu bezwzględny, które wykazywały wyraźną tendencję spadkową w okresie badanym, świadczą o tym, że przemysł Unii nie był w stanie rozwijać się w ujęciu bezwzględny. Nieznaczny wzrost w porównaniu z poziomem konsumpcji był możliwy wyłącznie z uwagi na fakt, że przemysł Unii zdecydował się zareagować na presję cenową wywieraną przez przywóz towarów po cenach dumpingowych, obniżając swoje ceny sprzedaży.

4.4.2.4. Zatrudnienie i wydajność

- (118) Zatrudnienie i wydajność kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 6

Zatrudnienie i wydajność

	2017	2018	2019	OD
Liczba zatrudnionych	13 411	13 495	13 968	13 660
Indeks	100	101	104	102

(7) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1429 z dnia 26 sierpnia 2015 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajwanu (Dz.U. L 224 z 27.8.2015, s. 10).

Wydajność (tony w przeliczeniu na pracownika)	277	270	242	228
Indeks	100	98	88	82

Źródło: Eurofer.

- (119) Poziom zatrudnienia w przemyśle Unii związanego z produkcją płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno wzrósł o 4 % w latach 2017–2019 i spadł o 2 punkty procentowe między 2019 r. a OD, co oznacza wzrost o 2 % w okresie badanym. W związku z gwałtownym spadkiem produkcji wydajność siły roboczej przemysłu Unii, mierzona w tonach na pracownika rocznie (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy), znacznie spadła w okresie badanym – o 18 %.

4.4.2.5. Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (120) Wszystkie marginesy dumpingu znacznie przekraczały poziom de minimis. Wpływ wielkości rzeczywistego marginesu dumpingu na przemysł Unii nie był nieznaczny, jeśli weźmie się pod uwagę wielkość i ceny przywozu z państw, których dotyczy postępowanie.
- (121) Przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno był już przedmiotem dochodzenia antydumpingowego. Komisja ustaliła, że w 2013 r. znaczący wpływ na sytuację przemysłu Unii miał przywóz towarów po cenach dumpingowych z ChRL i Tajwanu, co doprowadziło do nałożenia w październiku 2015 r. ostatecznych środków antydumpingowych na przywóz z tych państw⁽⁸⁾. Jest zatem mało prawdopodobne, aby wspomniane praktyki dumpingowe miały wpływ na sytuację przemysłu Unii w okresie badanym w stopniu większym niż marginalny. Obecnie trwa przegląd wygaśnięcia środków antydumpingowych stosowanych względem przywozu pochodzącego z ChRL i Tajwanu⁽⁹⁾.

4.4.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

4.4.3.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

- (122) Średnie ważone jednostkowe ceny sprzedaży stosowane przez objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów w Unii kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 7

Ceny sprzedaży w Unii

	2017	2018	2019	OD
Średnia jednostkowa cena sprzedaży (EUR/tona)	2 252	2 312	2 206	2 175
Indeks	100	103	98	97
Jednostkowy koszt produkcji (EUR/t)	1 958	2 064	2 019	2 013
Indeks	100	105	103	103

Źródło: Producenci unijni objęci próbą.

⁽⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1429 z dnia 26 sierpnia 2015 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajwanu (Dz.U. L 224 z 27.8.2015, s. 10).

⁽⁹⁾ Zawiadomienie o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych stosowanych względem przywozu płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajwanu (Dz.U. C 280 z 25.8.2020, s. 6).

- (123) Po wykazaniu niewielkiego wzrostu o 3 % w latach 2017–2018 średnie jednostkowe ceny sprzedaży spadły o 6 % od 2018 r. do OD, co oznacza spadek o 3 % w okresie badanym. W tym samym okresie koszty produkcji wzrosły równocześnie o 5 %, po czym ustabilizowały się na poziomie kosztów o 3 % wyższym niż na początku okresu badanego. Zmiana kosztów była w dużej mierze wynikiem znacznego wzrostu cen surowców, takich jak nikiel i żelazo-chrom. Ze względu na tłumienie cen spowodowane przywozem towarów po cenach dumpingowych przemysł Unii nie był w stanie przełożyć tego wzrostu kosztów na ceny sprzedaży, a wręcz był zmuszony do obniżenia tych cen.

4.4.3.2. Koszty pracy

- (124) Średnie koszty pracy objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 8

Średnie koszty pracy na pracownika

	2017	2018	2019	OD
Średnie koszty pracy na EPC (w EUR)	72 366	70 663	71 659	70 324
Indeks	100	98	99	97

Źródło: Producenci unijni objęci próbą.

- (125) Średnie koszty pracy na pracownika producentów unijnych objętych próbą zmniejszyły się w okresie badanym o 3 %. Pokazuje to, że w celu ograniczenia szkody producenci unijni byli w stanie obniżyć koszty pracy w odpowiedzi na pogarszającą się sytuację na rynku.

4.4.3.3. Zapasy

- (126) Stan zapasów objętych próbą producentów unijnych kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 9

Zapasy

	2017	2018	2019	OD
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (w tonach)	125 626	148 777	125 480	98 835
Indeks	100	118	100	79
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji	5,54 %	6,53 %	6,09 %	5,13 %
Indeks	100	118	110	93

Źródło: Producenci unijni objęci próbą.

- (127) W okresie badanym stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego zmniejszył się o 21 %. Tendencja ta wynikała ze spadku wielkości produkcji. Większość rodzajów produktu podobnego jest wytwarzanych przez przemysł Unii na konkretne zamówienia od użytkowników. Zapasy nie są zatem uznawane za istotny wskaźnik szkody w przypadku tego przemysłu. Potwierdza to także analiza zmian stanu zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako wartości procentowej produkcji. Jak przedstawiono powyżej, wskaźnik ten wahał się w okresie badanym w zakresie 5–7 % wielkości produkcji producentów unijnych objętych próbą.

4.4.3.4. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji oraz zdolność do pozyskania kapitału

Tabela 10

Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji

	2017	2018	2019	OD
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (w % obrotu ze sprzedaży)	7,6 %	6,0 %	1,5 %	0,4 %
<i>Indeks</i>	100	79	19	6
Przepływy środków pieniężnych (w EUR)	387 200 359	273 674 277	237 840 311	184 024 688
<i>Indeks</i>	100	71	61	48
Inwestycje (EUR)	111 578 442	111 637 871	96 541 925	96 585 152
<i>Indeks</i>	100	100	87	87
Zwrot z inwestycji	20 %	15 %	6 %	4 %
<i>Indeks</i>	100	75	31	20

Źródło: Producenci unijni objęci próbą.

- (128) Komisja określiła rentowność producentów unijnych włączonych do próby, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów z tej sprzedaży.
- (129) Ogólna rentowność spadła z 7,6 % w 2017 r. do 0,4 % w okresie objętym dochodzeniem. Jak przedstawiono w sekcji 4.3.3, spadek ten zbiega się z wzrostem wielkości przywozu po cenach podcinających z państw, których dotyczy postępowanie, oraz udziału tych państw w rynku.
- (130) Wszystkie pozostałe wskaźniki finansowe, tj. przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z aktywów, wyraźnie wykazywały tę samą tendencję spadkową.
- (131) Przepływy środków pieniężnych netto to zdolność producentów unijnych do samofinansowania swojej działalności. Przepływy środków pieniężnych wykazywały stały spadek w okresie badanym, w wyniku czego w OD znajdowały się na poziomie o 52 % niższym niż na początku okresu objętego dochodzeniem.
- (132) Inwestycje to wartość księgowa aktywów netto. W latach 2017–2018 utrzymywały się na stałym poziomie, a w latach 2018–2019 można zaobserwować gwałtowny spadek o 13 punktów procentowych. Zwrot z inwestycji to procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji odzwierciedlający poziom amortyzacji środków trwałych. Zwrot ten zmniejszał się systematycznie i odnotował znaczący spadek o 80 % w okresie badanym.
- (133) Słabe wyniki finansowe przemysłu Unii pomiędzy rokiem 2017 a okresem objętym dochodzeniem ograniczyły jego zdolność do pozyskania kapitału. Przemysł Unii jest kapitałochłonny i charakteryzuje się znacznymi inwestycjami. Zwrot z inwestycji w okresie badanym nie jest wystarczający do pokrycia tak znacznych inwestycji.

4.5. Wnioski dotyczące szkody

- (134) W dochodzeniu wskazano, że przemysł Unii mógł zareagować na presję cenową wywieraną przez przywóz towarów po cenach dumpingowych z Indii i Indonezji jedynie poprzez obniżenie cen sprzedaży, aby utrzymać (a nawet nieznacznie zwiększyć) swój udział w rynku w okresie badanym. Przywóz towarów po cenach dumpingowych spowodował tłumienie cen, w rozumieniu art. 3 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, na rynku Unii w okresie objętym dochodzeniem. W okresie badanym ceny przemysłu Unii spadły o 3 %, podczas gdy w warunkach uczciwej konkurencji należałoby oczekiwać, że ich wzrost będzie porównywalny ze wzrostem kosztu produkcji, który wzrósł o 3 %. Sytuacja ta miała istotny wpływ na zyskowność przemysłu Unii, która spadła o 94 % w okresie badanym do bardzo niskiego i niemożliwego do utrzymania w okresie objętym dochodzeniem.

- (135) Konsumpcja w Unii znacznie spadła w okresie badanym i zarówno wielkość sprzedaży, jak i wielkość produkcji przemysłu Unii były zgodne z tą tendencją. Moce produkcyjne nieznacznie wzrosły, co wynikało z pozytywnych perspektyw dla przemysłu Unii po wprowadzeniu w 2015 r. środków antydumpingowych wobec przywozu produktu objętego dochodzeniem pochodzącego z ChRL i Tajwanu.
- (136) W okresie badanym producenci unijni odnotowali jednak gwałtowny spadek wydajności i wykorzystania mocy produkcyjnych. To pogorszenie danych liczbowych można jedynie w niewielkim stopniu wyjaśnić niewielkim wzrostem zatrudnienia i mocy produkcyjnych – ich główną przyczyną był spadek konsumpcji w Unii przy jednoczesnym wzroście przywozu z państw, których dotyczy postępowanie.
- (137) Jednak to wskaźniki finansowe producentów unijnych w pełni ilustrują poniesioną szkodę. W okresie badanym przemysł Unii odnotował wzrost kosztów produkcji, co w połączeniu ze spadkiem cen sprzedaży spowodowało spadek rentowności z 7,6 % w 2017 r. do 0,4 % w OD. Podobna negatywną zmianę można zaobserwować w odniesieniu do innych wskaźników finansowych: inwestycji (-13 %), zwrotu z inwestycji (-80 %) oraz przepływu środków pieniężnych (-52 %).
- (138) Ze wskaźników szkody wynika zatem, że przemysł Unii poniósł w OD istotną szkodę, ponieważ obniżył ceny sprzedaży pomimo rosnących kosztów produkcji, co doprowadziło do załamania się jego rentowności, a to z kolei miało negatywny wpływ na inwestycje, zwrot z inwestycji i przepływy środków pieniężnych.
- (139) W związku z powyższym Komisja stwierdziła na tym etapie, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

- (140) Zgodnie z art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy przywóz po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, spowodował istotną szkodę dla przemysłu Unii. Zgodnie z art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała także, czy inne znane czynniki mogły w tym samym czasie również spowodować szkodę dla przemysłu Unii. Komisja dopilnowała, aby wszelkie szkody spowodowane przez inne czynniki niż przywóz po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, nie były łączone z tym przywozem. Te czynniki to: przywóz z państw trzecich, spadek konsumpcji, wyniki wywozu przemysłu Unii, wzrost kosztów surowców oraz konkurencyjne praktyki cenowe przemysłu Unii.

5.1. Wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (141) Przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, wzrósł o ponad 50 % w okresie badanym, a jego udział w rynku prawie się podwoił. Ten wzrost udziału w rynku odbył się ze szkodą dla przywozu z państw trzecich. Tani przywóz towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, wywierał jednak presję cenową na przemysł Unii. Ceny przywozu z Indii i Indonezji były w okresie badanym o 5–19 % niższe od cen przemysłu Unii. Ze względu na te ceny przywozu producenci unijni nie tylko nie byli w stanie ująć w swoich cenach wzrostu kosztów surowców, ale byli wręcz zmuszeni obniżyć swoje ceny sprzedaży, aby utrzymać udział w rynku.
- (142) W rezultacie rentowność producentów unijnych, która w 2017 r. znajdowała się na stosunkowo wysokim poziomie, spadła w OD niemal do zera, co miało dalszy niekorzystny wpływ na wszystkie wskaźniki finansowe omawianych przedsiębiorstw.
- (143) Istnieje zatem silny związek przyczynowy między przywozem towarów po cenach dumpingowych z Indii i Indonezji a szkodą poniesioną przez przemysł Unii.

5.2. Wpływ pozostałych czynników

5.2.1. Przywóz z państw trzecich

- (144) Wielkość i ceny przywozu z pozostałych państw trzecich kształtowała się w okresie badanym następująco:

Tabela 11

Państwo		2017	2018	2019	OD
Tajwan	Wielkość sprzedaży (w tonach)	199 553	223 110	185 618	165 540
	<i>Indeks</i>	100	112	93	83
	Udział w rynku	5,2 %	6,0 %	5,4 %	5,2 %
	<i>Indeks</i>	100	116	105	100
	Średnia cena (EUR/t)	1 668	1 749	1 684	1 655
	<i>Indeks</i>	100	105	101	99
Republika Korei	Wielkość sprzedaży (w tonach)	147 696	165 812	160 947	164 882
	<i>Indeks</i>	100	112	109	112
	Udział w rynku	3,8 %	4,5 %	4,7 %	5,1 %
	<i>Indeks</i>	100	117	123	135
	Średnia cena (EUR/t)	1 859	1 944	1 860	1 853
	<i>Indeks</i>	100	105	100	100
Republika Południowej Afryki	Wielkość sprzedaży (w tonach)	98 063	88 913	94 567	81 537
	<i>Indeks</i>	100	91	96	83
	Udział w rynku	2,5 %	2,4 %	2,7 %	2,5 %
	<i>Indeks</i>	100	94	108	100
	Średnia cena (EUR/t)	2 004	2 013	1 831	1 785
	<i>Indeks</i>	100	100	91	89
Pozostałe państwa trzecie	Wielkość sprzedaży (w tonach)	563 637	372 858	293 052	266 255
	<i>Indeks</i>	100	66	52	47
	Udział w rynku	14,6 %	10,0 %	8,5 %	8,3 %
	<i>Indeks</i>	100	69	58	57
	Średnia cena (EUR/t)	2 051	2 345	2 319	2 407
	<i>Indeks</i>	100	114	113	117
Ogółem ze wszystkich państw trzecich z wyjątkiem państw, których dotyczy postępowanie	Wielkość sprzedaży (w tonach)	1 008 949	850 693	734 184	678 213
	<i>Indeks</i>	100	84	73	67
	Udział w rynku	26,1 %	22,9 %	21,3 %	21,1 %
	<i>Indeks</i>	100	88	82	81
	Średnia cena (EUR/t)	1 942	2 076	1 995	2 014
	<i>Indeks</i>	100	107	103	104

Źródło: Eurostat.

(145) W okresie badanym przywóz z państw trzecich zmniejszył się znacznie pod względem wielkości bezwzględnej (o 33 %) i udziału w rynku (z 26 % w 2017 r. do 21 % w OD).

- (146) Jeśli chodzi o poszczególne kraje, w okresie badanym wzrósł jedynie przywóz z Korei, co spowodowało nieznaczny wzrost udziału w rynku. Jednakże ten bezwzględny wzrost udziału w rynku w okresie badanym był marginalny (z 4,7 % do 5,1 %). Choć ceny przywozu z Korei są niższe od cen w państwach, których dotyczy postępowanie, prawdopodobnie wpływają na nie ceny transferowe, wynikające ze stosunków między koreańskim producentem stali nierdzewnej Samsung STS a unijnym podmiotem Otelinox w Rumunii zajmującym się walcowaniem na zimno. Nie można wyciągnąć wniosków co do tego, czy przywóz ten podcina również ceny przemysłu Unii, również ze względu na brak informacji na temat asortymentu produktów w ramach tego przywozu.
- (147) Jak określono w motywie 121 powyżej, przywóz z Tajwanu jest obecnie objęty cłem antydumpingowym w wysokości 6,8 % ⁽¹⁰⁾. Obecnie trwa przegląd wygaśnięcia środków antydumpingowych stosowanych względem przywozu pochodzącego z ChRL i Tajwanu ⁽¹¹⁾.
- (148) Przywóz z ChRL był bardzo niski w całym okresie badanym. Przywóz z Tajwanu wykazał wzrost o 12 % w latach 2017–2018, ale od 2018 r. do OD spadł o 26 %, utrzymując udział w rynku na poziomie około 5 % w okresie badanym. Średnia cena przywozu z Tajwanu była niższa od średnich cen przywozu z państw, których dotyczy postępowanie. Ponieważ producenci z Tajwanu nie odpowiedzieli na próby nawiązania współpracy ze strony Komisji w ramach przeglądu wygaśnięcia, Komisja nie dysponowała żadnymi dalszymi szczegółowymi informacjami na temat tajwańskich cen importowych. Nie można zatem wykluczyć, że przywóz ten spowodował dodatkową szkodę dla przemysłu Unii. Nawet jeśli przywóz z Tajwanu przyczynił się do wyrządzenia szkody przemysłowi Unii, przywóz z Tajwanu spadł jednak w okresie badanym o 17 %, a zatem nie mógł być przyczyną nasilenia niekorzystnych tendencji stwierdzonego w analizie szkody.
- (149) W związku z tym Komisja wstępnie stwierdziła, że przywóz z innych państw nie osłabia związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych z Indii i Indonezji a istotną szkodą poniesioną przez producentów unijnych.

5.2.2. Spadek konsumpcji

- (150) Znaczny spadek konsumpcji w okresie badanym miał negatywny wpływ na niektóre wskaźniki szkody, zwłaszcza na wielkość sprzedaży i produkcji. Jak jednak wyjaśniono w motywie 134, przemysł Unii poniósł szkodę raczej w zakresie cen niż wielkości. Pomimo kurczenia się rynku producenci unijni zdołali nieznacznie zwiększyć swój udział w rynku dzięki ostrej konkurencji cenowej z przywozem towarów po nieuczciwych cenach dumpingowych, co spowodowało pogorszenie rentowności i wskaźników finansowych przemysłu Unii, takich jak rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji.
- (151) W związku z tym Komisja tymczasowo stwierdziła, że spadek konsumpcji nie osłabił związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, a istotną szkodą poniesioną przez przemysł Unii.

5.2.3. Wyniki wywozu przemysłu Unii

- (152) Wielkość i ceny wywozu przemysłu Unii w okresie badanym kształtowały się następująco:

Tabela 12

	2017	2018	2019	OD
Wielkość wywozu (tony)	450 587	450 687	410 840	374 378
Indeks	100	100	91	83

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1429 z dnia 26 sierpnia 2015 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajwanu (Dz.U. L 224 z 27.8.2015, s. 10). Na jedno przedsiębiorstwo, Cia Far Industrial Factory Co., Ltd, nałożono cło antydumpingowe w wysokości 0 %.

⁽¹¹⁾ Zawiadomienie o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych stosowanych względem przywozu płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajwanu (Dz.U. C 280 z 25.8.2020, s. 6).

Średnia cena (EUR/t)	2 369	2 524	2 428	2 394
Indeks	100	107	102	101

Źródło: Producenci unijni objęci próbą, Eurofer.

- (153) Sprzedaż eksportowa producentów unijnych spadła o 17 % w okresie badanym, głównie z powodu środków wprowadzonych przez Stany Zjednoczone w odniesieniu do produktu objętego dochodzeniem oraz zwiększonej konkurencji na rynkach trzecich ze strony sprzedaży z Chin oraz sprzedaży z państw, których dotyczy postępowanie. W porównaniu z całkowitą wielkością sprzedaży unijnej wielkość wywozu była jednak ograniczona, stanowiąc około 13 % całkowitej wielkości sprzedaży Unii, a średnia cena sprzedaży eksportowej była w okresie badanym stale wyższa od cen na rynku unijnym.
- (154) Na tej podstawie Komisja tymczasowo stwierdziła, że wpływ wyników wywozu przemysłu Unii na poniesioną szkodę był nieznaczny, o ile w ogóle miał miejsce.

5.2.4. Wpływ cen surowca

- (155) Importerzy niepowiązani wskazali na rosnące koszty surowców (niklu, żelazochromu) jako na przyczynę szkodliwej sytuacji przemysłu Unii.
- (156) Wzrost cen surowców sam w sobie nie jest źródłem szkody, ponieważ zazwyczaj przekłada się on na wzrost cen sprzedaży. Spadek rentowności producentów unijnych i wszystkich wskaźników finansowych ich dotyczących jest jednak czymś więcej niż tylko odzwierciedleniem rosnących kosztów produkcji. Przywóz po niskich cenach spowodował tłumienie cen na rynku unijnym i nie tylko nie pozwolił producentom unijnym na podniesienie cen w celu pokrycia wzrostu kosztów, ale wręcz zmusił ich do obniżenia cen w celu uniknięcia nadciągającej utraty udziału w rynku. Spowodowało to gwałtowny spadek wskaźników rentowności, które w okresie objętym dochodzeniem spadły do progu rentowności.
- (157) Na tej podstawie Komisja tymczasowo stwierdza, że wzrost cen niektórych surowców sam w sobie nie spowodował szkody dla przemysłu Unii.

5.2.5. Praktyki cenowe producentów unijnych

- (158) Jeden z importerów niepowiązanych twierdził, że wewnętrzna konkurencja i praktyki cenowe producentów unijnych pogorszyły jego sytuację finansową.
- (159) W toku dochodzenia nie potwierdzono jednak tego stwierdzenia. Przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, stale sprzedawano po cenach podcinających ceny przemysłu Unii, a zatem główną przyczyną, dla której producenci unijni nie są w stanie podnieść cen i pokryć rosnących kosztów, jest presja cenowa ze strony przywozu towarów po cenach dumpingowych. W związku z tym argument ten został odrzucony.

5.3. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (160) Ustalono, że zachodzi związek przyczynowy między przywozem towarów po cenach dumpingowych z Indii i Indonezji z jednej strony a szkodą poniesioną przez przemysł Unii z drugiej strony. Wzrost wielkości przywozu towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, zbiegł się w czasie z pogorszeniem wyników w Unii w okresie badanym. Przemysł Unii nie miał innej możliwości, jak tylko dostosować się do poziomu cen wyznaczonego przez przywóz towarów po cenach dumpingowych, aby uniknąć utraty udziału w rynku. Doprowadziło to do sytuacji, w której przemysł Unii osiągnął niemożliwy do utrzymania poziom zysku.
- (161) Komisja stwierdziła, że inne czynniki, które mogły mieć wpływ na sytuację przemysłu Unii, obejmują: przywóz z państw trzecich, spadek konsumpcji, wyniki wywozu przemysłu Unii, wpływ cen surowców oraz konkurencyjne praktyki cenowe producentów unijnych.

- (162) Komisja wyróżniła i oddzieliła wpływ wszystkich znanych czynników na sytuację przemysłu unijnego od szkodliwych skutków przywozu towarów po cenach dumpingowych. Wpływ przywozu z państw trzecich, spadku konsumpcji, wyników wywozu przemysłu Unii, wpływu cen surowców oraz praktyk cenowych producentów unijnych na negatywne zmiany dotyczące przemysłu Unii, w szczególności pod względem rentowności i wskaźników finansowych, był jedynie ograniczony.
- (163) W związku z powyższymi ustaleniami Komisja ustaliła tymczasowo, że zachodzi związek przyczynowy między szkodą poniesioną przez przemysł Unii a przywozem towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie. Przywóz towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, miał znaczny i decydujący wpływ na istotną szkodę poniesioną przez przemysł Unii. Inne czynniki nie osłabiły tego związku przyczynowego ani indywidualnie, ani łącznie,

6. POZIOM ŚRODKÓW

- (164) W celu określenia poziomu środków Komisja zbadała, czy cło niższe od marginesu dumpingu będzie wystarczające do usunięcia szkody dla przemysłu Unii spowodowanej przywozem towarów po cenach dumpingowych.

6.1. Margines zaniżania cen

- (165) W pierwszej kolejności Komisja ustaliła kwotę cła niezbędną do usunięcia szkody poniesionej przez przemysł Unii w przypadku braku zakłóceń na podstawie art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego. W takim przypadku szkoda zostałaby usunięta, gdyby przemysł Unii był w stanie pokryć swoje koszty produkcji, w tym koszty wynikające z wielostronnych umów środowiskowych i protokołów do tych umów, których Unia jest stroną, a także konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy („MOP”) wymienionych w załączniku Ia, oraz był w stanie uzyskać rozsądny zysk („zysk docelowy”).
- (166) Zgodnie z art. 7 ust. 2c rozporządzenia podstawowego przy ustalaniu zysku docelowego Komisja wzięła pod uwagę następujące czynniki: poziom zyskowności przed wzrostem przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, poziom zyskowności potrzebny do pokrycia pełnych kosztów i inwestycji, działalności badawczo-rozwojowej i innowacji oraz poziom zyskowności spodziewany w normalnych warunkach konkurencji. Taka marża zysku nie powinna być niższa niż 6 %.
- (167) Skarżący twierdził, że uzasadniony zysk docelowy powinien wynosić 8,7 %, czyli poziom zastosowany w poprzednim dochodzeniu w sprawie przywozu tego samego produktu z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajwanu ⁽¹²⁾.
- (168) Zgodnie z art. 7 ust. 2c rozporządzenia podstawowego Komisja oceniła argument trzech producentów unijnych objętych próbą dotyczący planowanych inwestycji, których nie zrealizowano w okresie badanym. Na podstawie otrzymanych dowodów w postaci dokumentów, które można uzgodnić z systemem rachunkowości przedsiębiorstw, Komisja wstępnie zaakceptowała te twierdzenia i dodała odpowiadające kwoty do zysku tych producentów unijnych. Ostateczne docelowe marże zysku mieściły się zatem w przedziale od 8,82 % do 9,12 %.
- (169) Na koniec, zgodnie z art. 7 ust. 2d rozporządzenia podstawowego, Komisja oceniła przyszłe koszty wynikające z wielostronnych umów środowiskowych, których stroną jest Unia, oraz protokołów do nich, które to koszty poniesie przemysł Unii w okresie stosowania środka na podstawie art. 11 ust. 2. Na podstawie przedłożonych informacji popartych narzędziami sprawozdawczymi i prognozami przedsiębiorstw Komisja ustaliła, że oprócz rzeczywistych kosztów zapewnienia zgodności ze wspomnianymi konwencjami w okresie objętym dochodzeniem wysokość kosztów wyniosła od 14,53 EUR/t do 28,90 EUR/t. Różnicę tę dodano do ceny niewyrządzającej szkody.
- (170) Na tej podstawie Komisja obliczyła niewyrządzającą szkody cenę produktu podobnego dla przemysłu unijnego, dodając wyżej wspomnianą docelową marżę zysku do kosztów produkcji producentów unijnych objętych próbą w okresie objętym dochodzeniem, a następnie dodając dostosowania przewidziane w art. 7 ust. 2d dla poszczególnych rodzajów produktu.

⁽¹²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1429 z dnia 26 sierpnia 2015 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajwanu (Dz.U. L 224 z 27.8.2015, s. 10).

- (171) Komisja ustaliła następnie poziom usuwający szkodę poprzez porównanie średniej ważonej ceny eksportowej – z rozróżnieniem na rodzaje produktu – objętych próbą producentów eksportujących w państwach, których dotyczy postępowanie, ustalonej na potrzeby obliczeń podjęcia cenowego, ze średnią ważoną niewyrządzającą szkody ceny produktu podobnego sprzedawanego przez producentów unijnych objętych próbą na wolnym rynku unijnym w okresie objętym dochodzeniem. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania zostały wyrażone w postaci odsetka średniej ważonej wartości importowej CIF.
- (172) Z uwagi na wysoki poziom współpracy w przypadku Indii i Indonezji (odpowiednio 100 % i ponad 90 %) pozostały margines zaniżania cen dla państw, których dotyczy postępowanie, ustalono na poziomie najwyższego indywidualnego marginesu zaniżania cen indyjskiego lub indonezyjskiego producenta eksportującego, tj. odpowiednio 34,6 % i 32,3 %.
- (173) Wynik tych obliczeń przedstawiono w poniższej tabeli.

Państwo	Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu	Margines zaniżania cen
Indie	Jindal Stainless Limited i Jindal Stainless Hisar Limited	13,6 %	23,2 %
	Chromeni Steels Private Limited	36,9 %	34,6 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	36,9 %	34,6 %
Indonezja	IRNC	19,9 %	32,3 %
	Jindal Stainless Indonesia	20,2 %	31,8 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	20,2 %	32,3 %

6.2. Badanie marginesu wystarczającego do usunięcia szkody poniesionej przez przemysł Unii

- (174) Jak wyjaśniono w zawiadomieniu o wszczęciu, skarżący przedstawił Komisji wystarczające dowody na występowanie zakłóceń handlu surowcami w Indiach i Indonezji w odniesieniu do produktu objętego dochodzeniem. W związku z powyższym, zgodnie z art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego, w toku dochodzenia zbadano zarzut dotyczący zakłóceń w celu sprawdzenia, czy – w stosownych przypadkach – do usunięcia szkody wystarczy cło niższe od marginesu dumpingu.
- (175) Istnienie zniekształceń dotyczących surowców zarówno w Indiach, jak i w Indonezji potwierdzono na podstawie informacji udzielonych przez, odpowiednio, rząd Indii i rząd Indonezji w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu podczas zdalnej kontroli krzyżowej.
- (176) Ponieważ margines zaniżania cen obliczony dla indyjskiego producenta eksportującego Chromeni był niższy niż margines dumpingu, Komisja zbadała, czy występowały zakłócenia handlu surowcami w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem zgodnie z art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego. W ramach dochodzenia ustalono, że przedsiębiorstwo Chromeni nie wykorzystywało surowca, którego dotyczyło zakłócenie. Dlatego też nie była wymagana dalsza analiza dotycząca zastosowania art. 7 ust. 2a i 2b rozporządzenia podstawowego. Poziom cła dotyczący Chromeni zostanie zatem ustalony na podstawie art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (177) Ponadto jeżeli chodzi o Indie, w przypadku Grupy Jindal margines odpowiedni do usunięcia szkody jest wyższy niż margines dumpingu i dlatego nie przeprowadza się dalszego badania zgodnie z art. 7 ust. 2a.
- (178) Jeżeli chodzi o Indonezję, ponieważ marginesy odpowiednie do usunięcia szkody są wyższe niż marginesy dumpingu, Komisja uznała, że na tym etapie zajęcie się tym aspektem nie było konieczne.

6.3. Wniosek

- (179) W następstwie powyższej oceny Komisja stwierdziła, że właściwe jest określenie kwoty ceł tymczasowych zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. W związku z tym wysokości tymczasowego cła antydumpingowego powinny zostać ustalone w sposób przedstawiony poniżej:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Tymczasowe cło antydumpingowe
Indie	Jindal Stainless Limited i Jindal Stainless Hisar Limited	13,6 %
	Chromeni Steels Private Limited	34,6 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	34,6 %
Indonezja	IRNC	19,9 %
	Jindal Stainless Indonesia	20,2 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	20,2 %

7. INTERES UNII

- (180) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy można jasno stwierdzić, że wprowadzenie środków w tym przypadku wyraźnie nie leży w interesie Unii, mimo iż stwierdzono wystąpienie dumpingu wyrządzającego szkodę. Interes Unii określono na podstawie oceny wszystkich różnorodnych interesów, których dotyczy sprawa, w tym interesu przemysłu Unii, importerów i użytkowników.

7.1. Interes przemysłu unijnego

- (181) Przemysł Unii obejmuje 13 producentów zlokalizowanych w szeregu państw członkowskich i zatrudnia bezpośrednio 13 660 pracowników w związku z produktem objętym dochodzeniem. Żaden z producentów unijnych nie sprzeciwił się wszczęciu dochodzenia. Jak wykazano powyżej w sekcji 4, na podstawie analizy wskaźników szkody stwierdzono, że pogorszenie sytuacji dotknęło cały przemysł Unii, który doświadczył ponadto negatywnych skutków przywozu towarów po cenach dumpingowych.
- (182) Oczekuje się, że nałożenie tymczasowych ceł antydumpingowych przywróci uczciwe warunki transakcji na rynku unijnym, dzięki czemu nastąpi koniec tłumienia cen, a przemysł Unii będzie w stanie pokryć rosnące koszty produkcji oraz poprawić swoją sytuację finansową pomimo spadku sprzedaży spowodowanego kurczeniem się rynkiem. Pozwoliłoby to przemysłowi unijnemu na zwiększenie rentowności do poziomów uznawanych za niezbędne w tym kapitałochłonnym przemyśle. Przemysł Unii poniósł istotną szkodę spowodowaną przywozem towarów po cenach dumpingowych z krajów, których dotyczy postępowanie. Należy przypomnieć, że szereg kluczowych wskaźników szkody wskazywało w okresie badanym na tendencję spadkową. W szczególności widoczny był znaczny niekorzystny wpływ na wskaźniki dotyczące wyników finansowych producentów unijnych. Ważne jest zatem, aby przywrócić ceny do poziomu cen niedumpingowych lub przynajmniej niepowodujących szkody, aby wszyscy producenci mogli prowadzić działalność na rynku unijnym w sprawiedliwych warunkach wymiany handlowej.
- (183) W związku z powyższym stwierdza się wstępnie, że nałożenie ceł antydumpingowych leżałoby w interesie przemysłu Unii, ponieważ umożliwiłoby mu uporanie się z wykrytymi skutkami dumpingu wyrządzającego szkodę.

7.2. Interes importerów niepowiązanych i użytkowników

- (184) Trzy strony ujawniły się jako importerzy niepowiązani. Jednakże tylko dwie z nich odpowiedziały na odpowiedni kwestionariusz i współpracowały w toku postępowania.
- (185) Następnie skarżący stwierdził, że jedna z dwóch wyżej wymienionych stron nie powinna być uznana za importera niepowiązanego, ponieważ pełni rolę przedstawiciela niektórych producentów eksportujących produktu objętego dochodzeniem.
- (186) W tym względzie Komisja ustaliła, że przedmiotowe przedsiębiorstwo faktycznie częściowo działało w charakterze przedstawiciela Grupy Jindal. Uczestniczyło ono jednak również w regularnych zakupach przywożonego produktu objętego dochodzeniem, który następnie odsprzedawało klientom w Unii. W związku z tym argument przedstawiony przez Eurofer został tymczasowo odrzucony.

- (187) Obaj współpracujący importerzy wskazali na potencjalne negatywne skutki wprowadzenia środków antidumpingowych, takie jak brak zaopatrzenia, gorsza jakość usług, wzrost cen i gorsza jakość materiału, które to skutki ich zdaniem wynikałyby z ograniczonej konkurencji na rynku unijnym.
- (188) Ponadto jeden z importerów twierdził, że produkty Jindal charakteryzują się najwyższą jakością, której producenci unijni nie mogą zastąpić ani jej dorównać.
- (189) Niezależnie od ewentualnego wprowadzenia środków antidumpingowych Komisja tymczasowo stwierdziła, że w Unii utrzyma się dobry poziom konkurencji, ponieważ istnieje 13 producentów unijnych produktu objętego dochodzeniem, z których niektórzy nie biorą udziału w skardze. Ponadto przywóz z państw trzecich nadal stanowi ponad 20 % rynku. Dlatego też wskazane przez importerów potencjalne negatywne skutki prawdopodobnie nie wystąpią.
- (190) Środki antidumpingowe nie mają na celu zamknięcia rynku unijnego dla państw, których dotyczy postępowanie, lecz mają na celu podniesienie cen do sprawiedliwego poziomu. Oczekuje się zatem, że dostęp do produktów rzekomo wyższej jakości zostanie zachowany.
- (191) Środki pozwoliłyby również importerom na przeniesienie cen na klientów, a zatem oczekuje się, że nie wpłyną negatywnie na rentowność importerów. Nie oczekuje się zmniejszenia asortymentu produktów i jakości usług – wręcz przeciwnie, ochrona przed przywozem towarów po cenach dumpingowych umożliwia przemysłowi Unii dokonywanie nowych inwestycji i poprawę jakości.
- (192) Importerzy twierdzili również, że środki antidumpingowe będą nadmiernie chronić producentów unijnych, ponieważ produkt objęty dochodzeniem jest już objęty środkami ochronnymi.
- (193) Środki ochronne dotyczące stali ⁽¹³⁾ są jednak tymczasowe i zapewniają inny rodzaj ochrony niż środki antidumpingowe, które mają na celu zwalczanie nieuczciwych praktyk cenowych. Z tymczasowych ustaleń Komisji wynika, że główną przyczyną szkody wyrządzonej przemysłowi Unii nie jest znaczny wzrost wielkości przywozu, lecz wynikające z niego podcięcie cenowe, co powoduje tłumienie cen na rynku unijnym.
- (194) Jedyńy użytkownik, który udzielił odpowiedzi w ramach postępowania, nie zgłosił uwag na temat interesu Unii. Przedsiębiorstwo to miało jedynie zastrzeżenia dotyczące zakresu produktu objętego środkami, jak opisano w sekcji 2 powyżej.
- (195) Na etapie tymczasowym Komisja stwierdziła zatem, że skutki możliwego nałożenia ceł dla importerów i użytkowników nie przeważają nad pozytywnymi skutkami środków dla przemysłu Unii.

7.3. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (196) W związku z powyższym Komisja tymczasowo uznała, że na obecnym etapie dochodzenia nie ma przekonujących powodów, aby stwierdzić, iż wprowadzenie środków w odniesieniu do przywozu produktu objętego dochodzeniem pochodzącego z państw, których dotyczy postępowanie, nie leży w interesie Unii.

8. TYMCZASOWE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (197) Biorąc pod uwagę wnioski Komisji dotyczące dumpingu, wynikającej z niego szkody, związku przyczynowego i interesu Unii, należy wprowadzić środki tymczasowe w odniesieniu do przywozu pochodzących z Indii i Indonezji wyrobów walcowanych płaskich ze stali nierdzewnej, niepoddanych innej obróbce niż walcowanie na zimno, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi Unii przez przywóz towarów po cenach dumpingowych.
- (198) W odniesieniu do przywozu płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Indii i Indonezji należy wprowadzić tymczasowe środki antidumpingowe zgodnie z zasadą niższego cła określoną w art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Komisja porównała marginesy szkody z marginesami dumpingu (motyw 173 powyżej). Stawkę ceł ustalono na poziomie marginesu dumpingu albo marginesu szkody, zależnie od tego, który z nich jest niższy.

⁽¹³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/159 z dnia 31 stycznia 2019 r. nakładające ostateczne środki ochronne w odniesieniu do przywozu niektórych wyrobów ze stali (Dz.U. L 31 z 1.2.2019, s. 27).

- (199) W związku z powyższym stawki tymczasowego cła antydumpingowego, wyrażone w cenach CIF na granicy Unii przed ocleniem, powinny być następujące:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Tymczasowe cło antydumpingowe
Indie	Jindal Stainless Limited i Jindal Stainless Hisar Limited	13,6 %
	Chromeni Steels Private Limited	34,6 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	34,6 %
Indonezja	IRNC	19,9 %
	Jindal Stainless Indonesia	20,2 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	20,2 %

- (200) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie tymczasowych ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną w toku dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Powyższe stawki należności celnej mają zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z państw, których dotyczy postępowanie, oraz produkowanego przez wymienione osoby prawne. Przywożone produkty objęte postępowaniem, wytworzone przez dowolne inne przedsiębiorstwo, które nie zostało konkretnie wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym podmioty powiązane z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, podlegają stawce cła stosowanej względem „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”. Nie powinny one być objęte żadną z indywidualnych stawek cła antydumpingowego.
- (201) Przedsiębiorstwo może zwrócić się o zastosowanie indywidualnych stawek cła antydumpingowego w przypadku zmiany jego nazwy. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji. ⁽¹⁴⁾ Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwolą wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie. Jeżeli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie wpływa na prawo do korzystania ze stawki celnej mającej wobec niego zastosowanie, w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* opublikowane zostanie rozporządzenie w sprawie zmiany nazwy.
- (202) W celu zapewnienia należytego egzekwowania ceł antydumpingowych cło antydumpingowe dotyczące wszystkich pozostałych przedsiębiorstw należy stosować nie tylko w odniesieniu do niewspółpracujących producentów eksportujących w ramach niniejszego dochodzenia, ale również do producentów, którzy nie prowadzili wywozu do Unii w trakcie okresu objętego dochodzeniem.
- (203) W celu zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła w związku z dużą różnicą w stawkach celnych potrzebne są szczególne środki gwarantujące odpowiednie stosowanie ceł antydumpingowych. Przedsiębiorstwa, na które nałożono indywidualne cła antydumpingowe, muszą przedstawić ważną fakturę handlową organom celnym państwa członkowskiego. Faktura musi spełniać wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, powinien zostać objęty cłem antydumpingowym obowiązującym wobec „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (204) Mimo że przedstawienie tej faktury jest konieczne, aby organy celne państw członkowskich zastosowały indywidualne stawki cła antydumpingowego wobec przywozu, nie jest ona jedynym elementem brany pod uwagę przez organy celne. Organy celne państw członkowskich powinny bowiem przeprowadzić zwykłą kontrolę, nawet jeśli otrzymają fakturę spełniającą wszystkie wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, i podobnie jak we wszystkich innych przypadkach – mogą one żądać dodatkowych dokumentów (dokumentów przewozowych itp.) do celu weryfikacji dokładności danych zawartych w oświadczeniu oraz zapewnienia zasadności późniejszego zastosowania stawki należności celnej zgodnie z prawem celnym.
- (205) Jeżeli wywóz dokonywany przez jedno z przedsiębiorstw korzystających z niższej indywidualnej stawki celnej wzrośnie w znacznym stopniu, w szczególności po wprowadzeniu przedmiotowych środków, tego rodzaju wzrost wielkości wywozu może zostać uznany za stanowiący sam w sobie zmianę struktury handlu ze względu na wprowadzenie środków w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W takich okolicznościach można wszcząć dochodzenie w sprawie obejścia środków, o ile spełnione zostaną odpowiednie warunki. Podczas tego dochodzenia można między innymi zbadać potrzebę zniesienia indywidualnych stawek celnych, a następnie nałożyć cło ogólnokrajowe.

⁽¹⁴⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Rue de la Loi 170, 1040 Brussels, Belgium.

9. REJESTRACJA

- (206) Jak wspomniano w motywie 3, Komisja poddała rejestracji przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Indii i Indonezji. Rejestracja miała miejsce w celu ewentualnego pobrania ceł z mocą wsteczną zgodnie z art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (207) W świetle ustaleń dokonanych na etapie tymczasowym należy zaprzestać rejestracji przywozu.
- (208) Na obecnym etapie postępowania nie podjęto decyzji o ewentualnym wprowadzeniu środków antydumpingowych z mocą wsteczną. Decyzja taka zostanie podjęta na etapie ostatecznym.

10. INFORMACJE NA ETAPIE TYMCZASOWYM

- (209) Zgodnie z art. 19a rozporządzenia podstawowego Komisja poinformowała zainteresowane strony o planowanym nałożeniu ceł tymczasowych. Informacje te zostały również udostępnione ogółowi społeczeństwa za pośrednictwem strony internetowej DG ds. Handlu. Zainteresowane strony miały trzy dni robocze na przedstawienie uwag dotyczących dokładności obliczeń, które zostały im ujawnione.
- (210) Rząd Indii, jeden producent eksportujący w Indiach i dwóch producentów eksportujących w Indonezji przedstawili uwagi. Komisja uwzględniła uwagi, które dotyczyły błędów pisarskich, i w stosownych przypadkach odpowiednio skorygowała marginesy.

11. POSTANOWIENIA KOŃCOWE

- (211) W interesie dobrej administracji Komisja zwróci się do zainteresowanych stron z prośbą o przedłożenie pisemnych uwag lub o złożenie wniosku o przesłuchanie przez Komisję lub przez rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu w określonym terminie.
- (212) Ustalenia dotyczące nałożenia ceł tymczasowych obowiązują tymczasowo i mogą ulec zmianie na ostatecznym etapie dochodzenia,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Tymczasowe cło antydumpingowe nakłada się na przywóz płaskich wyrobów walcowanych ze stali nierdzewnej, nieobrobionych więcej niż walcowane na zimno, obecnie objętych kodami CN 7219 31 00, 7219 32 10, 7219 32 90, 7219 33 10, 7219 33 90, 7219 34 10, 7219 34 90, 7219 35 10, 7219 35 90, 7219 90 20, 7219 90 80, 7220 20 21, 7220 20 29, 7220 20 41, 7220 20 49, 7220 20 81, 7220 20 89, 7220 90 20 i 7220 90 80 i pochodzących z Indii lub Indonezji.

2. Stawki tymczasowego cła antydumpingowego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, dla produktu opisanego w ust. 1 i wytwarzanego przez wymienione przedsiębiorstwa, są następujące:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Tymczasowe cło antydumpingowe	Dodatkowy kod TARIC
Indie	Jindal Stainless Limited	13,6 %	C654
	Jindal Stainless Hisar Limited	13,6 %	C655
	Chromeni Steels Private Limited	34,6 %	C656
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa indyjskie	34,6 %	C999
Indonezja	IRNC	19,9 %	C657
	Jindal Stainless Indonesia	20,2 %	C658
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa indonezyjskie	20,2 %	C999

3. Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, zawierającej oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że (ilość) (produkt objęty postępowaniem) sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (dodatkowy kod TARIC) w (państwo, którego dotyczy postępowanie). Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą.”. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje cło mające zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.
4. Dopuszczenie do swobodnego obrotu na terenie Unii produktu, o którym mowa w ust. 1, uwarunkowane jest wpłaconiem zabezpieczenia w wysokości kwoty cła tymczasowego.
5. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

1. Zainteresowane strony przedkładają Komisji uwagi na piśmie dotyczące niniejszego rozporządzenia w ciągu 15 dni kalendarzowych od daty jego wejścia w życie.
2. Zainteresowane strony pragnące wystąpić z wnioskiem o przesłuchanie przed Komisją czynią to w ciągu 5 dni kalendarzowych od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
3. Zainteresowane strony pragnące wystąpić z wnioskiem o przesłuchanie przed rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu powinny uczynić to w ciągu 5 dni kalendarzowych od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Rzecznik praw stron rozpatruje wnioski złożone poza tym terminem i może, w stosownych przypadkach, podjąć decyzję w sprawie przyjęcia takich wniosków.

Artykuł 3

1. Niniejszym poleca się organom celnym zaprzestanie rejestracji przywozu ustanowionej zgodnie z art. 1 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/370 z dnia 1 marca 2021 r.
2. Dane zebrane na temat produktów, które dopuszczono do konsumpcji w UE nie później niż 90 dni przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, są przechowywane do czasu wejścia w życie ewentualnych środków ostatecznych lub zakończenia niniejszego postępowania.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 1 stosuje się przez okres sześciu miesięcy.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 maja 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

DECYZJE

DECYZJA RADY (WPZiB) 2021/855

z dnia 27 maja 2021 r.

zmieniająca decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 31 maja 2013 r. Rada przyjęła decyzję 2013/255/WPZiB ⁽¹⁾.
- (2) W dniu 28 maja 2020 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2020/719 ⁽²⁾, przedłużającą do dnia 1 czerwca 2021 r. obowiązywanie środków ograniczających określonych decyzją 2013/255/WPZiB.
- (3) Z przeglądu decyzji 2013/255/WPZiB wynika, że obowiązywanie określonych w niej środków ograniczających należy przedłużyć do dnia 1 czerwca 2022 r.
- (4) Należy zaktualizować zawarte w załączniku I do decyzji 2013/255/WPZiB wpisy w wykazie osób fizycznych i prawnych, podmiotów lub organów dotyczące 25 osób fizycznych i trzech podmiotów.
- (5) Wpisy dotyczące pięciu zmarłych osób należy wykreślić z wykazu osób fizycznych i prawnych, podmiotów lub organów zawartego w załączniku I do decyzji 2013/255/WPZiB.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2013/255/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2013/255/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 34 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 34

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 1 czerwca 2022 r. Jest ona przedmiotem stałego przeglądu. Decyzja ta może być, w stosownych przypadkach, przedłużana lub zmieniana, jeżeli Rada uzna, że jej cele nie zostały osiągnięte.”;

- 2) w załączniku I wprowadza się zmiany określone w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2013/255/WPZiB z dnia 31 maja 2013 r. dotycząca środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. L 147 z 1.6.2013, s. 14).

⁽²⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2020/719 z dnia 28 maja 2020 r. zmieniająca decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. L 168 z 29.5.2020, s. 66).

Sporządzono w Brukseli dnia 27 maja 2021 r.

W imieniu Rady
P. SIZA VIEIRA
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do decyzji 2013/255/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

1) w sekcji A (Osoby) skreśla się następujące wpisy:

- 115. Generał Ali Habib MAHMOUD;
- 153. Waleed AL MO'ALLEM;
- 180. Ahmad AL-QADRI;
- 274. Nader QALEI;
- 281. Mohammad Maen Zein Jazba AL-ABIDIN;

2) w sekcji A (Osoby) odpowiednie wpisy w wykazie zastępuje się następującymi wpisami:

	Imię i nazwisko	Dane identyfikacyjne	Powody	Data umieszczenia w wykazie
„14.	Generał brygady Mohammed BILAL (alias podpułkownik Muhammad Bilal)	Płeć: mężczyzna	Jako członek ścisłego kierownictwa służb wywiadu sił powietrznych Syrii wspiera syryjski reżim i jest odpowiedzialny za brutalne represje wobec ludności cywilnej. Jest również powiązany z umieszczonym w wykazie Ośrodkiem Studiów i Badań Naukowych (SSRC).	21.10.2014
22.	Ihab MAKHLOUF (alias Ehab, Iehab) (إيهاب مخلوف)	Data urodzenia: 21.1.1973; Miejsce urodzenia: Damaszek, Syria; Numer paszportu: N002848852; Płeć: mężczyzna	Prominentny przedsiębiorca działający w Syrii. Ma interesy biznesowe w kilku przedsiębiorstwach i podmiotach syryjskich, w tym w Ramak Construction Co i Syrian International Private University for Science and Technology (SIUST). Jest wpływowym członkiem rodziny Makhlouf i jest ściśle powiązany z rodziną Assad; kuzyn prezydenta Baszara al-Assada. W 2020 r. Ehab Makhlouf przejął działalność gospodarczą Ramiego Makhloufa, a rząd syryjski udzielił mu zamówień na prowadzenie rynków bezcłowych w całym kraju i zarządzanie nimi.	23.5.2011
48.	Samir HASSAN (سمير حسن)	Płeć: mężczyzna	Prominentny przedsiębiorca działający w Syrii, posiadający udziały lub prowadzący działalność w wielu sektorach syryjskiej gospodarki. Posiada udziały lub znaczne wpływy w firmach Amir Group i Cham Holding, dwóch konglomeratach działających w sektorach nieruchomości, turystyki, transportu i finansów. Przewodniczący syryjsko-rosyjskiej rady biznesu. Samir Hassan wspiera działania wojenne prowadzone przez reżim syryjski, wnosząc datki pieniężne. Jest on powiązany z osobami czerpiącymi korzyści dzięki reżimowi lub wspierającymi go. W szczególności Samir Hassan jest powiązany z Ramim Makhloufem i Issamem Anboubą, którzy zostali umieszczeni w wykazie przez Radę i czerpią korzyści dzięki syryjskiemu reżimowi.	27.9.2014
61.	George CHAOUI (جورج شاوي)	Płeć: mężczyzna	Członek syryjskiej armii elektronicznej (terytorialna służba wywiadu wojskowego). Uczestniczył w brutalnych atakach na ludność cywilną i w nawoływaniu do przemocy wobec niej w całej Syrii.	14.11.2011
78.	Ali BARAKAT (alias Barakat Ali Barakat) (علي بركات; بركات علي بركات)	Płeć: mężczyzna	Wojskowy uczestniczący w stosowaniu przemocy w Hims. Obecnie służy w 30. dywizji piechoty Gwardii Republikańskiej.	1.12.2011

96.	Generał brygady Jamal YUNES (alias Younes) (جمال يونس)	Stanowisko: dowódca 555. Regimentu; Płeć: mężczyzna	Wydał żołnierzom rozkaz strzelania do protestujących w miejscowości Mo'adamiyeh. Szef Komitetu Bezpieczeństwa Wojskowego w Hamie w 2018 r.	23.1.2012
114.	Emad Abdul-Ghani SABOUNI (alias Imad Abdul Ghani Al Sabuni) (عماد عبدالغني صابوني)	Data urodzenia: 1964; Miejsce urodzenia: Damaszek, Syria; Płeć: mężczyzna	Były minister telekomunikacji i technologii, pełnił ten urząd co najmniej do kwietnia 2014 r. Jako były minister ponosi współodpowiedzialność za brutalne represje stosowane przez reżim syryjski wobec ludności cywilnej. W lipcu 2016 r. mianowany szefem Agencji ds. Planowania i Współpracy Międzynarodowej (PICC). PICC jest agencją rządową powiązaną z urzędem premiera i opracowuje w szczególności pięcioletnie plany zawierające ogólne wytyczne rządowej polityki gospodarczej i rozwojowej.	27.2.2012
117.	Adnan Hassan MAHMOUD (عدنان حسن محمود)	Data urodzenia: 1966; Miejsce urodzenia: Tartus, Syria; Płeć: mężczyzna	Były ambasador Syrii w Iranie do 2020 r. Były minister informacji, pełnił ten urząd w okresie po maju 2011 r. Jako były minister ponosi współodpowiedzialność za brutalne represje stosowane przez reżim syryjski wobec ludności cywilnej.	23.9.2011
132.	Generał brygady Abdul Salam Fajr MAHMOUD (عبدالسلام فجر محمود)	Data urodzenia: 1959; Płeć: mężczyzna	Szef Komitetu ds. Bezpieczeństwa w regionie południowym od grudnia 2020 r. Były szef oddziału służb wywiadu sił powietrznych Syrii w Bab Touma (Damaszek). Były szef wydziału śledczego służb wywiadu sił powietrznych w porcie lotniczym Mezze. Odpowiedzialny za torturowanie opozycjonistów przebywających w areszcie. Ścigany międzynarodowym nakazem aresztowania za »współdział w torturach«, »współdział w zbrodniach przeciwko ludzkości« oraz »współdział w zbrodniach wojennych«.	24.7.2012
134.	Pułkownik Qusay Ibrahim MIHOUB (قصي إبراهيم ميهوب)	Data urodzenia: 1961; Miejsce urodzenia: Derghamo, Dżabla, Latakia, Syria; Płeć: mężczyzna	Wysoki rangą oficer służb wywiadu sił powietrznych Syrii. Były szef oddziału służb wywiadu sił powietrznych w Darze (oddelegowany z Damaszku do Dary wraz z rozpoczęciem się manifestacji w tym mieście). Odpowiedzialny za torturowanie opozycjonistów przebywających w areszcie oraz za brutalne tłumienie pokojowych protestów w południowym regionie kraju.	24.7.2012
137.	Generał brygady Ibrahim MA'ALA (alias Maala, Maale, Ma'la) (معلّى:معلا (ابراهيم))	Płeć: mężczyzna	Szef wydziału 285 Dyrekcji ds. Wywiadu Ogólnego w Damaszku (zastąpił generała brygady Hussama Fendiego pod koniec roku 2011). Odpowiedzialny za torturowanie opozycjonistów przebywających w areszcie.	24.7.2012

139.	Generał dywizji Hussam LUQA (alias Husam, Housam, Houssam; Louqa, Louca, Louka, Luka) (حسام لوقا)	Data urodzenia: 1964; Miejsce urodzenia: Damaszek, Syria; Płeć: mężczyzna	Szef Komitetu ds. Bezpieczeństwa w regionie południowym od 2018 do 2020 r. Były szef Dyrekcji ds. Bezpieczeństwa Ogólnego. Generał dywizji. Od kwietnia 2012 r. do 2 grudnia 2018 r. był szefem wydziału Dyrekcji ds. Bezpieczeństwa Politycznego w Hims (zastąpił generała brygady Nasra al-Alego). Od 3 grudnia 2018 r. szef Dyrekcji ds. Bezpieczeństwa Politycznego. Odpowiedzialny za torturowanie opozycjonistów przebywających w areszcie.	24.7.2012
140.	Generał brygady Taha TAHA (طه طه)	Płeć: mężczyzna	Zastępca asystenta szefa Działu Bezpieczeństwa Politycznego. Były szef oddziału Dyrekcji ds. Bezpieczeństwa Politycznego w Latakii. Odpowiedzialny za torturowanie opozycjonistów przebywających w areszcie.	24.7.2012
144.	Generał dywizji Ahmed AL-JARROUCHEH (alias Ahmad; al-Jarousha, al-Jarousheh, al-Jaroucha, al-Jarouchah, al-Jaroucheh) (احمد الجروشة)	Data urodzenia: 1957; Płeć: mężczyzna	Były szef zewnętrznego wydziału wywiadu ogólnego (wydział 279). Z tego tytułu odpowiada za komórki wywiadu ogólnego w ambasadach Syrii.	24.7.2012
146.	Generał Ghassan Jaoudat ISMAIL (alias Ismael) (غسان جودت اسماعيل)	Data urodzenia: 1960; Miejsce urodzenia: Junaynat Ruslan – Darkusz, prowincja Tartus, Syria; Płeć: mężczyzna	Szef syryjskich służb wywiadu sił powietrznych od 2019 r. Były wicedyrektor służb wywiadu sił powietrznych, a wcześniej – odpowiedzialny za wydział misji służb wywiadu sił powietrznych, który zarządza, we współpracy z wydziałem operacji specjalnych, elitarnymi oddziałami służb wywiadu sił powietrznych, odgrywającymi istotną rolę w represjach stosowanych przez reżim syryjski. W związku z tym Ghassan Jaoudat Ismail jest jednym z kluczowych przywódców wojskowych, którzy bezpośrednio stosują brutalne represje powadzone przez reżim syryjski wobec opozycji, a także odpowiadają za zaginięcia cywilów.	24.7.2012
147.	Generał dywizji Amer AL-ACHI (alias Amer Ibrahim al-Achi; Amis al Ashi; Ammar Aachi; Amer Ashi) (عامر ابراهيم العشي)	Płeć: mężczyzna	Były gubernator prowincji Sweida, mianowany przez prezydenta Baszara al-Assada w lipcu 2016 r. Były szef oddziału służb wywiadu sił powietrznych Syrii (2012–2016). Z racji funkcji pełnionych w służbie wywiadu sił powietrznych Amer al-Achi jest zaangażowany w represje wobec opozycji syryjskiej.	24.7.2012
156.	Hala Mohammad (alias Mohamed, Muhammad, Mohammed) AL NASSER (هاله محمد الناصر)	Data urodzenia: 1964; Miejsce urodzenia: Rakka, Syria; Płeć: kobieta	Była minister turystyki. Jako była minister ponosi współodpowiedzialność za brutalne represje stosowane przez reżim syryjski wobec ludności cywilnej.	16.10.2012

172.	Ali HADAR (alias HAIDAR)	Data urodzenia: 1962; Płeć: mężczyzna	Szef Agencji ds. Pojednania Narodowego i były sekretarz stanu ds. pojednania narodowego. Przewodniczący frakcji »Intifada« Syryjskiej Partii Socjal-Nacjonalistycznej. Jako były minister ponosi współodpowiedzialność za brutalne represje stosowane przez reżim syryjski wobec ludności cywilnej.	16.10.2012
204.	Emad HAMSHO (alias Imad Hmisho; Hamchu; Hamcho; Hamisho; Hmeisho; Hemasho, حميشو) (حمشو عماد)	Adres: Hamsho Building 31 Baghdad Street, Damascus, Syria; Płeć: mężczyzna	Zajmuje wysokie stanowisko kierownicze w Hamsho Trading. Zajmowane przez niego wysokie stanowisko w Hamsho Trading, będącym jednostką zależną Hamsho International, który to podmiot został przez Radę umieszczony w wykazie, wskazuje, że wspiera on reżim syryjski. Jest również powiązany z Hamsho International, które jest podmiotem umieszczonym w wykazie. Jest także – obok umieszczonych w wykazie przedsiębiorców popierających reżim, takich jak Ayman Jaber – wiceprzewodniczącym Syryjskiej Rady ds. Żelaza i Stali. Jest on również współnikiem prezydenta Baszara al-Assada.	7.3.2015
241.	Salam Mohammad AL-SAFFAF	Data urodzenia: 1979; Płeć: kobieta	Minister rozwoju administracyjnego. Mianowana w marcu 2017 r.	30.5.2017
265.	Mohamad Amer MARDINI (alias Mohammad Amer Mardini, Mohamed Amer MARDINI, Mohamad Amer AL-MARDINI, Mohamed Amer AL-MARDINI, Mohammad Amer AL-MARDINI)	Data urodzenia: 1959; Miejsce urodzenia: Damaszek, Syria; Płeć: mężczyzna	Były minister szkolnictwa wyższego, pełnił ten urząd w okresie po maju 2011 r. (mianowany 27 sierpnia 2014 r.). Jako były minister ponosi współodpowiedzialność za brutalne represje stosowane przez reżim syryjski wobec ludności cywilnej.	21.10.2014
268.	Ghassan Ahmed GHANNAM (alias generał dywizji Ghassan Ghannan, generał brygady Ghassan Ahmad Ghanem)	Stopień wojskowy: generał dywizji; Stanowisko: dowódca 155. Brygady Rakietowej; Płeć: mężczyzna	Członek Syryjskich Sił Zbrojnych w stopniu pułkownika i stopniach równoważnych lub wyższych, pełnił służbę w okresie po maju 2011 r.; Generał dywizji i dowódca 155. Brygady Rakietowej. Powiązany z Maherem al-Assadem poprzez swoją rolę w 155. Brygadzie Rakietowej. Jako dowódca 155. Brygady Rakietowej wspiera reżim syryjski i jest odpowiedzialny za brutalne represje wobec ludności cywilnej. Odpowiedzialny za ostrzeliwanie pociskami SCUD różnych obiektów cywilnych od stycznia do marca 2013 r.	21.10.2014
285.	Samer FOZ (alias Samir Foz /Fawz; Samer Zuhair Foz; Samer Foz bin Zuhair) (سامر فوز)	Data urodzenia: 20 maja 1973 r.; Miejsce urodzenia: Hims, Syria / Latakia, Syria; Obywatelstwa: syryjskie, tureckie;	Prominentny przedsiębiorca działający w Syrii, posiadający udziały i prowadzący działalność w wielu sektorach syryjskiej gospodarki, w tym we wspieranej przez reżim syryjski spółce joint venture uczestniczącej w budowie Marota City – luksusowego kompleksu mieszkalno-handlowego. Samer Foz zapewnia	21.1.2019

		<p>Numer paszportu tureckiego: U 09471711 (miejsce wydania: Turcja; termin ważności: 21.7.2024);</p> <p>Syryjski numer krajowy: 06010274705</p> <p>Adres: Platinum Tower, office no. 2405, Jumeirah Lake Towers, Dubai, UAE</p> <p>Stanowisko: dyrektor generalny Aman Group;</p> <p>Płeć: mężczyzna</p>	<p>reżimowi syryjskiemu wsparcie finansowe i inne, w tym finansowanie dla wojskowych sił bezpieczeństwa w Syrii i pośredniczenie w transakcjach zakupu zboża. Czerpie także korzyści finansowe z dostępu do możliwości handlowych w ramach handlu pszenicą i do projektów odbudowy, co jest wynikiem jego powiązań z reżimem.</p>	
		<p>Dodatkowe informacje: prezes Aman Group. Jednostki zależne: Foz – handel, al-Mohaimen – transport i zamówienia. Aman Group jest partnerem z sektora prywatnego w spółce joint venture Aman Damascus JSC, utworzonej z przedsiębiorstwem Damascus Cham Holding, którego Samar Foz jest udziałowcem. Emmar Industries jest spółką joint venture między Aman Group a Hamisho Group, w której Samar Foz ma większościowy udział i której jest prezesem.</p>		
291.	<p>Amer FOZ (alias Amer Zuhair Fawz) (عامر فوز)</p>	<p>Data urodzenia: 11.3.1976;</p> <p>Obywatelstwo: syryjskie; Saint Kitts i Nevis;</p> <p>Numer krajowy: 06010274747;</p> <p>Numer paszportu: 002-14-L169340</p> <p>Karta pobytu ZEA: 784-1976-7135283-5</p>	<p>Prominentny przedsiębiorca posiadający osobiste i rodzinne powiązania biznesowe i prowadzący działalność w wielu sektorach syryjskiej gospodarki. Czerpie korzyści finansowe z dostępu do możliwości handlowych i wspiera reżim syryjski. Od 2012 do 2019 r. był dyrektorem generalnym ASM International Trading LLC.</p> <p>Jest również powiązany z bratem Samerem Fozem, który został umieszczony w wykazie przez Radę w styczniu 2019 r. jako prominentny przedsiębiorca działający w Syrii oraz wspierający reżim syryjski lub czerpiący dzięki niemu korzyści. Wraz ze swoim bratem realizuje szereg przedsięwzięć komercyjnych, w szczególności na obszarze Adra al-Ummaliyya (przedmieścia Damaszku). Przedsięwzięcia te obejmują fabrykę, która produkuje kable i akcesoria kablowe, a także projekt produkcji energii elektrycznej z wykorzystaniem energii słonecznej. Brali również udział w różnych działaniach wraz z ISIL (Daisz) w imieniu reżimu Assada, w tym w dostarczaniu broni i amunicji w zamian za pszenicę i ropę naftową.</p>	17.2.2020

		<p>Stanowisko: Założyciel spółki District 6; Wspólnik-założyciel spółki Easy Life;</p> <p>Krewny/wspólnik/podmiot lub partner/powiązania: Samer Foz; Wiceprezes spółki Asas Steel; Aman Holding;</p> <p>Płeć: męska</p>		
295.	<p>Adel Anwar AL-OLABI</p> <p>(alias Adel Anouar el-Oulabi, Adil Anwar al-Olabi)</p> <p>(عادل أنور العليبي)</p>	<p>Data urodzenia: 1976;</p> <p>Obywatelstwo: syryjskie;</p> <p>Stanowisko: Prezes Damascus Cham Holding Company (DCHC); gubernator Damaszku;</p> <p>Płeć: męska</p>	<p>Prominentny przedsiębiorca czerpiący korzyści dzięki reżimowi syryjskiemu i wspierający go. Prezes Damascus Cham Holding Company (DCHC), pionu inwestycyjnego zarządu prowincji Damaszek, zarządzającego nieruchomościami w prowincji Damaszku i realizującego projekt Marota City.</p> <p>Adel Anwar al-Olabi jest też gubernatorem Damaszku mianowanym na to stanowisko przez prezydenta Baszara Al-Assada w listopadzie 2018 r. Jako gubernator Damaszku i prezes DCHC jest odpowiedzialny za działania służące wdrożeniu reżimowej polityki polegającej na zagospodarowywaniu wyłączonej ziemi w Damaszku (w tym dekrety nr 66 i ustawy nr 10), w szczególności poprzez projekt Marota City.</p>	17.2.2020*;

3) w sekcji B (Podmioty) odpowiednie wpisy w wykazie zastępuje się następującymi wpisami:

	Nazwa	Dane identyfikacyjne	Powody	Data umieszczenia w wykazie
„1.	Bena Properties	Cham Holding Building, Daraa Highway, Ashrafiyat Sahnaya Rif Dimashq, Syria, P.O.Box 9525	Kontrolowany przez Ramiego Makhloufa. Największe w Syrii przedsiębiorstwo sektora nieruchomości, a także pion Cham Holding odpowiadający za nieruchomości i inwestycje; finansuje reżim syryjski.	23.6.2011
77.	<p>Al Qatarji Company</p> <p>(alias Hamsho International Group; Al-Sham i Al-Darwish Company; Qatirji/Khatirji/Katarji/Katerji Group)</p> <p>(مجموعة/شركة قطر جي)</p>	<p>Rodzaj podmiotu: spółka prywatna;</p> <p>Sektor gospodarki: przywóz/wywóz; transport ciężarowy; dostarczanie ropy naftowej i towarów;</p> <p>Imię i nazwisko dyrektora/kierownictwa: Hussam al-Qatirji, dyrektor generalny (osoba umieszczona przez Radę w wykazie);</p>	<p>Wiodące przedsiębiorstwo prowadzące działalność w różnych sektorach gospodarczych w Syrii. Ułatwiają handel paliwem, bronią i amunicją między reżimem a różnymi podmiotami, w tym ISIL (Daisz), pod pretekstem importu i eksportu artykułów spożywczych, wspierając bojówki walczące u boku reżimu i wykorzystując powiązania z nim do rozszerzania swojej działalności handlowej, podmiot Al Qatarji Company – którego zarządowi przewodniczy umieszczony w wykazie Hussam al-Qatirji, członek syryjskiego Zgromadzenia Ludowego – wspiera reżim syryjski i czerpie dzięki niemu korzyści.</p>	17.2.2020

		<p>Właściciel rzeczywisty: Hussam al-Qatirji (osoba umieszczona przez Radę w wykazie);</p> <p>Adres siedziby: Mazzah, Damaszk, Syria;</p> <p>Krewny/wspólnik/podmiot lub partner/powiązania: Arvada/Arfada Petroleum Company JSC</p>		
78.	<p>Damascus Cham Holding Company (alias Damascus Cham Private Joint Stock Company)</p> <p>(القابضة الشام دمشق)</p>	<p>Rodzaj podmiotu: spółka państwowa działająca na mocy prawa prywatnego;</p> <p>Sektor gospodarki: działalność deweloperska;</p> <p>Imię i nazwisko dyrektora/kierownictwa: Adel Anwar al-Olabi, prezes zarządu i gubernator Damaszku (osoba umieszczona przez Radę w wykazie);</p> <p>Właściciel rzeczywisty: zarząd prowincji Damaszk;</p>	<p>Spółka Damascus Cham Holding Company została utworzona przez reżim syryjski jako pion inwestycyjny zarządu prowincji Damaszk w celu zarządzania nieruchomościami zarządu prowincji Damaszk i realizacji projektu Marota City, projektu luksusowych nieruchomości w oparciu o grunty wyłączone w szczególności na mocy dekreту nr 66 i ustawy nr 10.</p> <p>Zarządzając realizacją projektu Marota City, Damascus Cham Holding (którego prezesem jest gubernator Damaszku) wspiera reżim syryjski i czerpie dzięki niemu korzyści oraz zapewnia je przedsiębiorcom mającym bliskie powiązania z reżimem, którzy zawarli lukratywne kontrakty z tym podmiotem poprzez partnerstwa publiczno-prywatne.</p>	17.2.2020”.
		<p>Krewny/wspólnik/podmiot lub partner/powiązania: Rami Makhoulf (osoba umieszczona przez Radę w wykazie); Samer Foz (osoba umieszczona przez Radę w wykazie); Mazen Tarazi (osoba umieszczona przez Radę w wykazie); Talas Group – własność biznesmena Anasa Talasa (osoby umieszczonej przez Radę w wykazie); Khaled al-Zubaidi (osoba umieszczona przez Radę w wykazie); Nader Qalei (osoba umieszczona przez Radę w wykazie)</p>		

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2021/856**z dnia 25 maja 2021 r.****określająca datę podjęcia przez Prokuraturę Europejską zadań związanych z prowadzeniem postępowań przygotowawczych oraz z wnoszeniem i popieraniem oskarżeń**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej („EPPO”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 120 ust. 2 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 120 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2017/1939 Prokuratura Europejska podejmie zadania związane z prowadzeniem postępowań przygotowawczych oraz z wnoszeniem i popieraniem oskarżeń powierzone jej na mocy tego rozporządzenia począwszy od daty, która zostanie określona decyzją Komisji na wniosek Europejskiego Prokuratora Generalnego, po tym jak zostanie ustanowiona EPPO.
- (2) W dniu 7 kwietnia 2021 r. Europejski Prokurator Generalny przedstawił Komisji propozycję, by EPPO podjęła zadania związane z prowadzeniem postępowań przygotowawczych oraz z wnoszeniem i popieraniem oskarżeń w dniu 1 czerwca 2021 r.
- (3) EPPO jest niepodzielnym unijnym organem o zdecentralizowanej strukturze, działającym jako jeden urząd. Szczebel centralny składa się z kolegium, stałych izb, Europejskiego Prokuratora Generalnego, zastępcy Europejskiego Prokuratora Generalnego, prokuratorów europejskich i dyrektora administracyjnego. Europejski Prokurator Generalny, prokuratorzy europejscy, zastępcy Europejskiego Prokuratora Generalnego oraz dyrektor administracyjny EPPO zostali mianowani decyzjami przyjętymi odpowiednio w dniach 23 października 2019 r. ⁽²⁾, 27 lipca 2020 r. ⁽³⁾, 11 listopada 2020 r. ⁽⁴⁾ i 20 stycznia 2021 r. ⁽⁵⁾. W dniu 28 września 2020 r. ustanowiono kolegium. W dniu 12 października 2020 r. kolegium przyjęło regulamin wewnętrzny EPPO na podstawie art. 21 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/1939. W dniu 25 listopada 2020 r. kolegium przyjęło regulamin stałych izb zgodnie z art. 10 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) 2017/1939. Zatrudniono pracowników Prokuratury Europejskiej zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 4 rozporządzenia (UE) 2017/1939.
- (4) Szczebel pozacentralny EPPO stanowią delegowani prokuratorzy europejscy, którzy działają w państwach członkowskich i uczestniczą we wzmocnionej współpracy w zakresie ustanowienia EPPO („państwa członkowskie”). W dniu 29 września 2020 r. kolegium przyjęło przepisy dotyczące warunków zatrudnienia delegowanych prokuratorów europejskich zgodnie z art. 114 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/1939. Do dnia 1 czerwca 2021 r. należy mianować co najmniej dwóch delegowanych prokuratorów europejskich z każdego państwa członkowskiego. Do dnia przyjęcia niniejszej decyzji EPPO powołała już co najmniej dwóch delegowanych prokuratorów europejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 274 z 28.10.2019, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 244 z 29.7.2020, s. 18.⁽⁴⁾ Decyzje 010/2020 i 011/2020 Kolegium Prokuratury Europejskiej z dnia 11 listopada 2020 r.⁽⁵⁾ Decyzja 003/2021 Kolegium Prokuratury Europejskiej z dnia 20 stycznia 2021 r.

z każdego państwa członkowskiego, z wyjątkiem Finlandii i Słowenii ⁽⁶⁾. Upłynął już rozsądny termin, który przewidziano dla państw członkowskich na powołanie kandydatów na stanowisko delegowanego prokuratora europejskiego. Sytuacja ta nie powinna uniemożliwić skutecznego rozpoczęcia działalności przez EPPO, biorąc pod uwagę możliwość osobistego prowadzenia przez prokuratora europejskiego danego państwa członkowskiego postępowania przygotowawczego w tym państwie członkowskim, z uwzględnieniem wszystkich uprawnień, zakresu odpowiedzialności i obowiązków delegowanego prokuratora europejskiego, zgodnie z art. 28 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2017/1939.

- (5) Prokuraturze Europejskiej przyznano autonomiczny budżet zgodnie z wieloletnimi ramami finansowymi na lata 2021–2027 ⁽⁷⁾, gwarantujący jej pełną autonomię i niezależność.
- (6) Zgodnie z art. 44 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/1939 ustanawia się system zarządzania sprawami EPPO, który funkcjonuje na szczeblu centralnym i zdecentralizowanym. W załączniku do tego rozporządzenia, wprowadzonym rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2020/2153 ⁽⁸⁾, wymieniono kategorie operacyjnych danych osobowych oraz kategorie osób, których dane dotyczą i których operacyjne dane osobowe mogą być przetwarzane przez EPPO w katalogu akt spraw.
- (7) W dniu 21 października 2020 r. kolegium przyjęło przepisy wykonawcze dotyczące inspektora ochrony danych na podstawie art. 78 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2017/1939. W dniu 28 października 2020 r. kolegium przyjęło przepisy dotyczące przetwarzania danych osobowych przez EPPO. W dniu 21 października 2020 r. kolegium przyjęło, zgodnie z art. 25 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 ⁽⁹⁾, przepisy wewnętrzne dotyczące ograniczeń niektórych praw osób, których dane dotyczą, w związku z przetwarzaniem administracyjnych danych osobowych w ramach działań prowadzonych przez EPPO.
- (8) W dniu 13 stycznia 2021 r. kolegium przyjęło, na podstawie art. 95 rozporządzenia (UE) 2017/1939, przepisy finansowe mające zastosowanie do EPPO.

⁽⁶⁾ Decyzje kolegium Prokuratury Europejskiej: 19/2020 z dnia 25 listopada 2020 r. (mianowanie dziesięciu delegowanych prokuratorów europejskich w Republice Federalnej Niemiec); 020/2020 z dnia 25 listopada 2020 r. (mianowanie czterech delegowanych prokuratorów europejskich w Republice Słowackiej); 021/2020 z dnia 2 grudnia 2020 r. (mianowanie dwóch delegowanych prokuratorów europejskich w Republice Estońskiej); 22/2020 z dnia 2 grudnia 2020 r. (mianowanie jednego delegowanego prokuratora europejskiego w Republice Federalnej Niemiec); 024/2020 z dnia 9 grudnia 2020 r. (mianowanie delegowanego prokuratora europejskiego w Republice Słowackiej); 007/2021 z dnia 3 lutego 2021 r. (mianowanie trzech delegowanych prokuratorów europejskich w Republice Litewskiej); 008/2021 z dnia 5 lutego 2021 r. (mianowanie trzech delegowanych prokuratorów europejskich w Republice Czeskiej); 009/2021 z dnia 10 lutego 2021 r. (mianowanie sześciu delegowanych prokuratorów europejskich w Rumunii); 010/2021 z dnia 10 lutego 2021 r. (mianowanie dwóch delegowanych prokuratorów europejskich w Królestwie Niderlandów); 016/2021 z dnia 17 marca 2021 r. (mianowanie jednego delegowanego prokuratora europejskiego w Królestwie Belgii); 022/2021 z dnia 7 kwietnia 2021 r. (mianowanie trzech delegowanych prokuratorów europejskich w Republice Bułgarii); 024/2021 z dnia 7 kwietnia 2021 r. (mianowanie dwóch delegowanych prokuratorów europejskich w Republice Chorwacji); 025/2021 z dnia 7 kwietnia 2021 r. (mianowanie dwóch delegowanych prokuratorów europejskich w Republice Czeskiej); 026/2021 z dnia 21 kwietnia 2021 r. (mianowanie czterech delegowanych prokuratorów europejskich w Republice Francuskiej); 027/2021 z dnia 21 kwietnia 2021 r. (mianowanie czterech delegowanych prokuratorów europejskich w Republice Łotewskiej); 031/2021 z dnia 28 kwietnia 2021 r. (mianowanie siedmiu delegowanych prokuratorów europejskich w Królestwie Hiszpanii); 032/2021 z dnia 28 kwietnia 2021 r. (mianowanie jednego delegowanego prokuratora europejskiego w Republice Malty); 034/2021 z dnia 3 maja 2021 r. (mianowanie piętnastu delegowanych prokuratorów europejskich w Republice Włoskiej); 035/2021 z dnia 3 maja 2021 r. (mianowanie czterech delegowanych prokuratorów europejskich w Republice Portugalskiej); 037/2021 z dnia 6 maja 2021 r. (mianowanie jednego delegowanego prokuratora europejskiego w Republice Bułgarii); 041/2021 z dnia 12 maja 2021 r. (mianowanie jednego delegowanego prokuratora europejskiego w Republice Malty); 045/2021 z dnia 17 maja 2021 r. (mianowanie jednego delegowanego prokuratora europejskiego w Królestwie Belgii); 046/2021 z dnia 17 maja 2021 r. (mianowanie dwóch delegowanych prokuratorów europejskich w Republice Austrii); 047/2021 z dnia 17 maja 2021 r. (mianowanie pięciu delegowanych prokuratorów europejskich w Republice Greckiej); 048/2021 z dnia 19 maja 2021 r. (mianowanie dwóch delegowanych prokuratorów europejskich w Republice Cypryjskiej); 059/2021 z dnia 19 maja 2021 r. (mianowanie dwóch delegowanych prokuratorów europejskich w Wielkim Księstwie Luksemburga).

⁽⁷⁾ Dz.U. L 4331 z 22.12.2020, s. 11.

⁽⁸⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/2153 z dnia 14 października 2020 r. zmieniające rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 w odniesieniu do kategorii operacyjnych danych osobowych oraz kategorii osób, których dane dotyczą i których operacyjne dane osobowe mogą być przetwarzane przez Prokuraturę Europejską w katalogu akt spraw (Dz.U. L 431 z 21.12.2020, s. 1).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

- (9) W dniu 27 listopada 2020 r. EPPO i Wielkie Księstwo Luksemburga zawarły umowę w sprawie siedziby na podstawie art. 106 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/1939. Siedziba biura centralnego w Luksemburgu została udostępniona EPPO.
- (10) W dniu 30 września 2020 r. kolegium przyjęło, na podstawie art. 107 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/1939, wewnętrzne zasady dotyczące systemu językowego EPPO.
- (11) W dniu 21 października 2020 r. kolegium przyjęło, zgodnie z art. 109 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/1939, przepisy dotyczące publicznego dostępu do dokumentów EPPO.
- (12) Wszystkie państwa członkowskie powiadomiły Komisję o przyjęciu środków transpozycji dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371⁽¹⁰⁾ do prawa krajowego i zasadniczo wprowadziły inne odpowiednie środki, aby zapewnić EPPO możliwość rozpoczęcia prac operacyjnych.
- (13) Tym samym spełnione są warunki określone w art. 120 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2017/1939, Prokuratura Europejska jest więc utworzona i gotowa do podjęcia zadań związanych z prowadzeniem postępowań przygotowawczych oraz z wnoszeniem i popieraniem oskarżeń. Konieczne jest zatem określenie daty podjęcia tych zadań przez EPPO.
- (14) Zgodnie z art. 120 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (UE) 2017/1939 data ta nie powinna przypadać wcześniej niż trzy lata po dniu wejścia w życie tego rozporządzenia. Ponieważ rozporządzenie (UE) 2017/1939 weszło w życie w dniu 20 listopada 2017 r., data ta nie powinna przypadać wcześniej niż dnia 20 listopada 2020 r.
- (15) Zgodnie z art. 120 ust. 2 akapity pierwszy i czwarty rozporządzenia (UE) 2017/1939 EPPO wykonuje swoją właściwość w odniesieniu do wszystkich przestępstw objętych zakresem jej właściwości, które popełniono po dniu 20 listopada 2017 r. lub, w przypadku państw członkowskich, które przystąpiły do wzmocnionej współpracy na mocy decyzji przyjętej zgodnie z art. 331 ust. 1 TFUE, w dniu wskazanym w danej decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Prokuratura Europejska podejmuje zadania związane z prowadzeniem postępowań przygotowawczych oraz z wnoszeniem i popieraniem oskarżeń powierzone jej w dniu 1 czerwca 2021 r. na mocy rozporządzenia (UE) 2017/1939.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 maja 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

⁽¹⁰⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii (Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 29).

DECYZJA KOMISJI (UE) 2021/857**z dnia 27 maja 2021 r.****zmieniająca decyzję (UE, Euratom) 2021/625 w odniesieniu do objęcia niektórymi firm inwestycyjnych kryteriami kwalifikowalności dotyczącymi członkostwa w unijnej sieci głównych dealerów**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Członkostwo w europejskich państwowych lub ponadnarodowych sieciach głównych dealerów jest zwykle przewidziane dla instytucji kredytowych upoważnionych na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE ⁽²⁾ oraz dla firm inwestycyjnych upoważnionych na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE ⁽³⁾.
- (2) Zgodnie z art. 4 lit. c) decyzji Komisji (UE, Euratom) 2021/625 ⁽⁴⁾ jednym z kryteriów kwalifikowalności dotyczących członkostwa instytucji kredytowej w unijnej sieci głównych dealerów jest jej członkostwo w europejskiej państwowej lub ponadnarodowej sieci głównych dealerów. Zważywszy na doświadczenie zdobyte przez firmy inwestycyjne upoważnione do prowadzenia działalności związanej z gwarantowaniem emisji instrumentów finansowych lub subemisją instrumentów finansowych z gwarancją przejęcia emisji na podstawie dyrektywy 2014/65/UE powinny również kwalifikować się do członkostwa w unijnej sieci głównych dealerów. Taka działalność jest istotna w kontekście zadań członków unijnej sieci głównych dealerów, którzy mogą uczestniczyć w aukcjach z gwarancją przejęcia emisji i występować jako podmioty kierujące transakcjami konsorcjalnymi zobowiązujące się do gwarantowania emisji dłużnych papierów wartościowych.
- (3) Ponadto zgodnie z nowymi ramami regulacyjnymi mającymi zastosowanie do firm inwestycyjnych, w szczególności zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2033 ⁽⁵⁾, niektóre firmy inwestycyjne prowadzące działalność związaną z gwarantowaniem emisji instrumentów finansowych lub subemisją instrumentów finansowych z gwarancją przejęcia emisji na podstawie dyrektywy 2014/65/UE powinny z dniem 26 czerwca 2021 r. kwalifikować się jako instytucje kredytowe. Niemniej jednak do tego dnia i do czasu udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności jako instytucja kredytowa na podstawie nowych ram regulacyjnych w dalszym ciągu podmioty te kwalifikowałyby się czasowo jako firmy inwestycyjne.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję (UE, Euratom) 2021/625.
- (5) Biorąc pod uwagę konieczność sporządzenia pierwszego wykazu dotyczącego unijnej sieci głównych dealerów, w związku z którym ogłoszono już zaproszenie do zgłaszania kandydatur i rozpoczęto nabór, a także biorąc pod uwagę okres przejściowy zgodnie z nowymi ramami regulacyjnymi oraz w interesie pewności prawa kandydatów zainteresowanych członkostwem w unijnej sieci głównych dealerów, niniejsza decyzja powinna wejść w życie w trybie pilnym i powinna obowiązywać z mocą wsteczną od daty wejścia w życie decyzji (UE, Euratom) 2021/625,

⁽¹⁾ Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349).

⁽⁴⁾ Decyzja Komisji (UE, Euratom) 2021/625 z dnia 14 kwietnia 2021 r. w sprawie ustanowienia sieci głównych dealerów oraz określenia kryteriów kwalifikowalności dotyczących upoważnień do kierowania i współkierowania transakcjami konsorcjalnymi do celów działań w zakresie zaciągania pożyczek realizowanych przez Komisję w imieniu Unii i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Dz.U. L 131 z 16.4.2021, s. 170).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2033 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla firm inwestycyjnych oraz zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, (UE) nr 575/2013, (UE) nr 600/2014 i (UE) nr 806/2014 (Dz.U. L 314 z 5.12.2019, s. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji (UE, Euratom) 2021/625 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„firmy inwestycyjne» oznaczają firmy inwestycyjne w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE (*).

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349).”

b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„członkowie sieci głównych dealerów» oznaczają wszelkie instytucje kredytowe lub firmy inwestycyjne spełniające kryteria kwalifikowalności określone w art. 4 i ujęte w wykazie, o którym mowa w art. 11;”;

2) art. 3 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Unijna sieć głównych dealerów (»sieć głównych dealerów«) jest grupą instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, o których mowa w art. 4) lit. b) ppkt (ii), kwalifikujących się do udziału w następujących działaniach Komisji w zakresie zaciągania pożyczek i zarządzania długiem:”;

3) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Do członkostwa w sieci głównych dealerów kwalifikuje się instytucja kredytowa lub firma inwestycyjna, która:”;

b) lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) podlega nadzorowi właściwego organu Unii i posiada zezwolenie na prowadzenie działalności jako

(i) instytucja kredytowa zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE (*); lub

(ii) firma inwestycyjna posiadająca zezwolenie na prowadzenie działalności związanej z gwarantowaniem emisji instrumentów finansowych lub subemisją instrumentów finansowych z gwarancją przejęcia emisji na podstawie dyrektywy 2014/65/UE;

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).”;

4) art. 5 lit. e) ppkt (iii) otrzymuje brzmienie:

„(iii) każdy główny dealer niezwłocznie powiadamia Komisję o wszelkich postępowaniach wszczętych przeciwko niemu przez właściwy organ państwa członkowskiego w związku z działalnością polegającą na prowadzeniu przez takiego głównego dealera instytucji kredytowej lub firmy inwestycyjnej, zgodnie z art. 4) lit. b) ppkt (ii). Każdy główny dealer powiadamia Komisję o wszelkich środkach lub decyzjach podjętych w wyniku tych postępowania;”;

5) art. 12 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zainteresowane instytucje kredytowe i firmy inwestycyjne, o których mowa w art. 4) lit. b) ppkt (ii), przedkładają Komisji wniosek o członkostwo w sieci głównych dealerów, wypełniając i składając formularz wniosku i załączoną listę kontrolną w odniesieniu do kryteriów kwalifikowalności dostępnych na stronie internetowej Komisji.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 17 kwietnia 2021 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 maja 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2021/858**z dnia 27 maja 2021 r.****zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2017/253 w odniesieniu do ostrzeżeń uruchamianych w związku z poważnymi transgranicznymi zagrożeniami zdrowia oraz na potrzeby ustalania kontaktów zakaźnych pasażerów zidentyfikowanych na podstawie kart lokalizacji pasażera****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1082/2013/UE z dnia 22 października 2013 r. w sprawie poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowia oraz uchylającą decyzję nr 2119/98/WE ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 8 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Stwierdzenie zakażenia COVID-19 po odbyciu podróży transgranicznej spełnia kryteria określone w art. 9 ust. 1 decyzji 1082/2013/UE, ponieważ zakażenie to może nadal powodować znaczną umieralność u ludzi, może rozwijać się szybko, oddziałuje na więcej niż jedno państwo członkowskie i może wymagać skoordynowanych działań na szczeblu Unii. Zgodnie z pkt 23 zalecenia (UE) 2020/1475 z dnia 13 października 2020 r. w sprawie skoordynowanego podejścia do ograniczenia swobodnego przepływu w odpowiedzi na pandemię COVID-19 ⁽²⁾ informacje o przypadkach zakażenia COVID-19 wykrytych w momencie przybycia danej osoby na terytorium państwa członkowskiego należy niezwłocznie przekazywać organom ds. zdrowia publicznego państw, w których dana osoba przebywała w ciągu ostatnich 14 dni, na potrzeby ustalania kontaktów zakaźnych, przy użyciu systemu wczesnego ostrzegania i reagowania („EWRS”) ustanowionego na mocy art. 8 decyzji 1082/2013/UE i obsługiwanego przez Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób („ECDC”).
- (2) Zgodnie z zaleceniem (UE) 2020/1475 państwa członkowskie mogą wymagać od osób przybywających na ich terytorium przedłożenia kart lokalizacji pasażera („PLF”) zgodnie z wymogami ochrony danych osobowych.
- (3) Nakładając obowiązek wypełniania krajowych PLF w różnych formatach, państwa członkowskie zbierają dane PLF od pasażerów transgranicznych przybywających na ich terytorium. Dane te są wykorzystywane między innymi w przypadku gdy u osoby, która wypełniła PLF, wykryto zakażenie COVID-19; dane zebrane w PLF są wówczas wykorzystywane do ustalenia trasy podróży tej osoby i przekazania odpowiednich informacji państwom członkowskim, które muszą przeprowadzić procedury ustalania kontaktów zakaźnych w odniesieniu do osób, które mogły być narażone na kontakt z zakażonym pasażerem.
- (4) Organy ds. zdrowia publicznego w niektórych państwach członkowskich prowadziły już wymianę danych osobowych zebranych za pośrednictwem krajowych PLF do celów ustalania kontaktów zakaźnych w kontekście pandemii COVID-19. Wymiana ta odbywała się w szczególności za pośrednictwem obecnej infrastruktury technicznej dostępnej w ramach EWRS.
- (5) Infrastruktura techniczna dostępna obecnie w ramach EWRS nie jest jeszcze przygotowana do obsługi wolumenu danych PLF generowanych w wyniku systematycznego stosowania PLF na szeroką skalę. Na przykład nie umożliwia ona przenoszenia danych między różnymi formatami krajowymi i wymaga ich ręcznego wprowadzania, co niekorzystnie wpływa na terminowość i skuteczność ustalania kontaktów zakaźnych. Dotyczy to w szczególności sytuacji, w której ustalanie kontaktów zakaźnych należy przeprowadzić w odniesieniu do pasażerów transgranicznych, którzy podróżowali środkami transportu zbiorowego z przydzielonymi miejscami siedzącymi (samoloty, niektóre pociągi, promy i rejsy wycieczkowe), gdzie liczba narażonych pasażerów i czas narażenia na kontakt z zakażonym pasażerem mogą być znaczne.
- (6) Aby umożliwić bezpieczną, terminową i skuteczną wymianę danych między właściwymi organami EWRS w państwach członkowskich, należy zatem stworzyć infrastrukturę techniczną, zwaną „platformą wymiany PLF”, która pozwoli na przekazywanie informacji z istniejących krajowych systemów cyfrowych PLF pozostałym właściwym organom EWRS w sposób interoperacyjny i automatyczny. Infrastruktura ta powinna bazować na platformie wymiany stworzonej przez Agencję Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego („EASA”), przy czym EASA nie powinna odgrywać żadnej roli w kontekście przetwarzania danych osobowych za pośrednictwem platformy

⁽¹⁾ Dz.U. L 293 z 5.11.2013, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 337 z 14.10.2020, s. 3.

wymiany PLF, jak określono w niniejszej decyzji wykonawczej. Platforma wymiany PLF powinna również umożliwiać wymianę ograniczonych danych epidemiologicznych niezbędnych do ustalania kontaktów zakaźnych zgodnie z art. 9 ust. 3 decyzji 1082/2013/UE. Aby uniknąć podejmowania sprzecznych działań lub ich powielania w ramach istniejących struktur i mechanizmów monitorowania poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowia, wczesnego ostrzegania o nich i ich zwalczania, platforma wymiany PLF powinna zostać opracowana w ramach EWRS jako uzupełnienie modułu selektywnego przekazywania wiadomości istniejącego w ramach tego systemu.

- (7) Platforma wymiany PLF powinna być obsługiwana przez ECDC zgodnie z art. 8 rozporządzenia (WE) nr 851/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾.
- (8) Na platformie wymiany PLF nie należy przechowywać danych PLF ani danych epidemiologicznych podlegających wymianie.
- (9) Jeżeli państwo członkowskie nie posiada opracowanego na szczeblu krajowym systemu cyfrowych PLF, może ono korzystać ze wspólnego unijnego systemu cyfrowych kart lokalizacji pasażera („system EUdPLF”), którego opracowanie zleciła Komisja w ramach wspólnego działania „EU Healthy Gateways” (grant nr 801493) ⁽⁴⁾. Celem systemu EUdPLF jest utworzenie pojedynczego punktu wejścia i bazy danych na potrzeby zbierania danych PLF. W przyszłości system EUdPLF powinien zostać połączony z platformą wymiany PLF wyłącznie w celu umożliwiania wymiany danych między państwami członkowskimi posiadającymi własne krajowe systemy cyfrowych PLF a państwami członkowskimi korzystającymi z systemu EUdPLF. Niniejsza decyzja nie obejmuje utworzenia systemu EUdPLF ani nie reguluje związanej z tym kwestii przetwarzania danych osobowych.
- (10) Niniejsza decyzja nie reguluje kwestii tworzenia krajowych PLF – decyzję w tym zakresie podejmują państwa członkowskie. Państwa członkowskie mogą swobodnie zdecydować, czy PLF są zbierane od wszystkich pasażerów przybywających na ich terytorium, czy tylko od pasażerów, w przypadku których to państwo członkowskie jest miejscem zakończenia podróży. Aby transgraniczne ustalanie kontaktów zakaźnych w oparciu o dane PLF było skuteczne, państwa członkowskie powinny gromadzić przy pomocy krajowych PLF wspólny minimalny zbiór danych PLF. Należy zatem określić ten minimalny zbiór danych PLF. Ponadto ze względu na oszczędność kosztową, trwałość i większe bezpieczeństwo rozwiązania państwa członkowskie powinny rozważyć przyjęcie wspólnego podejścia w odniesieniu do żądania wypełnienia PLF przez wszystkich pasażerów, w tym pasażerów tranzytowych, lub jedynie przez tych pasażerów, w przypadku których dane państwo członkowskie jest miejscem zakończenia podróży.
- (11) Korzystanie z platformy wymiany PLF powinno być dobrowolne, a państwa członkowskie powinny mieć możliwość podjęcia decyzji o zgłaszaniu ostrzeżeń w ramach obecnej infrastruktury technicznej EWRS, tymczasowo i pod warunkiem, że nie zagraża to celowi ustalania kontaktów zakaźnych.
- (12) Zgodnie z zasadą minimalizacji danych w ramach przetwarzania danych osobowych właściwe organy EWRS powinny wymieniać się jedynie ściśle określonymi zbiorami danych zbieranych przy pomocy PLF i innymi ograniczonymi zbiorami danych epidemiologicznych niezbędnych do ustalania kontaktów zakaźnych. W przypadku gdy państwo członkowskie zgłaszające ostrzeżenie w związku z zakażonym pasażerem jest w stanie – na podstawie dostępnych mu danych PLF – określić wszystkie zainteresowane państwa członkowskie, powinno ono przekazać dane wyłącznie właściwym organom EWRS w tych państwach członkowskich. Ma to np. miejsce, gdy państwo członkowskie, które zidentyfikowało zakażonego pasażera, zbiera PLF od wszystkich pasażerów, w tym pasażerów tranzytowych, przybywających na jego terytorium bezpośrednim połączeniem z pierwotnego miejsca rozpoczęcia podróży.
- (13) W przypadku stwierdzenia zakażenia SARS-CoV-2 u pasażera w danym państwie członkowskim właściwe organy EWRS w tym państwie członkowskim powinny mieć możliwość przekazania właściwym organom EWRS w państwie członkowskim, w którym pasażer rozpoczął podróż, ograniczonego zbioru danych wyekstrahowanych z PLF, które powinny być ściśle określone w odniesieniu do tego, co jest konieczne do ustalania kontaktów zakaźnych osób narażonych w państwie członkowskim, w którym pasażer rozpoczął podróż, i w państwie, w którym znajduje się jego miejsce zamieszkania – jeżeli państwo to różni się od państwa członkowskiego, w którym rozpoczął podróż – a mianowicie tożsamości i danych kontaktowych zakażonego pasażera.

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 851/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiające Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (Dz.U. L 142 z 30.4.2004, s. 1).

⁽⁴⁾ Wspólne działanie UE w zakresie gotowości i działań w punktach wjazdu (portach, lotniskach i naziemnych przejściach granicznych) pod nazwą „HEALTHY GATEWAYS” skupia 28 państw europejskich i jest finansowane w ramach trzeciego programu działań Unii w dziedzinie zdrowia (2014–2020).

- (14) Ponadto w przypadku stwierdzenia zakażenia SARS-CoV-2 u pasażera w danym państwie członkowskim właściwe organy EWRS w tym państwie członkowskim powinny mieć również możliwość wymiany ograniczonego zbioru danych z właściwymi organami EWRS we wszystkich państwach członkowskich lub w zainteresowanych państwach członkowskich, jeżeli organy te posiadają informacje umożliwiające im określenie takich państw członkowskich. Dane te powinny ograniczać się do: miejsca rozpoczęcia podróży, miejsca zakończenia podróży, daty rozpoczęcia podróży, rodzaju wykorzystanego środka transportu (np. samolot, pociąg, autokar, prom, statek), numeru identyfikacyjnego usługi transportowej – tj. numeru lotu, numeru pociągu, tablicy rejestracyjnej autokaru, nazwy promu lub statku, numeru miejsca zakażonego pasażera lub numeru kabiny przez niego zajmowanej oraz godziny rozpoczęcia podróży w przypadku, gdy powyższe dane nie są wystarczające do identyfikacji środka transportu. Powinno to umożliwić właściwym organom EWRS, które otrzymują dane, ustalenie, czy na ich terytorium przybyli narażeni pasażerowie, i jeżeli tak jest – ustalenie ich kontaktów zakaźnych.
- (15) Udostępniając dane innym właściwym organom EWRS za pośrednictwem platformy wymiany PLF, odpowiedni właściwy organ EWRS powinien mieć możliwość dodania informacji epidemiologicznych, ograniczających się do informacji, które są konieczne do ustalania kontaktów zakaźnych, tj. informacji o rodzaju przeprowadzonego testu na COVID-19, wariantie wirusa wywołującego SARS-CoV-2 oraz dacie pobrania próbki i dacie pojawienia się objawów.
- (16) Przetwarzanie danych osobowych zakażonych pasażerów, wymienianych za pośrednictwem platformy wymiany PLF, powinno być prowadzone przez właściwe organy EWRS zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679⁽⁵⁾. Przetwarzanie danych osobowych, za które odpowiadają: ECDC jako operator platformy wymiany PLF do celów ustalania kontaktów zakaźnych oraz Komisja jako jego podwykonawca, musi odbywać się zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725⁽⁶⁾.
- (17) Podstawę prawną wymiany danych osobowych zakażonych pasażerów, w tym danych dotyczących zdrowia, między właściwymi organami EWRS do celów ustalania kontaktów zakaźnych określono w art. 9 ust. 1 i art. 9 ust. 3 lit. i) decyzji 1082/2013/UE zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. c) i art. 9 ust. 2 lit. i) rozporządzenia (UE) 2016/679. Niniejsza decyzja powinna określać odpowiednie i konkretne środki ochrony praw i wolności osoby, której dane dotyczą. Powinny one obejmować środki dotyczące określania niezbędnych zbiorów danych podlegających wymianie, właściwych organów EWRS uczestniczących w wymianie danych w różnych przypadkach, odpowiednich środków bezpieczeństwa, w tym szyfrowania, oraz sposobów przetwarzania danych, w którym uczestniczą właściwe organy krajowe w ramach platformy wymiany PLF w Unii Europejskiej.
- (18) Właściwe organy EWRS uczestniczące w platformie wymiany PLF wspólnie określają cel i sposoby przetwarzania danych osobowych w ramach platformy wymiany PLF, a zatem są współadministratorami danych. Art. 26 rozporządzenia (UE) 2016/679 nakłada na współadministratorów obowiązek określenia w przejrzysty sposób odpowiednich zakresów swojej odpowiedzialności dotyczącej wypełniania obowiązków wynikających z tego rozporządzenia. W artykule tym przewidziano również, że spoczywające na współadministratorach obowiązki i ich zakres mogą być określone przez prawo Unii lub prawo państwa członkowskiego, któremu administratorzy ci podlegają. Niniejsza decyzja powinna zatem określać odpowiednie role i zakresy odpowiedzialności współadministratorów.
- (19) ECDC, jako dostawca rozwiązań technicznych i organizacyjnych na potrzeby platformy wymiany PLF, przetwarza dane PLF i dane epidemiologiczne w imieniu państw członkowskich uczestniczących w platformie wymiany PLF jako współadministratorzy, a zatem jest podmiotem przetwarzającym w rozumieniu art. 3 pkt 12 rozporządzenia (UE) 2018/1725. Zgodnie z art. 28 rozporządzenia (UE) 2016/679 i art. 29 rozporządzenia (UE) 2018/1725 przetwarzanie przez podmiot przetwarzający powinno odbywać się na podstawie umowy lub instrumentu prawnego, które podlegają prawu Unii lub prawu państwa członkowskiego i wiążą podmiot przetwarzający i administratora oraz określają przetwarzanie danych. Konieczne jest zatem określenie zasad dotyczących przetwarzania przez ECDC jako podmiot przetwarzający.
- (20) Art. 3 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 851/2004 stanowi, że ECDC, Komisja i państwa członkowskie współpracują w celu promowania skutecznej spójności ich odpowiednich działań. W związku z tym Komisja i ECDC powinny zawierać umowy o gwarantowanym poziomie usług, aby współpracować w trakcie rozwoju technicznego i eksploatacji platformy wymiany PLF. Umowy te muszą określać podział obowiązków (organizacyjnych, finansowych i natury technologicznej) między stronami, aby ułatwić wdrażanie platformy wymiany PLF oraz środków technicznych związanych z jej eksploatacją, utrzymaniem i dalszym rozwojem.
- (21) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję wykonawczą (UE) 2017/253.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

- (22) Platforma wymiany PLF ma być finansowana w 2021 r. z instrumentu wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych, który wprowadzono, aby pomóc państwom członkowskim w reagowaniu na pandemię koronawirusa poprzez strategiczne i skoordynowane zaspokajanie potrzeb na szczeblu europejskim, a także poprzez „Działania wspierające wspólną politykę transportową, bezpieczeństwo transportu i ochronę praw pasażerów, w tym działania komunikacyjne”. W 2022 r. wspomniana platforma ma być finansowana w ramach programu „Cyfrowa Europa”.
- (23) Biorąc pod uwagę przewidywaną datę rozpoczęcia eksploatacji platformy wymiany PLF, niniejsza decyzja powinna mieć zastosowanie od dnia 1 czerwca 2021 r. Wymiany danych należy zaprzestać po upływie 12 miesięcy lub po ogłoszeniu przez Dyrektora Generalnego Światowej Organizacji Zdrowia, zgodnie z Międzynarodowymi przepisami zdrowotnymi, końca stanu zagrożenia zdrowia publicznego o zasięgu międzynarodowym spowodowanego przez SARS-CoV-2, jeżeli takiego ogłoszenia dokonano wcześniej.
- (24) Eksploatacja platformy wymiany PLF powinna ograniczać się do celu, jakim jest kontrola pandemii COVID-19. Zakres działania platformy mógłby jednak w przyszłości zostać rozszerzony w drodze zmieniającej decyzji wykonawczej i objąć takie epidemie, które mogą wymagać od państw członkowskich wymiany danych PLF do celów ustalania kontaktów zakaźnych, zgodnie z kryteriami określonymi w art. 9 ust. 1 i warunkami określonymi w art. 9 ust. 3 decyzji 1082/2013/UE.
- (25) Zgodnie z art. 42 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1725 skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który wydał opinię w dniu 6 maja 2021 r.
- (26) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Poważnych Transgranicznych Zagrożeń Zdrowia ustanowionego na mocy art. 18 decyzji nr 1082/2013/UE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji wykonawczej (UE) 2017/253 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) dodaje się art. 1a w brzmieniu:

„Artykuł 1a

Definicje

Do celów niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

- a) »karta lokalizacji pasażera« (»PLF«) oznacza formularz wypełniany na żądanie organów ds. zdrowia publicznego, w którym zbierane są co najmniej dane pasażera określone w załączniku I i który pomaga tym organom w zarządzaniu zdarzeniem związanym ze zdrowiem publicznym poprzez umożliwienie im śledzenia pasażerów przekraczających granice, którzy mogli być narażeni na kontakt z osobą zakażoną SARS-CoV-2;
- b) »dane w karcie lokalizacji pasażera« (»dane PLF«) oznaczają dane osobowe zbierane za pomocą karty lokalizacji pasażera;
- c) »cyfrowy punkt wejścia« oznacza pojedynczą lokalizację cyfrową, za pośrednictwem której właściwe organy EWRS mogą bezpiecznie połączyć swoje krajowe systemy cyfrowych PLF z platformą wymiany PLF;
- d) »podróż« oznacza transgraniczną podróż danej osoby środkiem transportu zbiorowego z przydzielonymi miejscami siedzącymi, z uwzględnieniem pierwotnego miejsca rozpoczęcia podróży i miejsca jej zakończenia przez tę osobę; podróż może składać się z jednego odcinka lub większej ich liczby;
- e) »odcinek« oznacza pojedynczą transgraniczną podróż pasażera bez połączeń ani przesiadek na inny samolot, pociąg, statek lub pojazd;
- f) »zakażony pasażer« oznacza pasażera, który spełnia kryterium laboratoryjne zakażenia SARS-CoV-2;
- g) »osoba narażona« oznacza pasażera lub inną osobę, która miała bliski kontakt z zakażonym pasażerem;
- h) »ostrzeżenie« oznacza zgłoszenie z wykorzystaniem systemu wczesnego ostrzegania i reagowania (EWRS) zgodnie z art. 9 decyzji 1082/2013/WE.”;

2) dodaje się art. 2a, 2b i 2c w brzmieniu:

„Artykuł 2a

Platforma wymiany danych PLF

1. W ramach EWRS ustanawia się platformę na potrzeby bezpiecznej wymiany danych PLF zakażonych pasażerów wyłącznie do celów ustalania przez właściwe organy EWRS kontaktów zakaźnych związanych z SARS-CoV-2 i dotyczących osób narażonych (»platforma wymiany PLF«) jako uzupełnienie modułu selektywnego przekazywania wiadomości istniejącego w ramach tego systemu.

Platforma wymiany PLF zapewnia cyfrowy punkt wejścia dla właściwych organów EWRS, aby umożliwić bezpieczne połączenie ich krajowych systemów cyfrowych PLF lub połączenie za pośrednictwem wspólnego unijnego cyfrowego systemu kart lokalizacji pasażera (»system EUdPLF«), w celu umożliwienia wymiany danych zbieranych za pomocą PLF.

Zgodnie z art. 2b ust. 5 właściwe organy EWRS mają możliwość korzystania z platformy wymiany PLF w celu wymiany dodatkowych danych, tj. danych epidemiologicznych wyłącznie do celów ustalania kontaktów zakaźnych związanych z SARS-CoV-2 i dotyczących osób narażonych.

2. Platforma wymiany PLF jest obsługiwana przez ECDC.

3. Aby wywiązać się z wynikających z art. 2 obowiązków w zakresie powiadamiania o poważnych transgranicznych zagrożeniach zdrowia zidentyfikowanych w kontekście zbierania danych PLF, właściwe organy EWRS w państwach członkowskich, które wymagają wypełnienia PLF, dokonują wymiany zbioru danych PLF za pośrednictwem platformy wymiany PLF, jak określono w art. 2b.

4. Właściwe organy EWRS mogą nadal tymczasowo wypełniać swoje obowiązki wynikające z art. 9 ust. 1 i 3 decyzji 1082/2013/UE w zakresie powiadamiania o poważnych transgranicznych zagrożeniach zdrowia zidentyfikowanych w kontekście zbierania danych PLF za pośrednictwem innych istniejących kanałów łączności, o których mowa w art. 1 ust. 2 niniejszej decyzji, pod warunkiem że wybór ten nie zagraża celowi ustalania kontaktów zakaźnych.

5. W platformie wymiany PLF nie przechowuje się danych PLF ani dodatkowych danych epidemiologicznych. Umożliwia ona jedynie otrzymywanie przez właściwe organy EWRS danych, które zostały im przesłane przez inne właściwe organy EWRS wyłącznie do celów ustalania kontaktów zakaźnych związanych z SARS-CoV-2. ECDC posiada dostęp do danych wyłącznie w celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania platformy wymiany PLF.

6. Właściwe organy EWRS nie przechowują danych PLF ani danych epidemiologicznych otrzymanych za pośrednictwem platformy wymiany PLF przez okres dłuższy niż okres przechowywania mający zastosowanie w kontekście ich krajowych działań w zakresie ustalania kontaktów zakaźnych związanych z SARS-CoV-2.

7. Komisja współpracuje z ECDC przy realizacji zadań powierzonych mu na mocy niniejszej decyzji, w szczególności w odniesieniu do środków technicznych i organizacyjnych związanych z wprowadzaniem, wdrażaniem, eksploatacją, utrzymaniem i dalszym rozwojem platformy wymiany PLF.

8. Przetwarzanie danych osobowych na platformie wymiany PLF wyłącznie do celów ustalania kontaktów zakaźnych związanych z SARS-CoV-2 odbywa się do dnia 31 maja 2022 r. lub do momentu ogłoszenia przez Dyrektora Generalnego Światowej Organizacji Zdrowia, zgodnie z Międzynarodowymi przepisami zdrowotnymi, końca stanu zagrożenia zdrowia publicznego o zasięgu międzynarodowym spowodowanego przez SARS-CoV-2, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej.

Artykuł 2b

Dane podlegające wymianie

1. Zgłaszając ostrzeżenie za pośrednictwem platformy wymiany PLF, właściwe organy EWRS w państwie członkowskim, w którym zidentyfikowano zakażonego pasażera, przekazują właściwym organom EWRS w państwie członkowskim będącym pierwotnym miejscem rozpoczęcia podróży przez zakażonego pasażera lub w państwie, w którym znajduje się jego miejsce zamieszkania – w przypadku gdy miejsce zamieszkania jest inne niż pierwotne miejsce rozpoczęcia podróży – następujące dane PLF:

- a) imię;
- b) nazwisko;
- c) datę urodzenia;
- d) numer telefonu (stacjonarnego lub komórkowego);
- e) adres e-mail;
- f) adres zamieszkania.

2. Właściwe organy EWRS w państwie członkowskim będącym pierwotnym miejscem rozpoczęcia podróży przez zakażonego pasażera mogą przekazać otrzymane dane PLF państwu członkowskiemu, w którym pasażer rozpoczął podróż i które jest inne niż państwo zadeklarowane w PLF jako państwo członkowskie będące pierwotnym miejscem rozpoczęcia podróży, jeżeli posiadają dodatkowe informacje wskazujące państwo członkowskie, które powinno ustalić kontakty zakaźne.

3. Zgłaszając ostrzeżenie za pośrednictwem platformy wymiany PLF, właściwe organy EWRS w państwie członkowskim, w którym zidentyfikowano zakażonego pasażera, przekazują właściwym organom EWRS we wszystkich państwach członkowskich następujące dane PLF w odniesieniu do każdego odcinka podróży tego pasażera:

- a) miejsce rozpoczęcia podróży w odniesieniu do każdego środka transportu;
- b) miejsce zakończenia podróży w odniesieniu do każdego środka transportu;
- c) datę rozpoczęcia podróży w odniesieniu do każdego środka transportu;
- d) rodzaj każdego środka transportu (np. samolot, pociąg, autobus, prom, statek);
- e) numer identyfikacyjny każdego środka transportu (np. numer lotu, numer pociągu, tablica rejestracyjna autobusu, nazwa promu lub statku);
- f) numer miejsca siedzącego/kabiny w każdym środku transportu;
- g) w razie potrzeby, godzinę rozpoczęcia podróży w odniesieniu do każdego środka transportu.

4. W przypadku gdy właściwe organy EWRS w państwie członkowskim zgłaszającym ostrzeżenie są w stanie – na podstawie dostępnych im informacji – określić zainteresowane państwa członkowskie, przekazują one dane wymienione w ust. 3 wyłącznie właściwym organom EWRS w tych państwach członkowskich.

5. Właściwe organy EWRS muszą być w stanie dostarczyć następujące dane epidemiologiczne, jeżeli jest to konieczne w celu skutecznego ustalania kontaktów zakaźnych:

- a) rodzaj badania;
- b) wariant wirusa wywołującego SARS-CoV-2;
- c) data pobrania próbki;
- d) data pojawienia się objawów.

Artykuł 2c

Obowiązki właściwych organów EWRS oraz obowiązki ECDC w zakresie przetwarzania danych PLF

1. Właściwe organy EWRS, które dokonują wymiany danych PLF i danych określonych w art. 2b ust. 5, są współadministratorami do celów wprowadzania i przekazywania tych danych za pośrednictwem platformy wymiany PLF, do czasu ich otrzymania. Podział odpowiedzialności obowiązków między współadministratorami przebiega zgodnie z załącznikiem II. Każde państwo członkowskie, które chce uczestniczyć w transgranicznej wymianie danych PLF za pośrednictwem platformy wymiany PLF, przed przystąpieniem powiadamia o swoim zamiarze ECDC oraz wskazuje podlegający mu właściwy organ EWRS, który został wyznaczony jako odpowiedzialny administrator.

2. ECDC jest podmiotem przetwarzającym dane wymieniane za pośrednictwem platformy wymiany PLF. Zapewnia ono platformę wymiany PLF i gwarantuje bezpieczeństwo przetwarzania, w tym przekazywania, danych wymienianych za pośrednictwem platformy wymiany PLF oraz wywiązuje się ze zobowiązań podmiotu przetwarzającego, określonych w załączniku III.

3. Skuteczność środków technicznych i organizacyjnych mających na celu zapewnienie bezpieczeństwa przetwarzania danych PLF wymienianych za pośrednictwem platformy wymiany PLF jest regularnie sprawdzana i oceniana przez ECDC oraz właściwe organy EWRS uprawnione do dostępu do platformy wymiany PLF.

4. ECDC angażuje Komisję jako podwykonawcę podmiotu przetwarzającego i zapewnia, aby te same obowiązki w zakresie ochrony danych określone w niniejszej decyzji miały zastosowanie do Komisji.”;

- 3) w art. 3 ust. 3 słowo „załączniku” zastępuje się słowem „załączniku IV”;
- 4) w załączniku tytuł „ZAŁĄCZNIK” zastępuje się tytułem „ZAŁĄCZNIK IV”;
- 5) dodaje się załączniki I, II i III zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie trzeciego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 czerwca 2021 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 maja 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

MINIMALNY ZBIÓR DANYCH PLF, KTÓRE NALEŻY ZBIERAĆ ZA POMOCĄ KRAJOWYCH PLF

PLF zawiera co najmniej następujące dane PLF:

- 1) imię;
 - 2) nazwisko;
 - 3) datę urodzenia;
 - 4) numer telefonu (stacjonarnego lub komórkowego);
 - 5) adres e-mail;
 - 6) adres zamieszkania;
 - 7) miejsce zakończenia całej podróży lub jej ostatniego odcinka w UE;
 - 8) następujące informacje dotyczące każdego odcinka podróży do państwa członkowskiego wymagającego PLF:
 - a) miejsce rozpoczęcia podróży;
 - b) miejsce zakończenia podróży;
 - c) datę rozpoczęcia podróży;
 - d) rodzaj środka transportu (np. samolot, pociąg, autobus, prom, statek);
 - e) godzinę rozpoczęcia podróży;
 - f) numer identyfikacyjny środka transportu (np. numer lotu, numer pociągu, tablica rejestracyjna autobusu, nazwa promu lub statku);
 - g) numer miejsca siedzącego/kabiny.
-

ZAŁĄCZNIK II

OBOWIĄZKI UCZESTNICZĄCYCH PAŃSTW CZŁONKOWSKICH JAKO WSPÓŁADMINISTRATORÓW NA POTRZEBY PLATFORMY WYMIANY PLF

SEKCJA 1

Podział obowiązków

- 1) Każdy właściwy organ EWRS zapewnia, by dane PLF i dodatkowe dane epidemiologiczne wymieniane za pośrednictwem platformy wymiany PLF były przetwarzane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 *. Organ ten zapewnia w szczególności, aby dane wprowadzane i przesyłane przez niego za pośrednictwem platformy wymiany PLF były dokładne i aby ograniczały się do danych określonych w art. 2b niniejszej decyzji.
- 2) Każdy właściwy organ EWRS pozostaje jedynym administratorem do celów zbierania, wykorzystywania, ujawniania i wszelkiego innego przetwarzania danych PLF i dodatkowych danych epidemiologicznych, prowadzonego poza platformą wymiany PLF. Każdy właściwy organ EWRS zapewnia, aby dane były przekazywane zgodnie ze specyfikacjami technicznymi przewidzianymi w odniesieniu do platformy wymiany PLF.
- 3) Instrukcje dla podmiotu przetwarzającego są wysyłane przez punkt kontaktowy któregośkolwiek z współadministratorów w porozumieniu z pozostałymi współadministratorami.
- 4) Dostęp do danych PLF i dodatkowych danych epidemiologicznych wymienianych za pośrednictwem platformy wymiany PLF mogą uzyskać jedynie osoby upoważnione przez właściwe organy EWRS.
- 5) Każdy właściwy organ EWRS ustanawia punkt kontaktowy posiadający funkcyjną skrzynkę pocztową, która służy do komunikacji między współadministratorami oraz między współadministratorami a podmiotem przetwarzającym. Procesem podejmowania decyzji przez współadministratorów zarządza grupa robocza Komitetu ds. Bezpieczeństwa Zdrowia EWRS.
- 6) Każdy właściwy organ EWRS przestaje być współadministratorem od dnia wycofania swojego uczestnictwa w platformie wymiany PLF. Pozostaje on jednak odpowiedzialny za zbieranie i przekazywanie danych PLF oraz dodatkowych danych epidemiologicznych za pośrednictwem platformy wymiany PLF, które miało miejsce przed wycofaniem uczestnictwa.
- 7) Każdy właściwy organ EWRS prowadzi rejestr działań związanych z przetwarzaniem, za które odpowiada. W rejestrze tym można wskazać współadministrację.

SEKCJA 2

Obowiązki i role w zakresie rozpatrywania wniosków osób, których dane dotyczą, oraz w zakresie informowania takich osób

- 1) Zgodnie z art. 13 i 14 rozporządzenia (UE) 2016/679 każdy właściwy organ EWRS, który wymaga wypełnienia PLF, przekazuje pasażerom transgranicznym („osoby, których dane dotyczą”) informacje o okolicznościach wymiany ich danych PLF i danych epidemiologicznych za pośrednictwem platformy wymiany PLF do celów ustalania kontaktów zakaźnych.
- 2) Każdy właściwy organ EWRS działa jako punkt kontaktowy dla osób, których dane dotyczą, i rozpatruje wnioski dotyczące wykonywania praw tych osób – składane przez osoby, których dane dotyczą, lub przez ich przedstawicieli – zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/679. Każdy właściwy organ EWRS wyznacza specjalny punkt kontaktowy zajmujący się rozpatrywaniem wniosków otrzymanych od osób, których dane dotyczą. Jeżeli właściwy organ EWRS otrzyma od osoby, której dane dotyczą, wniosek, który nie wchodzi w zakres jego odpowiedzialności, niezwłocznie przekazuje go odpowiedzialnemu właściwemu organowi EWRS i informuje o tym ECDC. Jeżeli zostaną o to poproszone, właściwe organy EWRS pomagają sobie nawzajem w rozpatrywaniu wniosków osób, których dane dotyczą, odnoszących się do współadministracji i udzielają sobie nawzajem odpowiedzi bez zbędnej zwłoki, przy czym nie później niż w terminie 15 dni od otrzymania próby o udzielenie pomocy.
- 3) Każdy właściwy organ EWRS udostępnia osobom, których dane dotyczą, treść niniejszego załącznika, w tym ustalenia określone w pkt 1 i 2.

SEKCJA 3

Zarządzanie cyberincydentami, w tym naruszeniami ochrony danych osobowych

- 1) Właściwe organy EWRS jako współadministratorzy pomagają sobie nawzajem w identyfikowaniu i rozpatrywaniu wszelkich cyberincydentów, w tym naruszeń ochrony danych osobowych, związanych z przetwarzaniem danych PLF i danych epidemiologicznych wymienianych za pośrednictwem platformy wymiany PLF.
- 2) W szczególności powiadamiają się wzajemnie oraz ECDC o:
 - a) wszelkich potencjalnych lub faktycznych zagrożeniach dla dostępności, poufności lub integralności danych PLF i danych epidemiologicznych przetwarzanych za pośrednictwem platformy wymiany PLF;
 - b) każdym naruszeniu ochrony danych osobowych, prawdopodobnych konsekwencjach naruszenia ochrony danych oraz o ocenie ryzyka naruszenia praw i wolności osób fizycznych, a także o wszelkich środkach wdrożonych w celu przeciwdziałania naruszaniu ochrony danych osobowych i łagodzenia ryzyka naruszenia praw i wolności osób fizycznych;
 - c) każdym naruszeniu technicznych lub organizacyjnych zabezpieczeń dotyczących operacji przetwarzania za pośrednictwem platformy wymiany PLF.
- 3) Właściwe organy EWRS powiadamiają ECDC, właściwe organy nadzorcze i, jeśli jest to wymagane, osoby, których dane dotyczą, o wszelkich naruszeniach ochrony danych osobowych odnoszących się do operacji przetwarzania za pośrednictwem platformy wymiany PLF, zgodnie z art. 33 i 34 rozporządzenia (UE) 2016/679 lub po otrzymaniu powiadomienia ze strony ECDC.
- 4) Każdy właściwy organ EWRS wdraża odpowiednie środki techniczne i organizacyjne, mające na celu:
 - a) zapewnienie i ochronę bezpieczeństwa, integralności i poufności wspólnie przetwarzanych danych osobowych;
 - b) ochronę danych osobowych będących w jego posiadaniu przed wszelkiego rodzaju przetwarzaniem, utratą, wykorzystaniem, ujawnieniem lub nabyciem, które jest nieuprawnione lub niezgodne z prawem, lub przed nieuprawnionym lub niezgodnym z prawem dostępem do tych danych;
 - c) zapewnienie, aby dostęp do danych osobowych nie był ujawniany ani nie był umożliwiany nikomu innemu niż odbiorcom lub podmiotom przetwarzającym.

SEKCJA 4

Ocena skutków dla ochrony danych

Jeżeli w celu wypełnienia obowiązków określonych w art. 35 i 36 rozporządzenia (UE) 2016/679 administrator potrzebuje informacji od innego administratora, wysyła specjalny wniosek na adres funkcjonalnej skrzynki pocztowej, o której mowa w sekcji 1 podsekcja 1 pkt 5. Administrator, który otrzymał taki wniosek, dokłada wszelkich starań, aby takie informacje przekazać.

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

ZAŁĄCZNIK III

OBOWIĄZKI ECDC JAKO PODMIOTU PRZETWARZAJĄCEGO DANE NA POTRZEBY PLATFORMY WYMIANY PLF

- 1) ECDC tworzy i zapewnia bezpieczną i niezawodną infrastrukturę łączności, która łączy właściwe organy EWRS w państwach członkowskich uczestniczących w platformie wymiany PLF.

Obsługa platformy wymiany PLF przez ECDC obejmuje:

- a) określenie minimalnego zestawu wymogów technicznych, aby umożliwić niezakłócony i bezpieczny on-boarding i off-boarding krajowych baz danych PLF;
- b) zapewnienie interoperacyjności krajowych baz danych PLF w sposób bezpieczny i zautomatyzowany.

- 2) Aby wywiązać się ze swoich obowiązków jako podmiotu przetwarzającego dane w ramach platformy wymiany PLF, ECDC angażuje Komisję jako podwykonawcę podmiotu przetwarzającego i zapewnia, aby miały do niej zastosowanie takie same obowiązki w zakresie ochrony danych jak te określone w niniejszej decyzji.

ECDC może upoważnić Komisję do angażowania stron trzecich w charakterze dalszych podwykonawców podmiotu przetwarzającego.

Jeżeli Komisja angażuje podwykonawców podmiotu przetwarzającego, ECDC:

- a) zapewnia, aby do tych podwykonawców podmiotu przetwarzającego zastosowanie miały takie same obowiązki w zakresie ochrony danych osobowych jak te określone w niniejszej decyzji;
- b) informuje administratorów o wszelkich zamierzonych zmianach dotyczących dodania lub zastąpienia innych podwykonawców podmiotu przetwarzającego, dając tym samym administratorom możliwość wyrażenia sprzeciwu wobec takich zmian zwykłą większością głosów.

- 3) ECDC:

- a) tworzy i zapewnia bezpieczną i niezawodną infrastrukturę łączności, która łączy właściwe organy EWRS w państwach członkowskich uczestniczących w platformie wymiany PLF;
- b) przetwarza dane PLF i dodatkowe dane epidemiologiczne wyłącznie na udokumentowane polecenie administratorów, chyba że przetwarzania tego wymaga prawo Unii; w takim przypadku przed rozpoczęciem przetwarzania ECDC informuje administratorów o tym obowiązku prawnym, o ile prawo to nie zabrania udzielania takiej informacji z uwagi na ważny interes publiczny;
- c) opracowuje plan bezpieczeństwa, plan ciągłości działania i plan przywrócenia gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej.
- d) podejmuje niezbędne środki, aby zachować integralność przetwarzanych danych PLF i dodatkowych danych epidemiologicznych;
- e) wprowadza wszelkie najnowocześniejsze organizacyjne, fizyczne i elektroniczne środki bezpieczeństwa służące utrzymaniu platformy wymiany PLF; w tym celu ECDC:
 - (i) wyznacza podmiot odpowiedzialny za zarządzanie bezpieczeństwem na poziomie platformy wymiany PLF, przekazuje administratorom dane kontaktowe tego podmiotu oraz zapewnia jego dostępność w celu reagowania na zagrożenia dla bezpieczeństwa;
 - (ii) bierze odpowiedzialność za bezpieczeństwo platformy wymiany PLF;
 - (iii) zapewnia, aby wszystkie osoby, którym przyznano dostęp do platformy wymiany PLF, podlegały umownemu, zawodowemu lub ustawowemu obowiązkowi zachowania poufności;
- f) wprowadza wszystkie niezbędne środki bezpieczeństwa, aby nie dopuścić do zakłócenia sprawnego funkcjonowania platformy wymiany PLF; w tym celu ECDC wprowadza szczególne procedury związane z funkcjonowaniem platformy wymiany PLF oraz z połączeniem serwerów wewnętrznych z platformą wymiany PLF; obejmuje to:
 - (i) procedurę oceny ryzyka, by wykryć i oszacować potencjalne zagrożenia dla systemu;

- (ii) procedurę audytu i przeglądu, aby:
 - 1) sprawdzać, czy wprowadzane środki bezpieczeństwa odpowiadają postanowieniom mającej zastosowanie polityki bezpieczeństwa;
 - 2) przeprowadzać regularne kontrole integralności plików systemowych, parametrów bezpieczeństwa i przyznanych zezwoleń;
 - 3) wykrywać i monitorować naruszenia zasad bezpieczeństwa i włamania;
 - 4) wdrażać zmiany, których celem jest ograniczenie istniejących uchybień w zakresie bezpieczeństwa;
 - 5) umożliwić, w tym na wniosek administratorów, przeprowadzanie niezależnych audytów, w tym kontroli, oraz przeglądów środków bezpieczeństwa, oraz wносить wkład w przeprowadzanie tych audytów, kontroli i przeglądów, z zastrzeżeniem warunków, które są zgodne z Protokołem (nr 7) do TFUE w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej (2);
- (iii) zmianę procedury kontroli, by udokumentować i zmierzyć wpływ zmiany przed jej wdrożeniem oraz na bieżąco informować administratorów o wszelkich zmianach, które mogą wpłynąć na łączność z ich infrastrukturą lub na bezpieczeństwo ich infrastruktury;
- (iv) ustanowienie procedury konserwacji i naprawy, by określić zasady i warunki, których należy przestrzegać w przypadku konieczności przeprowadzenia konserwacji lub naprawy sprzętu;
- (v) ustanowienie procedury dotyczącej cyberincydentów na potrzeby określenia systemu zgłaszania i eskalacji oraz bezzwłocznego informowania administratorów, aby mogli poinformować krajowe organy nadzorcze ds. ochrony danych o wszelkich naruszeniach ochrony danych osobowych, a także na potrzeby określenia procesu dyscyplinarnego w przypadku naruszeń zasad bezpieczeństwa;
- g) wprowadza najnowocześniejsze fizyczne lub elektroniczne środki bezpieczeństwa w odniesieniu do obiektów, w których znajduje się sprzęt platformy wymiany PLF, oraz w odniesieniu do kontroli dostępu do danych i kontroli bezpiecznego dostępu; w tym celu ECDC:
 - (i) egzekwuje bezpieczeństwo fizyczne, by ustanowić wyraźne granice bezpieczeństwa i umożliwić wykrywanie naruszeń;
 - (ii) kontroluje dostęp do obiektów i prowadzi rejestr odwiedzających do celów identyfikacyjnych;
 - (iii) zapewnia, aby osobom z zewnątrz, którym udzielono dostępu do obiektów, towarzyszył odpowiednio upoważniony członek personelu;
 - (iv) zapewnia, aby sprzętu nie można było dodać, wymienić ani usunąć bez uprzedniej zgody wyznaczonych odpowiedzialnych podmiotów;
 - (v) kontroluje obustronny dostęp między krajowymi systemami PLF a platformą wymiany PLF;
 - (vi) zapewnia, aby osoby, które uzyskują dostęp do platformy wymiany PLF, zostały zidentyfikowane i uwierzytelnione;
 - (vii) dokonuje przeglądu uprawnień do udzielania zezwoleń na dostęp do platformy wymiany PLF w przypadku wykrycia naruszenia zasad bezpieczeństwa mającego wpływ na tę infrastrukturę;
 - (viii) wprowadza techniczne i organizacyjne środki bezpieczeństwa, by zapobiec nieuprawnionemu dostępowi do danych PLF i danych epidemiologicznych;
 - (ix) wprowadza – w razie potrzeby – środki mające na celu zablokowanie nieuprawnionego dostępu do platformy wymiany PLF z domeny organów krajowych (tj.: zablokowanie lokalizacji/adresu IP);
- h) podejmuje działania w celu ochrony swojej domeny, obejmujące zerwanie połączeń, w przypadku znacznych odstępstw od zasad i koncepcji jakości lub bezpieczeństwa;
- i) utrzymuje plan zarządzania ryzykiem związany ze swoim zakresem odpowiedzialności;
- j) monitoruje – w czasie rzeczywistym – wydajność wszystkich komponentów usług w ramach platformy wymiany PLF, tworzy regularne statystyki i prowadzi rejestry;
- k) gwarantuje, że usługa jest dostępna całodobowo, przez siedem dni w tygodniu, z akceptowalnymi przerwami na potrzeby konserwacji;

- l) zapewnia wsparcie w odniesieniu do wszystkich usług w ramach platformy wymiany PLF – w języku angielskim, drogą telefoniczną, mailową lub za pośrednictwem portalu internetowego – oraz odbiera połączenia od upoważnionych osób dzwoniących: koordynatorów platformy wymiany PLF oraz pracowników ich odpowiednich działów pomocy technicznej, specjalistów ds. projektów i wyznaczonych osób z Komisji;
 - m) w miarę możliwości wspiera administratorów za pośrednictwem odpowiednich środków technicznych i organizacyjnych w wywiązywaniu się z obowiązku odpowiadania na żądania osoby, której dane dotyczą, w zakresie wykonywania jej praw określonych w rozdziale III rozporządzenia (UE) 2016/679;
 - n) wspiera administratorów poprzez przekazywanie im informacji na temat platformy wymiany PLF w celu realizacji obowiązków przewidzianych w art. 32, 35 i 36 rozporządzenia (UE) 2016/679;
 - o) zapewnia, aby dane PLF i dane epidemiologiczne przekazywane za pośrednictwem platformy wymiany PLF były niemożliwe do odczytania dla każdej osoby, która nie jest uprawniona do uzyskania do nich dostępu, w szczególności poprzez zastosowanie zaawansowanego szyfrowania;
 - p) wprowadza wszelkie odpowiednie środki, by zapobiec sytuacji, w której operatorzy platformy wymiany PLF mogliby uzyskać nieuprawniony dostęp do przekazywanych danych PLF i danych epidemiologicznych;
 - q) wprowadza środki mające na celu ułatwienie interoperacyjności i łączności między wyznaczonymi administratorami platformy wymiany PLF;
 - r) prowadzi rejestr działań związanych z przetwarzaniem prowadzonych w imieniu administratorów zgodnie z art. 31 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725.”
-

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)